

Ibn SAUD NAPOLEONUL DESERTULUI*

UN atentat s'a produs zilele trecute la Mecca împotriva regelui Arabiei, Ibn Saud. Pe când regele făcea al patrulea din cele șapte ocoluri rituale ale Kaabei, piatra neagră pe care Allah a trimis-o din cer, ca să spele păcatele oamenilor, — trei membri ai tribului Zeidis din Yemen s'au năpustit cu pumnalele asupra lui. Emirul Seud, moștenitorul tronului, și garda personală a regelui arab, au ucis pe atentatori, înainte ca aceștia să-și fi pus planul în aplicare. Regele Ibn Saud este astăzi bine cunoscut în cercurile politice apusene. La noi, aproape nimeni însă nu cunoaște povestea miraculoasă a acestui domnitor, peste un stat de vreo 10 ori mai mare decât România.

„CALVINIȘTII ISLAMULUI“

Înainte de război, doar câțiva europeni, specialiști în politica arabă, știau câte ceva despre **Abd-al Azis ibn Aid-ar Rahman Ibn Saud**. To tușăcest tânăr, al șaptesprezecelea prinț al familiei Saud, era marele preot (imamul) sectei **wahhabiților**, supranumiți „calviniștii Islamului“, și emir al unei provincii din Arabia centrală, Nedjd. Născut în 1880 la Riad, capitala Nedjdului, Ibn Saud a avut o copilărie din cele mai buciurnate. Wahhabiții (ori uahhabiții) au fost în lupte continue cu Turcii, stăpânii de jure ai Arabiei. În secolul al XVIII-lea, profetul Abd-ul Uahhab a început să predice respectarea strictă a coranului. Wahhabiții nu au voie să bea nici să fumeze, trebuie să fie simpli, să distrugă mormintele sfinților la cari se închinău unii mahomedani, să nu aibe tablouri, ornamentații și niciun alt soi de „chip cioplit“. Abd-ul Uahhab își mărită fata cu Mahomed ben Saud, emir al Daryei (astăzi Riad) și împreună pornesc lupta pentru cucerirea Arabiei. Ei înving. Urmașii lor continuă războaiele. Insuși Napoleon s'a văzut amenințat de wahhabiți în Egipt. Dar nu numai Turcii sunt bătuți de acești fanatici, ci și comerțul. Pelerinii mahomedani nu mai îndrăznesc să vie la Mecca. Și hagia-âcul era sursa principală de venituri a Hedjazului. Cămilele de rasă și caii arabi nu mai găsesc cumpărători, pentru că europenii sunt „câini necredincioși“, iar turcii și mai rău. Triburile arabe se revoltă contra tiraniei wahhabiților. În cele din urmă Mahomed Ali, vice-regele Egiptului, le dă lovitura de grație: ocupă Riad, capitala Nedjdului, prinde pe imamul wahhabit și îl trimite la Constantinopol unde e decapitat.

COPILĂRIA LUI IBN SAUD

Spre sfârșitul secolului al XIX-lea, Abd-ar-Rahman, tatăl lui Ibn Saud, este emir în orașul Riad, sub dominația turcilor, dar luptă pentru refacerea vechiului regat wahhabit. Turcii îl instigă pe Mohamed Ibn Rașid, emirul Samarilor și stăpânul orașului Hail, împotriva lui Abd-ar Rahman. Riadul e cucerit, o garnizoană turcească se instalează în oraș, iar Abd-ar Rahman împreună cu toată familia fuge în deșert. Era 1892.

Ibn Saud regele Wahhabiților.

Ruinele uneia dintre cele mai importante și mai bogate orașe din Arabia.

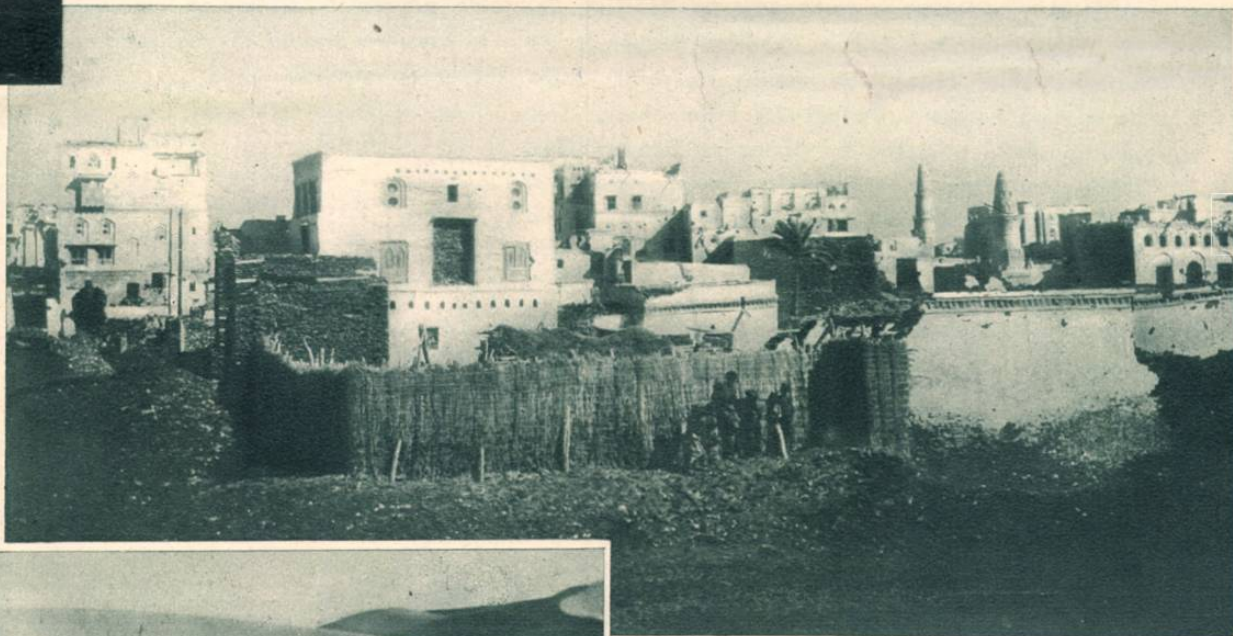
În deșert, o patrulea indigenă de recunoaștere.



ÎN PUSTIUL DE FOC

În Rub-el-Khali, deșertul de foc, familia Sauzilor trăiește la tribul Murrah, cel mai oropsit din toată peninsula arabică. Ca să-și poată hrăni cămilele, Murrahii călătoresc neconștient prin nisipurile arzătoare, în căutarea acelor buruieni aspre, cari apar între crăpăturile pietrelor din pustiu. Ierburile efemere, căci după o zi, ele numai sunt decât fire de tăciune, opera celor 70 de grade ale soarelui. Hrana Murrahilor, acești sălbateci cu părul până'n brâu, murdari, cu ochii întunecați, — o constituie curmalele, pe cari le schimbă odată pe an pentru cămilele lor cele mai bune, laptele de cămilă și, dacă reușesc să vâneze vreo șopărlă a pustiuilor pe care o înghit crudă. Veșnic flămânzi, Murrahii, ies câteodată din pustiu, jefuesc caravanele și satele, și apoi se retrag în imensa lor vizuină de nisip, unde nimeni nu îndrăznește să-i urmărească.

Aci, micul Ibn Saud, în vârstă de 12 ani și-a oțelit trupul și sufletul în lupta zilnică contra elementelor naturii. Aci a învățat să atace cu iuțea fulgerului, fără să lase vreo urmă, aci a învățat să rabde foamea și setea, arșița groaznică a zilelor și frigul de gheață



al nopților tropicale, și a învățat să suferă fără crâcnire orice durere.

CHIRURGIE ÎN DEȘERT

Henry de Monfreid în cartea lui: „Secretele mării Roșii“ arată cum practică Arabii chirurgia. Iar marele reporter francez A. Zischka ne descrie astfel o operație, la care a asistat și micul Ibn Saud, în timp ce se afla în mijlocul Murrahilor.

„Într-o zi, unul dintre tovarășii lui Ibn Saud capătă o lovitură de lance în stomac. E un tânăr, un bun războinic. Murrahii hotărăsc să-l îngrijească. Întins pe nisip, rănitul așteaptă nepăsător să se încălzească „unt topit“ și să se aducă furnici. Trebuie să aștepte două zile și două nopți până când oamenii revin cu treizeci de termite, furnici mari, negre, cu capetele cor-





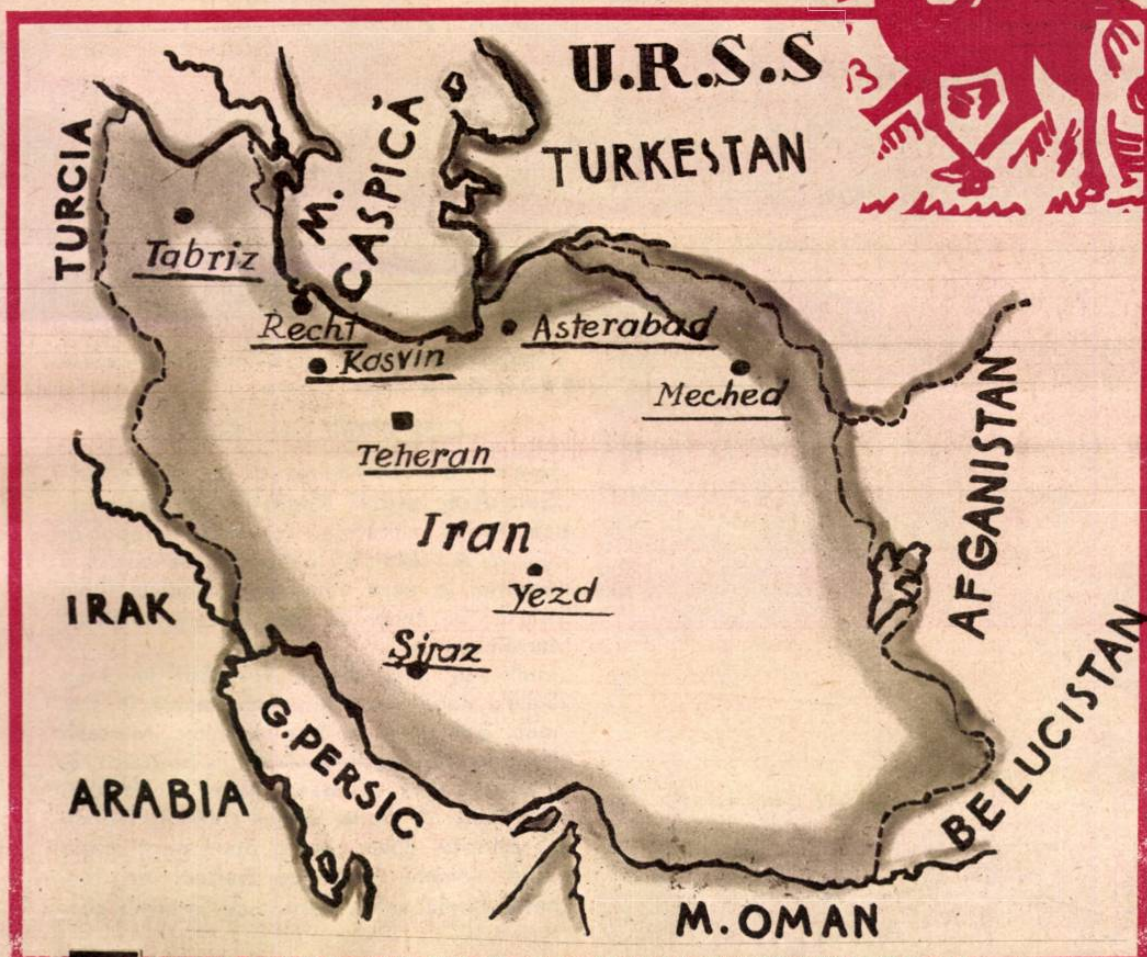
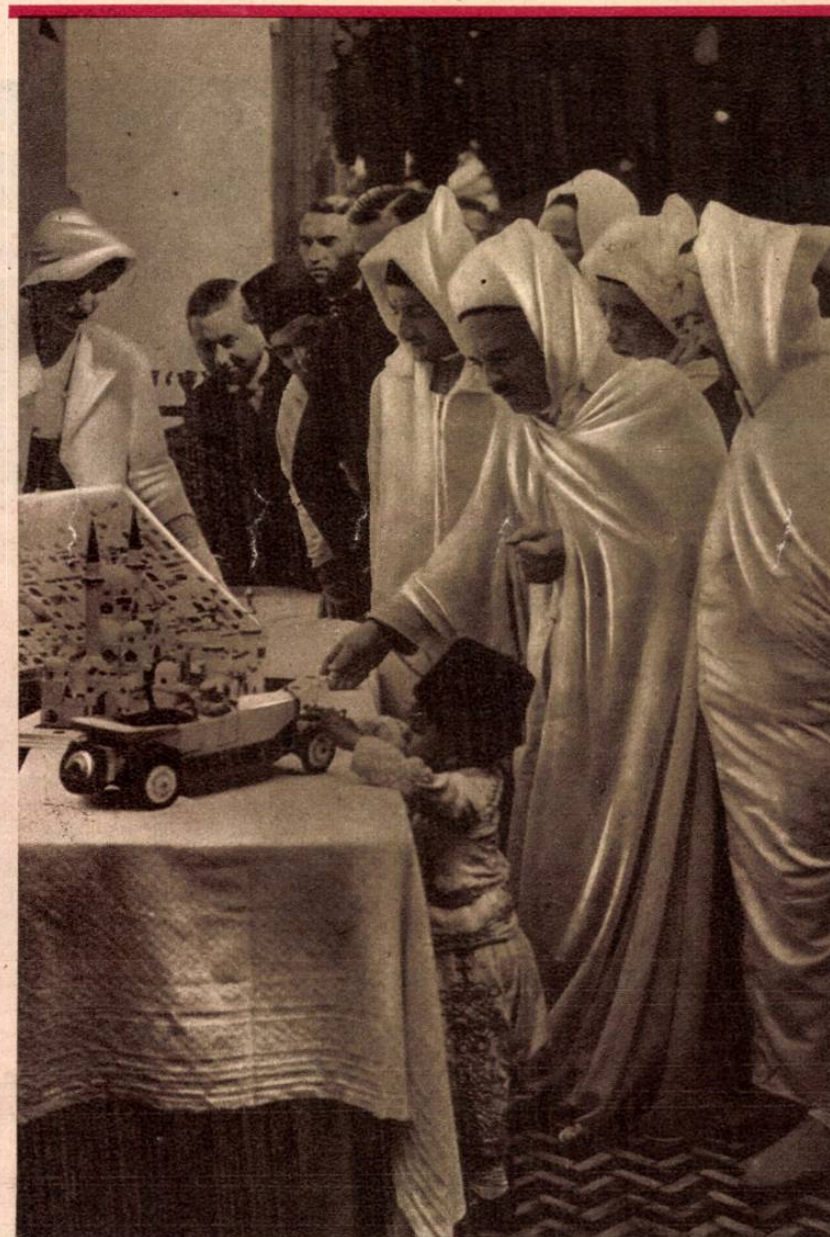
și marele târg **Tabriz** sunt așezate chiar la adăpostul munților, cari cu izvoarele lor pot să procure apa necesară vieții publice și prosperității agricole. Provinciile sunt despărțite una de alta de bariera înfricoșătoare a **Deșertului cel mare**, minunat descris de călătorul Marco Polo, care reușise să-l străbată în veacul al treisprezecelea. Și astăzi chiar, adeseaori, se întâlnesc foste hasnale de apă, iar din nisipuri țâșnesc, ici-colo, schelete de cămile, de catări și chiar de oameni, victime ale seței... Intinderea fără hotare a **Deșertului** e un refugiu ideal pentru rebelii briganzi. Pe țărmurile **Zendei Rud** în Persia de mijloc — tronează, falnic, **Ispahanul** care vreme de 200 de ani a fost capitala împărăției. În golful Persic se varsă Tigrul și Eufratul, unite

dela îmbucătura Sat-el-Arab-ului. Pe apele acestui golf plutesc neîncetat canoniere persane cari fac serviciu de poliție. Singura cale ferată — care leagă Tabriz cu Caucazul — precum și cele mai bune drumuri spre frontieră cu Mesopotamia și Rusia, Persia le datorește războiului, întrucât ele au fost construite de trupele britanice și rusești. În mod practic, majoritatea traficului în această țară se face numai cu caravanele. Cea mai mare parte din populație se îndeletnicește cu agricultura. Satele sunt încercuite de jur împrejur, cu un zid de lut, foarte înalt, iar locuințele sunt joase și murdare. Toate turmele se strâng noaptea în piața centrală. În afară de populațiile statornice ale satelor și orașelor, trebuie să mai socotim și triburile nomade.

Acestui popor inteligent, dar nepă-



În această pagină:
Aspecte din Persia.
Harta Persiei.



sător și tradiționalist, noul șah **Pahlevi** — suit pe tronul „Păunului” în 1925 prin înlăturarea șahului **Ahbas** — caută acum să-i dea un nou impuls modern. Cu o energie rară și neașteptată el a reușit în scurtă vreme să însănătoșeze administrația publică, coruptă și destrăbălată, luând o serie de măsuri folositoare, în cel mai mare grad, binelui obștesc. Schimbându-și numele, Persia poate năzui să intre într-o viață nouă și să înscrie încă o pagină de triumf în istoria ei...

A. e. i. o. u.

PERSIA

CU data de 1 Martie — începutul noului an persan — Șahul **Riza-Pahlevi** a decretat schimbarea numelui țării sale care, astfel, își va relua de azi încolo denumirea ei antică de **Iran**. La drept vorbind, de câțva timp, nici geografia nu mai cunoaște clipe de liniște: la început, înlăturări și amestec de granițe, apoi răscoliri de popoare, desbinări, alipiri și nume noi... Exemplu au dat Rusia, Turcia, China și întreaga Europă centrală. Acum, iată că intră în horă și Persia. Numele de **Iran**, îl purta până mai ieri numai câmpia șeasă care desparte marea Caspică de Oceanul Indian. O asemenea denumire își are obârșia în fraza: „**Zend Arana**” care ar însemna **Tara Arianilor**. Întru susținerea tezei sale, șahul **Pahlevi** afirmă să numele de Persia nu se referă decât la o singură parte a imperiului său și că Persanii, de fapt, vorbind de țara lor, au chemat-o totdeauna **Iran**. Ceea ce poate să fie adevărat. Însă numele de Persia e legat de acela al împărăției pe care **Cirus** reușise s'o facă „cea mai întinsă din lume”. E legat apoi de paginile istorice pe cari le cunoaștem cu toții fiindcă le-am studiat pe băncile școlii, iar gloria falnicului întemeietor al Imperiului persan se resfrânge și astăzi asupra îndepărtărilor lui coborâtori...

Noul botez ar putea satisface un orgoliu de rasă, dar nu fo-



Fotografiile noastre înfățișează :
Șahul Persiei.
Un tip de soldat persan.
Rătăciră lentă a cămilelor în pustiu.



losește câtuș de puțin tradițiilor istorice. În orice caz, ceea ce-a decretat „**Tronul Păunului**” este lege și acum geografia se grăbesc să-și corijeze hărțile.

Imperiul Persan a fost fondat de **Cirus**, în anul 549 a. Ch. când la Roma apunea domnia sângeroasă a regilor și răsăreau zorile republicei. Astăzi, Persia, a cărei suprafață este de vre-o douăsprezece ori mai mare ca a țării noastre, numără o populație totală de abia zece milioane locuitori. E o țară mereu chinuită de grava problemă a apei din pricina uscăciunii excepționale a solului. În unele părți bântue cu furie așa zisul „vânt otrăvit” aducător de nori cu nisip, care seceră vieți omenești și întregi crescătorii de vite. Singură zona mării Caspice e locuibilă în mod practic, ceea ce face ca Persia să aibă înfățișarea unui deșert cu orașe și sate risipite la voia întâmplării. În ținuturile dinspre miez-noapte, întâlnim un important lanț muntos, numit **Elbruz**, care domină granița turco-rusă cu legendarul **Ararat**. Însă muntele cel mai înalt este **Demavend** (5670 metri). Principalele orașe persane, cum e de pildă capitala **Teheran**

apoi își face necesitățile pe delături, pe vreun zid vecin, sau în vreun chișcă părăsit de fructe, din cele instalate de Ministerul de Agricultură. Prin străzile mărginașe, se văd numeroase gherete, ca de sentinele, împrejmuite cu scânduri, și stând cu spațele la marginea drumurilor, în calea trecătorilor. De foarte multe ori se zăresc asemenea gherete chiar în apropierea puțurilor de apă, sau ceva mai în deal, fiind în legătură, prin straturile nisipoase subterane, cu aceste fântâni.

MINUNATELE PUȚURI AMERICANE

În ultimul timp s'a introdus, la București, moda puțurilor așa numite „americane”. Acestea sunt foarte numeroase în străzile pe unde nu s'au introdus încă nici conductă de apă, nici țevi de canalizare.

Când s'a ajuns la un strat mai adânc, unde este o vână de apă, atunci se introduce în interiorul tubului un fel de ciutură, care lunecă, în sus și în jos. Cu ajutorul unui scripete se scoate apa de băut. În regiunile petrolifere sistemul acesta poartă numele de **lăcărîț** și este întrebuințat la sondele bătrâne, cu debit mic și unde gazele naturale nu mai au nicio presiune, spre a arunca petrolul afară.

Invenția americană e într'adevăr minunată.

Ce păcat, că pe când unii scot apă, alții, — din străzi, fără canale, având la îndemână conducta de apă a Primăriei — au transformat aceste fântâni de apă în puțuri absorbante, punându-le în legătură cu closetele moderne „tout-à-l'égout” instalate pe la casele noi.

Un cartier inundat din Capitală.



Iată în ce constă acest sistem: meșterii speciali nu mai sapă fântâni largi, ca pe vremea veche, ci introduc în profunzimea solului un fel de tuburi, prin presiune. E cam același principiu ca și la așezarea sondelor de petrol.

Și așa: pe când se astupă Dâmbovița, cu izvoarele ei de „apă dulce”, bucureștenilor moderni le rămâne la îndemână altă apă de băut: aceea sosită prin țevi, la centru, iar la mahala minunatele puțuri americane, despre cari am vorbit mai sus.

INUNDAȚIILE

Totuș cititorul perspicace va pune, cu drept cuvânt întrebarea:

— Dacă sălbateca Dâmbovița, care odinioară se revărsa asupra unui sfert din București, a fost domesticită încă de acum o jumătate de veac, fiind așezată cuminte, între maluri înalte, de unde vine apa, care pătrunde prin casele oamenilor?

În primul rând trebuie să amintim că sunt străzi joase, fără canal. În zile ploioase, sau de desgheț, apa se scurge la vale, din cartierele mai înalte, spre altele, așezate la un nivel mai scoborît. Aci formează bălți și lacuri, cari prin unele părți nu se usucă cu lunile, fiind multe locuințe, unde oamenii dorm cu apa sub pat. Alții se refugiază în pod.

Fotografiile, ce însoțesc acest articol sunt luate în comunele suburbane „Cioplea” și „Apărătorii Patriei”. În aceste cartiere, primăriile respective au avut ambiția să facă bulevarde și au ridicat un fel de diguri cu nivel mult mai ridicat ca al celorlalte străzi. Din această pricină, mahalaua a fost împărțită în două, o căruță neputând trece dintr'o parte în alta, peste dig, iar apele neavând nici ele loc, pe unde se se scurgă. Una din aceste ulițe noroioase, nepavate, din comuna suburbană „Apărătorii Patriei” poartă titlul pompos de: „Bulevardul Ferdinand”.

Aceasta e denumirea oficială. Dar locuitorii de pe acolo, majoritatea foști luptători pe front, când trec peste dâmbul ridicat de iscușii ingineri, exclamă cu ironie:

— „Uite, tranșeele Bucureștilor!”

Alex. F. Mihail

Un remediu universal contra durerilor! Vă pot înștiința, că cu Togal am avut rezultate foarte bune. Am întrebuințat Togal-ul la dureri reumatice, ce mă chinuiau și trebuie să recunosc, că aceste dureri mi-au trecut cu totul.

Am încercat apoi Togal-ul și la migrenă, obținând și aici cele mai bune succese, așa că de atunci Togal-ul se găsește în casa mea ca un mijloc universal contra durerilor de tot felul și-i dau preferință pentru că niciodată n'am observat, spre deosebire de alte mijloace, acțiuni secundare neplăcute.

Else Duschenek, Timișoara

Citiți **„MAGAZINUL”**
revista publicului select

REMEDIUL ANTISEPTIC

CARE SE BUCURĂ DE O REPUTAȚIUNE UNIVERSALĂ SUNT

PASTILELE

VALDA

CARE EVITĂ ȘI COMBAT

TUSA, RĂCELILE, DURERILE DE GÂT, CATARELE, INFLUENȚA, GRIPA, ASTMA, LARINGITELE (RECENTE ȘI ÎNVECHITE), BRONȘITELE (ACUTE SAU CRONICE), ETC.

FAC-SIMIL REDUS AL
CUTIEI
DEVĂNZARE LA TOATE
FARMACIILE ȘI
DROGERIILE.



ICOANE DIN MARAMUREȘUL ROMÂNESC

Elevii școlii de pomicultură de iarnă din Bociogul-Mare, Jud. Maramureș. Toți sunt maramureșeni.



Cea mai perfectă
vopsea de păr
IMÉDIA L'ORÉAL
PARIS



PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

NOI REDUCERI. TOATE SERVICIILE

COAFORUL BEER

25

LEI

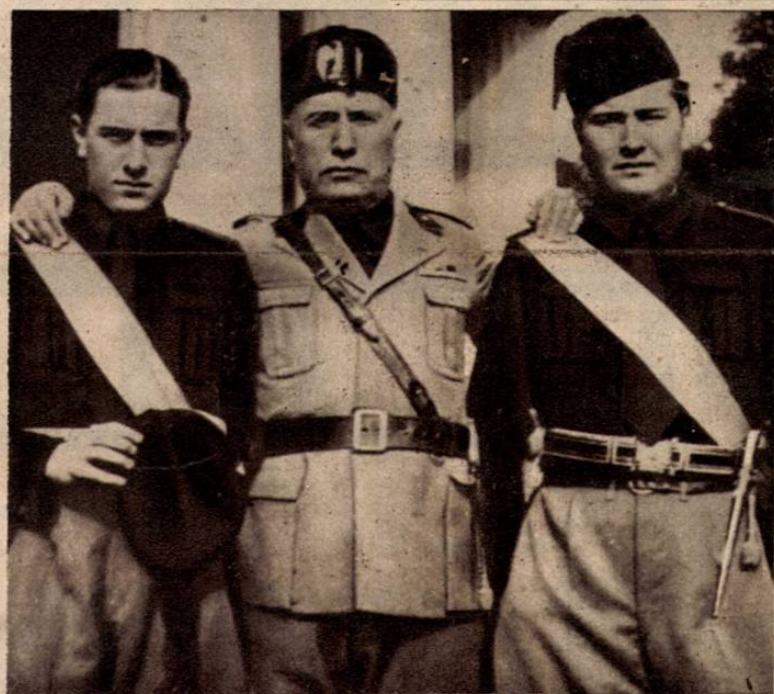
CALEA MOȘILOR 53 • BACȘIȘUL SUPRIMAT

COLȚUL MODEI

În fotografia noastră vedem ultima creație a modei pariziene. Un tailleur din mătase ripsată cu vulpe de argint. (Vezi rubrica de modă din suplimentul „De toate pentru toți”).

PREȘEDINTELE LEBRUN LA „MUZEUL PACII”

Președintele Lebrun a vizitat recent „Muzeul păcii” inaugurat la Paris. În fotografia noastră îl vedem admirând un bust al lui Joffre.



Din toată lumea

DUCELE CU CEI DOI FII

Fotografia noastră înfățișează pe Mussolini cu cei doi fii ai săi Bruno (stânga) și Vittorio (dreapta).

În 1913, Regele George e asasinat; îi urmează pe tron Constantin I.

Pe vremea războiului mondial, luptele interne deveniseră din ce în ce mai aprige, mai cu seamă din pricina faptului că suveranul era germanofil, iar Venizelos antantofil, astfel că în 1916 izbucni revoluția din Salonic care, împreună cu blocul înțelegerii îl sili pe Constantin să dea mână liberă lui Venizelos. Anul 1917 aduce înlăturarea lui Constantin căruia îi urmează Alexandru; noul rege încredințează frâiele puterii bărbatului de stat cretan, care alcătuiește în pripă la Salonic, un guvern pur național și astfel poate să declare război puterilor centrale și aliaților lor.

În 1918, o răscoală militară grabnic înăbușită, la Lamia. Dar steaua lui Venizelos începea să se întunece, mai ales după moartea lui Alexandru și renunțarea la tron a prințului Paul. După o scurtă regență a repinei Olga, plebiscitul îl reîntronează pe Constantin, care nu e recunoscut de înțelegeri și silit apoi de o altă revoluție să abdice: era epoca victoriilor de pomină ale lui Kemal Pașa, în Asia Mică. Urmează în scaunul domnesc George II. Dar, pe la sfârșitul anului 1923, o nouă lovitură îl readuce pe Venizelos la suprafață care, ajutat de generalul Pangallos îndepărtează familia regală de pe teritoriul țării. Totuși, după un an, liga militară îl silia și pe el să se retragă, cerând proclamarea imediată a republicei.

În 1925, Pangallos și Katzevriakos uneltesc iarăși o lovitură de stat, și apoi la mai puțin de un an, urmează alta a lui Condilis, pentru motivul că Pangallos poza prea mult în dictator.

...Iar anul acesta, la începutul lunii Martie, o nouă revoltă militară. Așa dar, iată-ne ajunși la revoluția lui Plastiras la dictatura lui efemeră, la contrarevoluția dela 2 Martie a lui Kamenos și Venizelos. Ultima? Cine știe!

Am spus la începutul acestui articol că, în ordinea cronologică, este a 31-a. Jucătorii de cărți se feresc totdeauna să tragă peste acest număr. Dar cu Grecii, oricât sunt ei de șireți n'ar face nimeni rămasag!

Deocamdată reținem din istorie faptul că, în decurs de un secol, aliații noștri dela sudul Europei au trecut prin atâtea revoluții și că unsprezece din ele l-au avut ca protagonist pe neobositul cretan, astăzi în vârstă de 71 ani.

G. R.



PIA IGY ÎN TARĂ

Primadonna Pia Igy, despre ale cărei succese ultime ne-am ocupat la timp, a revenit în țară după un turneu de 4 ani făcut în Europa. D-na Pia Igy va da o serie de concerte și spectacole de operă atât în Capitală, cât și în provincie. La sfârșitul lunii Mai va pleca apoi în America pentru un turneu de propagandă a muzicii noastre.

Epiderma feței Dvs. hipersensibilă dela natură, este mai expusă intemperțiilor, prafului și a soarelui, decât oricare altă parte și necesită deci un remediu special pentru curățire, recreare și înprospătare.

Nu există decât un singur mijloc de a obține acest rezultat: Loțiunea de față SCHERK, fruct al cercetărilor îndelungate și al experiențelor cari datează de peste 20 de ani.

Întrebuințarea Loțiunii de față Scherk nu cere nici un efort și nici o pierdere de timp. Câteva minute consacrate zilnic, sunt suficiente. Spălați față dimineața, fie cu apă caldă sau rece după cum sunteți obișnuiți, și uscați-o cu un prosop nu prea aspru. Iar, luați o bucată de vată stropită cu Loțiunea de față Scherk și ștergeți tot obrazul.

Veți rămâne încântată.



O adevărată baie înviorătoare a gurii

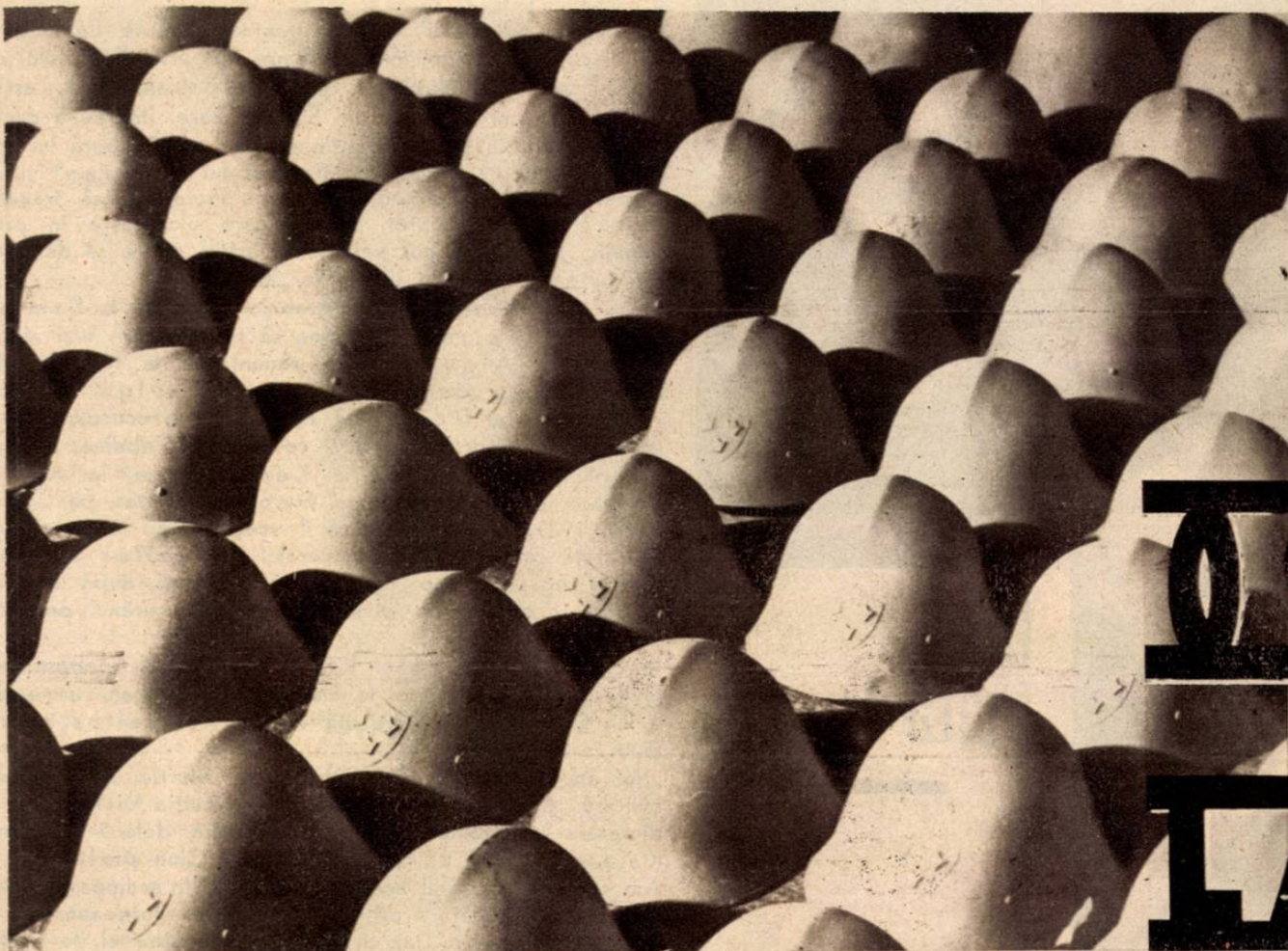
prin spuma bogată a pastei de dinți KALODONT!

Spălatul dinților se impune ca și spălatul mâinilor!

Întrebuințați deci regulat KALODONT dimineața și seara!

PASTA DE DINȚI SPUMOASĂ





dela OKAPTAMA la TAAAT



Joi

LA rândul ei, Germania s'a grăbit, firește, să denunțe clauzele militare ale tratatului dela Versailles și să introducă serviciul militar obligator.

N'a mai vrut să aștepte ca să i se acorde egalitatea de drepturi militare — singura egalitate și unicul drept care-o mai interesează — și-a luat-o singură. Cine ia, fără să întrebe, — ia de obicei mai mult. A anunțat, prin urmare, că va avea 36 de divizii. Ceea ce înseamnă că le are gata, cu arma la picior.

Ediții speciale au anunțat această bucurie; și serviciul lor de propagandă ne-a trimis o poză — ca să ne bucurăm și noi...

Vineri

CU toate că prezența armatei italiene va fi, poate, mai necesară în Europa, guvernul italian continuă să trimează trupe în Africa.

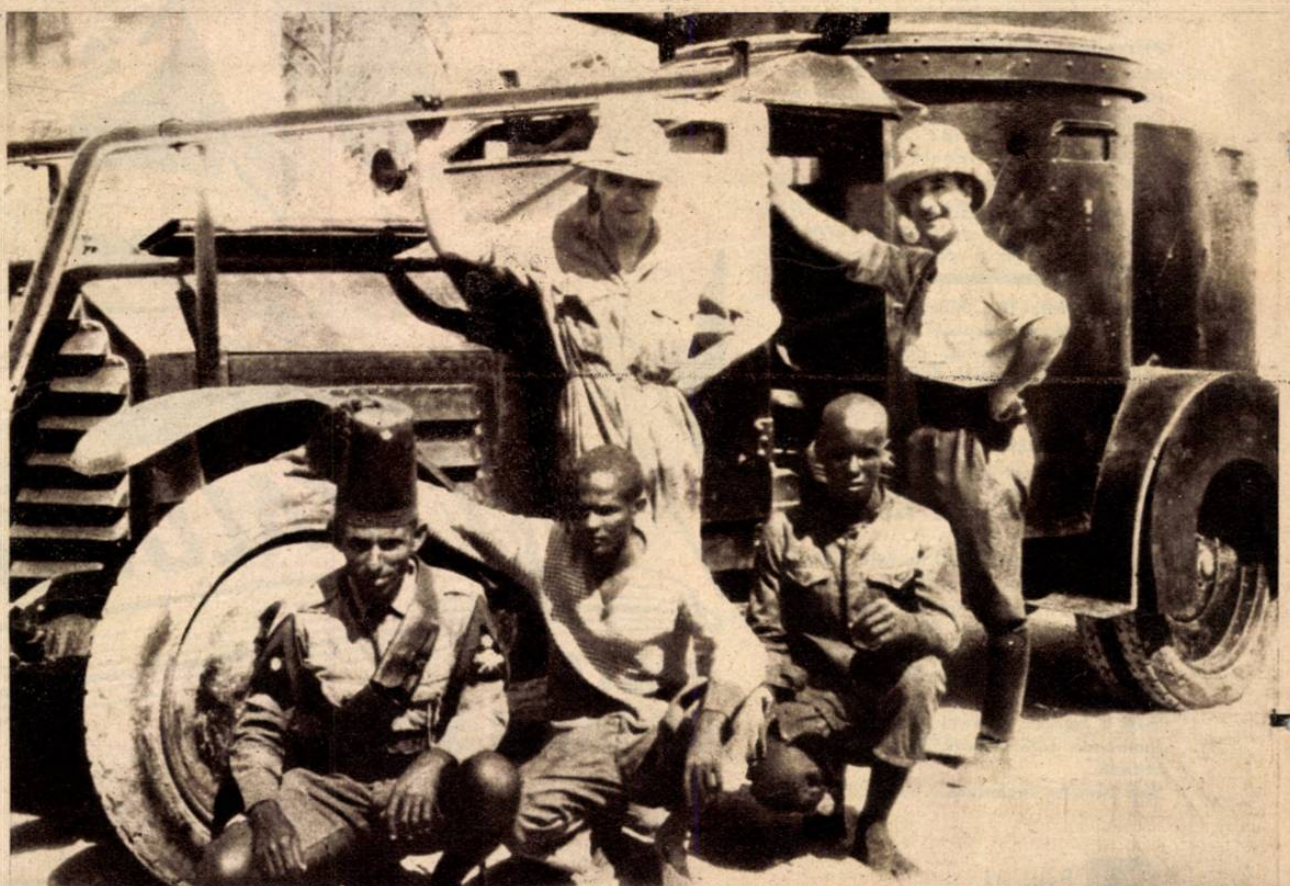
Un automobil blindat, cu ofițeri italieni și soldați indigeni din Somalia păzește la frontiera italiană — inte-

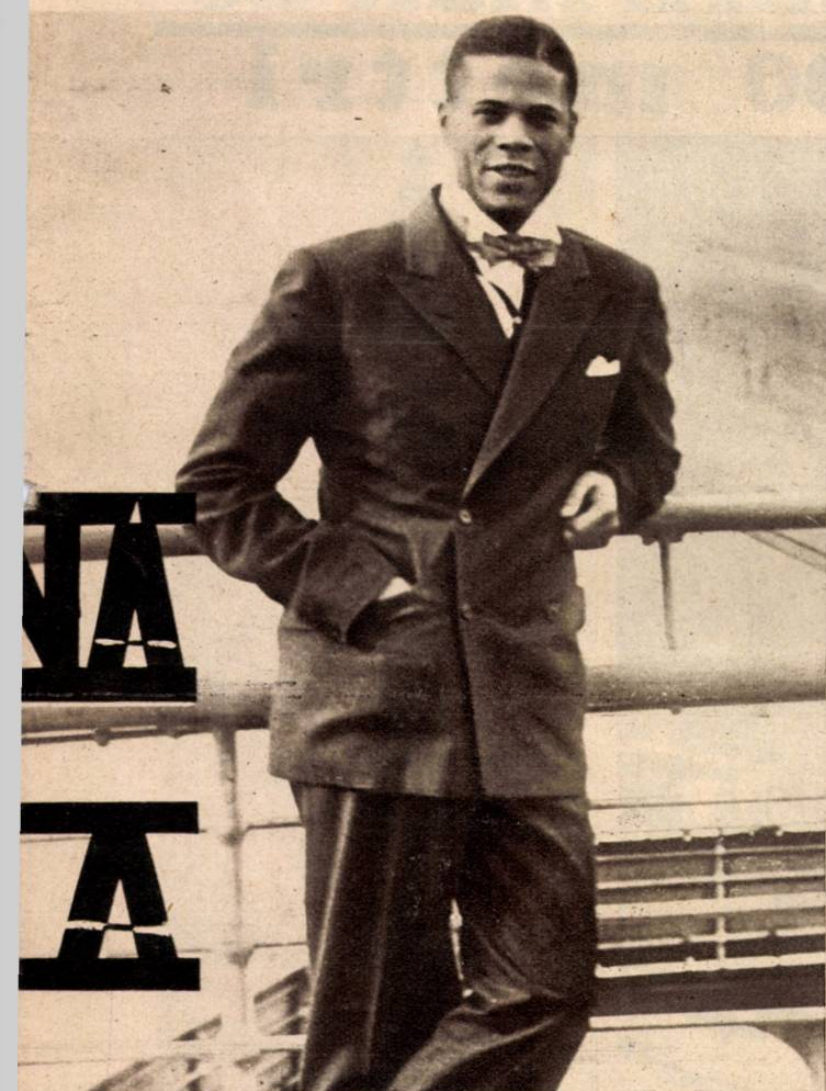
Miercuri

ENGLEZII au declarat că nu se mai simt în siguranță la ei acasă. Că marea, care înconjoară în sulele lor, și flota de război, nu-i mai pot apăra în mod suficient. De aceea, consideră că granița lor e pe linia Rinului.

Dar, nu s'au mulțumit numai cu declarații. Au purces să-și sporească bugetul militar și flota aeriană. Au publicat o Carte Albă, în care motivează aceste măsuri — și manifestă neliniștea lor față de înarmările Germaniei. Aceeași neliniște a provocat în Franța prelungirea serviciului militar dela un an la 18 luni.

Înarmarea bate în plin. Spiritul epocii se deformează treptat, sub influența agitației războinice. Sunt oameni cari descoperă motive estetice până și la căștile grosolane de metal. Căci, alături de această fotografie a unor căști de proveniență suedeză, am găsit următoarea legendă plastică: „Natură moartă, militară”.





„Vulturul negru” al Americii, Rupert Julian, considerat ca unul din cei mai buni piloți americani, a hotărât să se angajeze în aviația abisiniană. El a părăsit America, împreună cu câțiva piloți negri, și se va înrola, cu rangul de colonel, în armata Negusului. Aviatorii negri au debarcat în Anglia, unde așteaptă să le sosească avioanele din America, pentru a pleca cu ele în Abisinia.

Duminică

UNDEVA, s'a oprit în amurg, la marginea deșertului nisipos, un beduin, cu băiețușul lui, și o cămilă...
Și această singurătate și liniște solemnă e amenințată de sgomotul elicopterelor și tumultul războiului...



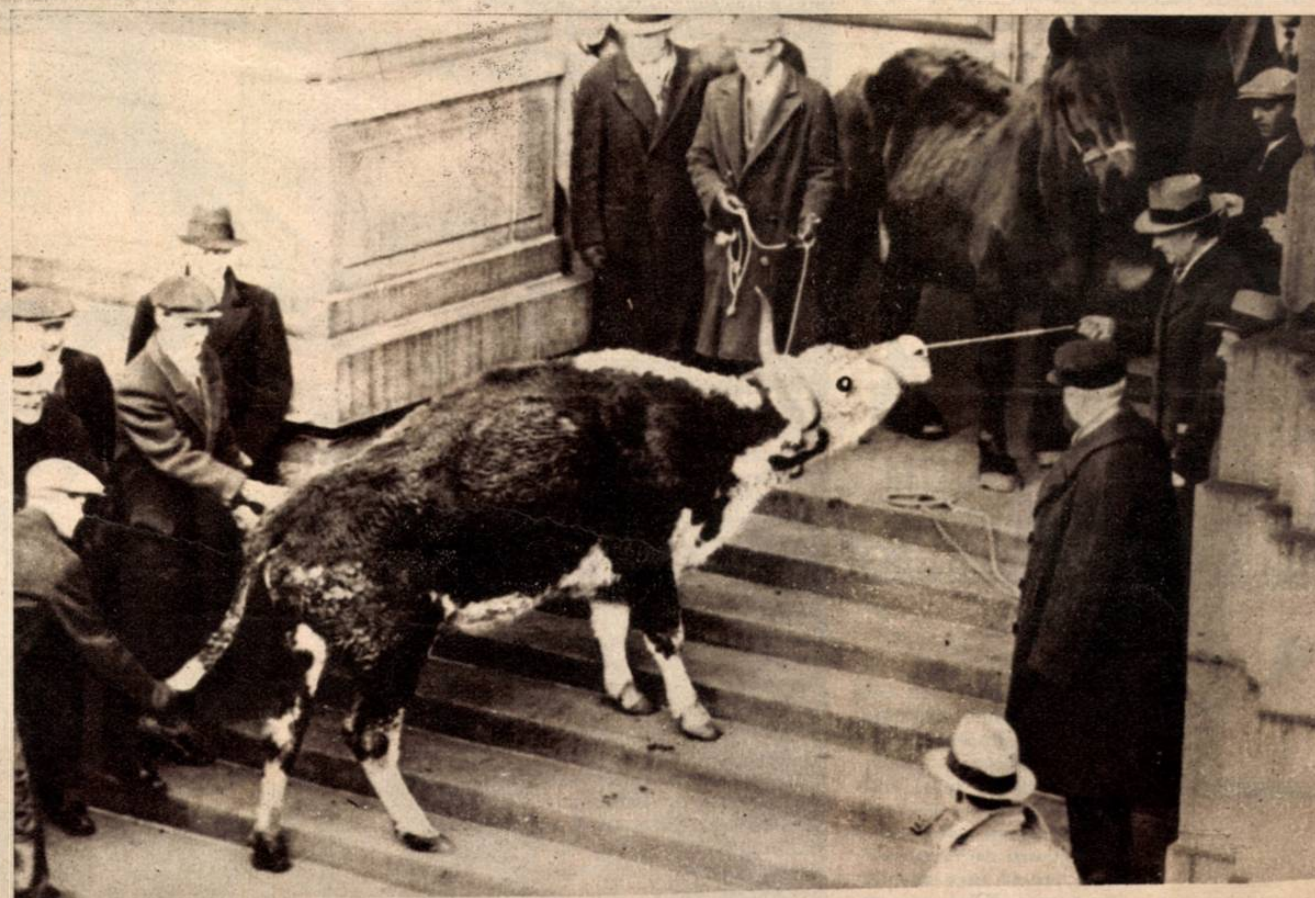
Luni

CURSA înarmărilor necesită cheltuieli enorme. Industria de război condamnă miliardele statului. Impozitele sporesc. Viața se scumpește. Criza economică aruncă pe drumuri mii de oameni.
Ocărmuirea se vede nevoită să reducă sumele destinate asistenței sociale.
Șomerii nu se pot însă împăca cu gândul că trebuie să renunțe la dreptul de muncă și dreptul de viață...
Ei se încolonează în marșuri de foamete și protestează contra măsurilor cari îi lovesc, în primul rând. Fotografia ne arată un marș al foametei la Glasgow, în Anglia. Din acest cortegiu, în țara cea mai bogată din lume, nu lipsesc nici femei cu copii în brațe...

Marti

IN regiunile inundate din America, fermierii, sărăciți de criza economică, n'au putut să obțină nici nutreț pentru vitele înfometate.
Pentru a grăbi ajutorarea, fermierii au pătruns cu vacile și cu caii lor în senatul statului american Minnesota.
Acest protest i-a convins, în sfârșit, pe domnii senatori...

F. DIMA



rezele industriei textile din Anglia. Căci japonezii au arendat în Abisinia 2.500.000 de hectare, pentru cultura bumbacului. Această întreprindere, nu convine nici Angliei, nici Italiei. Convine însă guvernului din Tokio și regelui Abisiniei.
Pentru un cot de ștambă, Abisinia își riscă independența...

Sâmbătă

CONFLICTUL italo-abisinian a sgândărit sentimentele colorate ale negrilor din America. S'a pornit o mișcare printre ei, pentru apărarea unicului stat independent al unui popor de culoare neagră. (Independența este un lucru pe care numai negrii îl mai înțeleg...)

Proiectul unui turn înalt de 10.000 metri

Inginerii francezi sunt de părere că un turn de două mii de metri înălțime pentru apărarea Parisului — și chiar unul de 16 mii de metri n'ar întrece limitele posibilităților.

CEA mai înaltă construcție din lume este astăzi Empire State Building din New-York City, ce se ridică la 381 metri deasupra străzii, dar se pare că va rămâne în curând pitică, o simplă jucărie, pe lângă turnul de 2000 de metri a cărei construcție s'a proiectat la Paris, sau pe lângă turnul de zece mii metri înălțime, ale cărui planuri au și fost desenate, autorii pretinzând că l-ar putea construi, îndată ce s'ar găsi vreun miliardar, care să le pună la dispoziție fondurile necesare.

Cea mai faimoasă clădire înaltă ce-a existat vreodată. Turnul Babel, despre care ne vorbește Biblia, a putut reprezenta cel mult o sutime din înălțimea gigantului de zece mii de metri, dar Biblia ne spune că ajunsese atât de sus, încât a provocat o mare îngrijorare în ceruri și lucrul a trebuit părăsit, în urma unui decret divin.

Astăzi însă, nu cerul, ci parisienii sunt îngrijorați de proiectul turnului de 2000 metri înălțime. Cine le poate garanta — spun ei — că acest turn nu se va prăbuși, la suflarea unui vânt mai puternic, sau la primul cutremur de pământ, îngropând sub el câteva sute de case și poate, câteva mii de parisieni?

Urmează de aci că, cu atât mai mari vor fi temerile suscitade de planul unui turn, care să atingă, la Londra sau New York înălțimea de 10.000 metri.

Inginerii răspund însă la aceasta, că pot, dacă vor, să clădească un turn nu numai de 10.000 de metri dar mai înalt chiar, un turn care să străbată limita inferioară a stratosferei. În ce privește turnul de două mii de metri, a cărui ridicare se proiectează la Paris, se spune că cheltuielile pe cari le reclamă nu l-ar face irealizabil și că turnul nu numai c'ar avea o mare valoare științifică, dar s'ar dovedi de o și mai mare utilitate, ca mijloc de apărare a orașului, împo-

10.000 METRI

Vârful unui asemenea turn ar atinge stratosfera cel puțin câțiva timp, în cursul anului. Astronomii și meteorologii ar trebui să poarte măști cu oxigen, deoarece aerul ar fi prea rarefiat. Stelele ar putea fi văzute de aci și în timpul zilei și cine-ar sta sub soare, chiar numai câteva secunde, ar căpăta o puternică insolamție. E de presupus că acoperișul turnului ar trebui prevăzut cu aparatoare împotriva meteorilor.

8000 METRI

Între 8000 m. și 6.500 m. delă pământ s'ar întinde zona de război a turnului. Aeroplane mici de urmărire și aeroplane mari de bombardament ar porni de aci, în apărarea orașului. Experții susțin că un turn de 10.000 metri înălțime ar face New-York-ul cu neputință de atac.

6.500 METRI

Între 6.500 m. și 5000 m. ar fi zona spitalelor. Medicii își trimit pacienții la munte, pentru a beneficia de aerul curat și de acțiunea binefăcătoare a razelor ultra-violete. Un turn de 10.000 metri înălțime ar oferi posibilitatea de-a se administra și celor săraci un asemenea tratament bineînțeles, din fonduri publice. Pacienții cari nu ar putea suporta scăzuta presiune atmosferică la asemenea altitudini, ar putea fi instalați mai jos.

5000 METRI

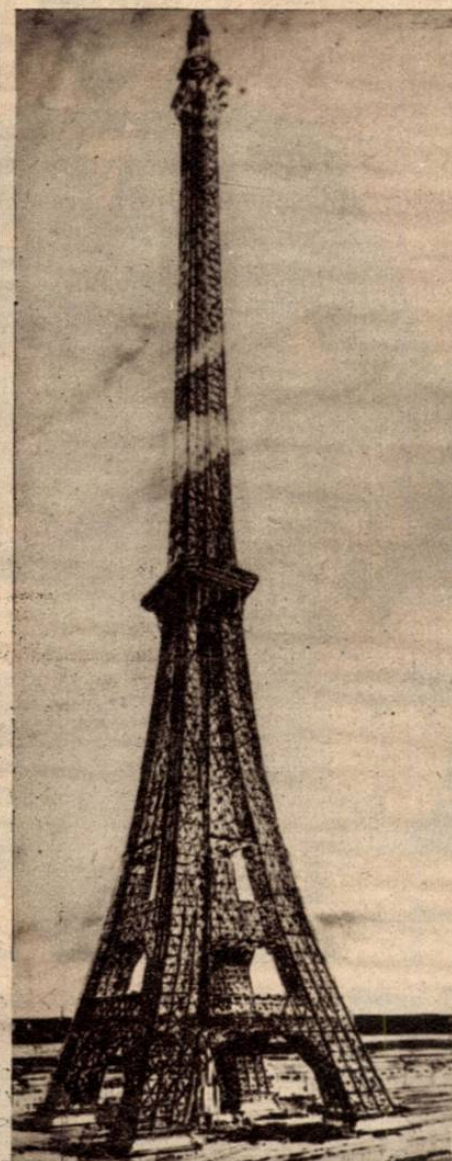
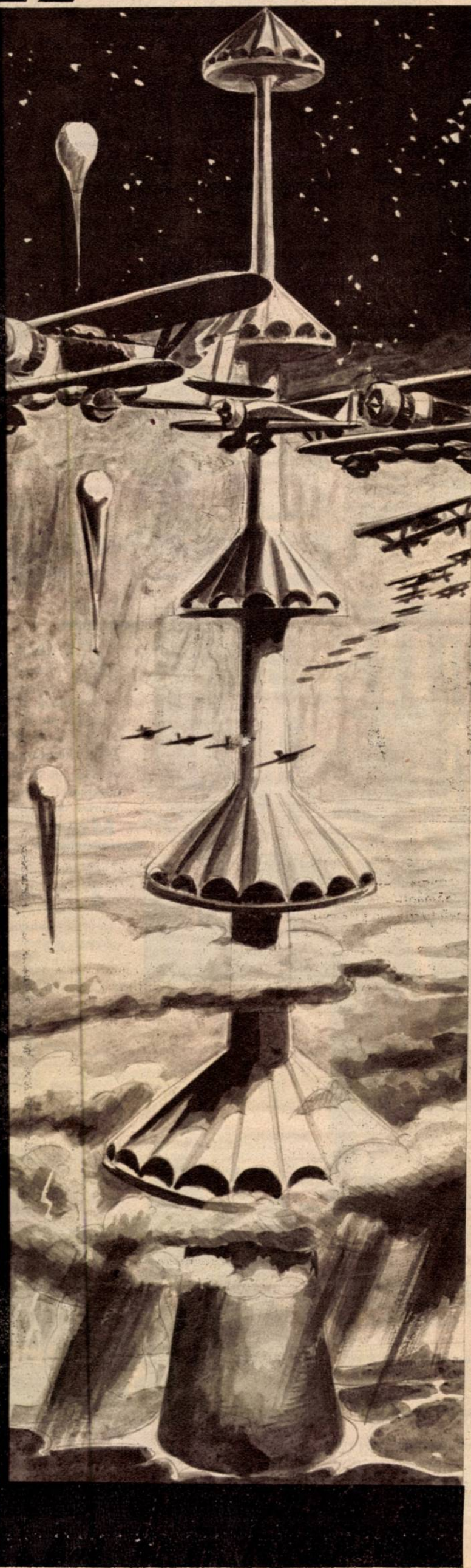
Tot drumul dealungul turnului, meteorologii ar avea de făcut interesante observațiuni. Chiar atunci când se ridică numai până la 5000 metri, gazul baloanelor obicinuie ia o primejdioasă expansiune, din cauza scăzutei presiuni atmosferice. Artiștii și-ar instala ateliere în această zonă, spre a putea picta minunatele spectacole determinate de lumina soarelui și a lunii pe paturile noroase de sub ei.

3000 METRI

Nourii evoluează în majoritate, între 1.500 m. și 3000 m. În această parte a turnului meteorologii ar avea de observat misterul formării fulgilor de zăpadă și a picăturilor de apă precum și modul în care se amestecă aerul rece cu cel cald, spre a determina schimbările timpului. În serile frumoase, mii de cetățeni ar lua masa, în elegantele restaurante situate pe terase, de unde vor putea privi deasupra nourilor.

1.500 METRI

Prima platformă a turnului ar fi platforma furtunilor, deoarece aceste furtuni orareori se ridică mai sus de această zonă. Misterele fulgerelor ar fi studiate de către inginerii electricieni și meteorologi. Și chiar și din acest strat interior s'ar putea extrage aer curat pentru ventilarea giganticelor subterane și altor construcții delă baza turnului.



Turnul de 2000 de metri a cărui ridicare se plănuiește la Paris în comparație cu alte clădiri înalte din antichitate și de astăzi.

triva atacurilor aeriene, în cazul c'ar fi să izbucnească un război.

Atât pentru turnul de două mii de metri, cât și pentru cel de zece mii, planurile ar fi cam aceleași, deși cel mai mic, care ar urma să fie ridicat la Paris, ar fi clădit din materiale de construcție solide și foarte întărite, pe când cel de zece mii de metri ar trebui făcut din cele mai puternice aliaje de oțel și din metale ușoare, ca aluminiul, întrebuițate la platforme și alte edificări incidentale. Sâmburele central ar fi un con gol, ca un gigantic coș de fabrică. La intervale de câte 1.500 de metri, turnul ar avea niște platforme asemenea unor uriașe umbrele, iar înăuntrul turnului, ar funcționa ascensoare electrice de mare viteză, unele dintre ele destul de mari spre a purta aeroplane întregi, iar altele destinate pasagerilor, munițiilor și diferitelor provizii, în caz de război. Pe fiecare platformă se va amenaja un câmp pentru decolarea sau chiar pentru aterizarea avioanelor, iar pe ultimile platforme se vor monta baterii de uriaș tunuri antiaeriene, pentru bombardarea avioanelor inamice, cari ar îndrăzni să sboare pe deasupra orașului, în timp de război. Platformele vor mai avea și dispozitive de lansare a gazelor toxice, preferabil din acelea ce se ridică în aer, pentru echipagiile aeroplanelor inamice să fie asfixiate și gonite, în vreme ce orașul ar rămâne jos relativ neafectat.

În vreme de război, turnul ar mai fi



Turnul lui Babel așa cum a fost reconstituit, după recentele săpături făcute sub conducerea d-rului Robert Koldewey și a altor arheologi. Deși nu era decât un bloc solid de cărămizi de 90 m. înălțime, acest turn era desigur un edificiu foarte impresionant, în șesul Babiloniei.

și un tub de aprovizionare cu aer proaspăt, pentru populația retrasă în beciurile lui, atunci când orașul ar fi bombardat sau gazat. În interiorul tubului central, ventilatoare uriașe ar aduce aer curat, dela o înălțime de câteva mii de metri, un aer neotrăvit de gazele năvălind din bombele căzute la pământ.

Prevăzând o eventuală defectare a ascensoarelor, arhitecții au mai proiectat și un drum, ce merge în spirală, dela bază până la ultima platformă, și având o înclinare accesibilă automobilelor și autocamioanelor. Uriașele proporții ale structurii plănute reies și din faptul că această spirală ar avea 13.000 de metri lungime.

Bazele unui asemenea turn ar adăposti mașinăriile precum și o uzină electrică instalată în așa fel încât să fie la adăpost de orice atac, în caz de război. În aceste temelii de material solid, vor mai exista beciuri pentru adăpostirea soldaților, a civililor și a explozibilelor.

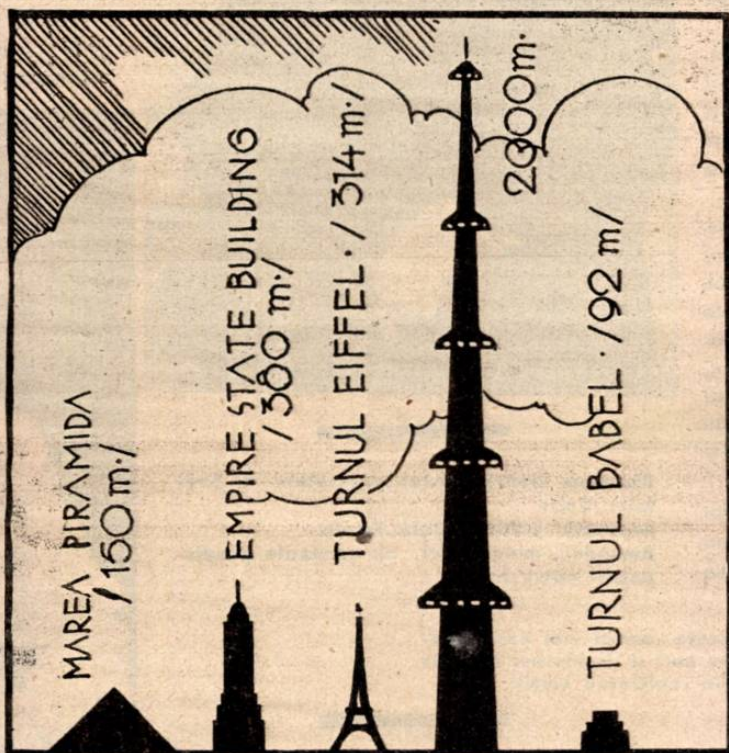
Dar, vă va părea poate ciudat, principala dificultate ce se ridică în calea construcției despre care vorbim, o constituie vântul. Chiar și la clădirile obicinuite, presiunea vântului este uneori destul de mare, pentru a deplasa întreaga clădire cu câțiva centimetri. Aceste presiuni ale vântului sunt calculate întotdeauna de mai înainte și toate clădirile mari sunt prevăzute cu proptele puternice, spre a le ține piept. Turnul de două mii de metri al Parisului ar urma să sufere o presiune laterală de 104.000 tone și acesta este unul din motivele pentru care inginerii au adoptat forma de coș, sau de con gol. Forma aceasta opune o considerabilă rezistență forțelor ce-ar tinde să răstoarne turnul și oferă vântului o suprafață de rezistență cu mult mai mică, decât un turn pătrat, sau de orice altă formă cu suprafețe plane.

În afară de valoarea sa ca mijloc de apărare a orașului, în caz de război, cei cari pledează pentru ridicarea lui mai văd încă alte două posibilități de utilizare anume: în studiile asupra atmosferei și în experiențele asupra sănătății umane, în părțile superioare ale aerului. Zece mii de metri ar însemna o ridicare deasupra nivelurilor la cari se perindă nouri și se formează furtunile. Meteorologii instalați în vârful turnului ar privi de sus toate furtunile verii și celelalte turburări atmosferice. Instrumente electrice, montate la diferite niveluri, ar ajuta pe savanți să studieze natura acestor fenomene meteorologice, pe când cu altele s'ar măsura cu precizie variațiunile intervenite în presiunea aerului, temperatura, direcția și viteza vântului, etc. În felul acesta, rapoartele meteorologice ar fi mult mai exacte decât astăzi.

Un alt serviciu, de ordin științific, pe care l-ar aduce turnul, ar fi posibilitatea de-a studia razele luminei solare, mai înainte de-a fi fost filtrate prin părțile de aer inferioare, și în special transformările survenite în razele ultraviolete și în invizibilele in-

fra-roșii. Se știe că ozonul se formează în aer la mari altitudini, sub influența razelor ultraviolete. Poate că partea inferioară a acestei zone atmosferice, unde se întâmplă aceasta, ar fi străbătută de către un turn, ceea ce ar permite studierea procesului.

Ca antenă radiofonică, turnul ar fi unic în lume, permițând tot felul de experiențe, cu unde lungi și scurte, pe cari inginerii de mult vor să le facă. Dar n'au avut încă posibilitatea. În afară de acestea, s'ar mai obține și alte informații, pe cari savanții le găsesc de mare importanță, și anume asupra electrificării aerului, la diferite altitudini și sub diferite condițiuni. Posturi de observație meteorologică, laboratoare de radio și alte instalații științifice ar exista pe toate platformele, precum și în vârful turnului.



În acest vârf s'ar mai afla și un gigantic telescop, pentru studii astronomice. Toate observatoarele situate aproape de suprafața pământului, chiar și acelea instalate pe un pisc muntos, au de suferit de pe urma curenților de aer, datoriti diferențelor de temperatură dintre aer și pământ. Se crede că acest inconvenient ar dispărea cu totul pentru observatorul instalat în vârful turnului și că astronomul ar avea un câmp vizual cu mult mai clar decât de pe oricare dintre actualele observatoare.

Primele mari turnuri din lume, inclusiv cel al lui Babel, au fost clădite tot în același scop. Cel dintâi popor din antichitate care a ridicat așa numitele „zigurate” ale templelor babiloniene pare a fi fost un neam de oameni obicinuiți cu aerul curat al ținuturilor muntoase. Mai înainte de-a fi invadat șesurile mlăștinoase ale Babiloniei, ei învățaseră să privească stelele și să determine anotimpurile, orele nopții, etc., după aparenta mișcare a stelelor pe cer. Dar în Babilonia, aceasta era adesea imposibil, din cauza prafului și a ceturilor ce plutiau la suprafața pământului și mai plutesc încă, acolo unde s'au ridicat odată cetăți vechi.

Acesta a fost probabil motivul pentru care vechii babilonieni au clădit înaltele turnuri, asemeni aceluia ce se ridică chiar în inima Babilonului și care-a făcut o impresie atât de puternică asupra captivilor evrei, încât ni se vorbește despre el în Vechiul Testament. Aceste turnuri erau niște observatoare astronomice, ridicate în așa fel încât stelele să poată fi observate în ciuda prafului și a negurilor ce plutiau la suprafața pământului. Cum însă în acele vremuri astronomii erau preoți și toată știința constituia un domeniu religios, turnurile ajunseră să fie privite cu pioasă venerație de către popor, care nu înțelegea nici pentru ce era nevoie să se observe stelele și nici pentru ce țineau preoții s'o facă.

Primele turnuri babiloniene au avut cel mult vreo treizeci de

ria științifică a ridicării unui baston sau a unui tub, care să poată menține în aer, cea mai înaltă structură de acest fel, care s'ar putea realiza cu materialele de cari dispunem în prezent, ar avea 16.000 de metri înălțime. Ea ar fi făcută din cel mai bun oțel și ar fi menținută în poziție perpendiculară de forțe magnetice, sau în alt mod. Nimeni nu crede însă acum în posibilitatea unei construcții de 16.000 de metri, căci o asemenea construcție, făcută din materialele actuale, s'ar prăbuși la prima suflare de vânt. Cea mai mare înălțime pe care o poate atinge un turn este de 10.000 de metri.

Clădiri similare din alte materiale de construcție decât oțelul, s'ar prăbuși la această înălțime. Cărămida de felul acelei întrebuintată la ridicarea Turnului Babel ar îngădui probabil ridicarea unui turn sub 1.500 de metri; construcție ce se ridică cu mult mai sus decât aceea a babilonienilor, dar e iarăși cu mult inferioară turnului ce urmează a se clădi la Paris. Cel mai înalt turn de piatră ce s'ar putea ridica ar fi din granit; acesta are cea mai mare putere de rezistență. Dacă s'ar putea rezolva problema de presiune a vântului, a variațiunilor de temperatură, etc. un turn de granit s'ar putea ridica până la 6.000 metri înălțime, dar în niciun caz mai sus.

Interesant de notat e faptul că un turn de sticlă, sau de cărămidă vitrificată, ar putea atinge

aceeași înălțime ca și unul de granit, minusul de rezistență al acestor materiale sticloase fiind compensat de faptul că sunt mai puțin grele. Chiar și lemnul ar fi, pentru un turn, un material mai bun decât cărămida; făcut din bambus, cel mai înalt turn de lemn ar atinge înălțimea de 2.500 metri.

Singura probabilitate întrevăzută de știință pentru clădirea unui turn mai înalt decât cel din oțel, de 10.000 metri, ar fi descoperirea unui material, care să fie în același timp, foarte rezistent, și foarte ușor. Actualele aliaje de aluminiu, deși cu mult mai ușoare decât oțelul, au o mai mică rezistență, așa că cel mai înalt turn posibil din aceste aliaje ar fi cu câțiva zeci de metri mai puțin înalt, decât cel din oțel, de 10.000 metri.

Dar clădirile înalte mai au un inamic și acesta este vibrația. Examinându-se acum câțiva vreme vârfurile și laturile exterioare a monumentului lui Washington, s'a constatat că multe pietre crăpaseră, nu pentru că greutatea construcției ar fi fost prea mare, față de materialul său, ci pentru că aceasta vibrase sub acțiunea vântului și a micilor șocuri pământeste, așa cum vibrează coardele unui pian, când sunt atinse.

Nu e exclus ca și turnul de oțel de 10.000 de metri să se dovedească în cele din urmă primejdios, tot din cauza vibrațiilor, cari l-ar putea face chiar să se prăbușească.

Togal-ul
se tolerează de bolnavi
fără nici un
inconvenient

Concluzia
unei clinici universitare cu vechiu
renume este:
„Grafie compozitiei sale norocoasă Togal-ul constituie un remediu ideal în toate manifestatiunile dureroase ale reumatismului (acut, cronic și gutos), în gripă și diferitele nevralgii”

Togal-ul elimină acidul uric din organism!
Faceți o cură serioasă cu Togal!
La Farmacii și Droguerii. Produs elvețian.

Togal

IMEDIA L'ORÉAL PARIS

Cea mai perfectă
vopsea de păr

IMEDIA L'ORÉAL PARIS

Ce ESTE FERICIREA

Profesorul Laird ne arată aci pentru ce un milionar n'a putut fi fericit decât renunțând la averea sa; că femeile sunt probabil mai puțin fericite decât bărbații și că fiecare om are perioade de bună dispoziție și depresiune sufletească.

CE e fericirea? Iată o chestiune asupra căreia nu există două păreri la fel. Și ceea ce majoritatea oamenilor cred c'o alcătuiește se dovedește, deobicei, o simplă fantezie, tot atât de deșartă ca și urmărirea unui curcubeu.

Din ceea ce s'a putut constata până acum, pe temeiul experiențelor, femeile sunt mai puțin fericite decât bărbații.

Deasemeni fericirea mai pare să aibe fluxuri și refluxuri, astfel că există unele perioade când nimic nu ne poate face plăcere și altele când totul ne încântă. Există persoane cari, în decurs de opt zile, trec dela culmea fericirii la culmea depresiunii sufletești. La alții, aceste variațiuni se petrec într'o perioadă de trei luni.

Ziarele americane au anunțat acum câțeva vreme cazul milionarului A. E. O. Munsell, un milionar în vârstă de treizecișnouă de ani, care și-a împărțit averea cu soția lui și și-a dăruit apoi partea rămasă la săraci, pentru a-și putea căuta liniștea sufletului și fericirea. Domnul Munsell s'a pomenit astfel cu buzunarele goale și fără nici o slujbă, ajungând să doarmă prin aziluri și să mănânce pe la cantine. Ce vreți? Așa-și închipuia Munsell fericirea.

Presa americană s'a ocupat acum câțiva ani de un alt milionar din St. Louis, anume James Eads How, care prefera viața de vagabond, confortului pe care i-l oferia banii săi, numai că acesta nu și-a împărțit averea la săraci. D. How călătoria în vagoane de marfă și prefera brânza mușcăită, alunele și cojile de pâine, pe cari le găsea într'o junglă de vagabonzi, dineurilor pregătite de un rafinat bucătar francez. How se căsătorii cu o femeie încântătoare, care-l convinge să-și lepede ghetetele rupte, hainele sdrențuite, să se bărbiească și să se îmbăieze. Dar nu s'a putut împăca multă vreme cu această curată și confortabilă viață și a plecat din nou de acasă, reluându-și vagabondajele printre „cavalerii drumurilor”.

Dar în înfrigurata goană după fericire, oamenii au făcut lucruri și mai ciudate. Unii au părăsit civilizația pentru a se duce să



Abraham Lincoln fostul președinte al Statelor Unite.

Reputatul scriitor Mark Twain. Amândoi, melancolici, cu înclinate predispoziții către humor.

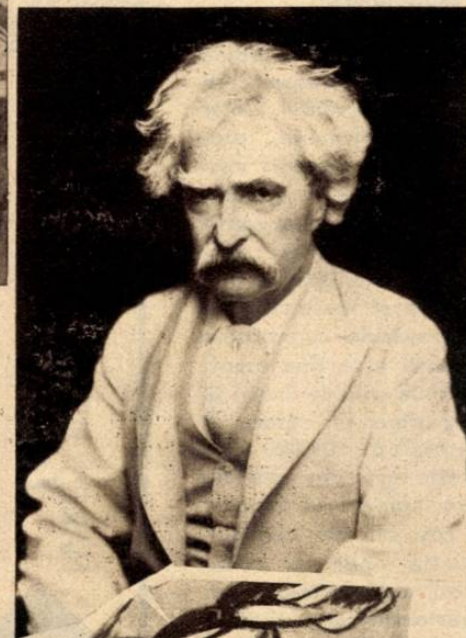
de Donald A. Laird
dela Laboratorul psihologic din
Hamilton N. Y.

trăiască într'o insulă nelocuită, ca Robinson Crusoe. S'a scris mult în ultima vreme despre eroii insulei Floreana, din grupul Galapagos, care în loc de fericire și-au aflat însă moartea.

Unii și-au căutat liniștea sufletului în mănăstiri, iar alții s'au refugiat în case de sănătate.

Într'o zi, Anatole France l-a întrebat pe marele artist Rodin, în cursul unei vizite pe care i-o făcea în atelierul său:

„Ai cunoscut vreodată fericirea completă?”



Fericirea își găsește astăzi mai curând locul în visurile pe cari și le făuresc tinerele vârstare, decât în realitatea vieții.



„Niciodată” răspunse Rodin.

„Am încercat plăcerea” continuă Anatole France „fericirea însă, cred că nu poate fi atinsă de muritori”.

Privind în urmă, înclinăm să credem că în tinerețe am fost extrem de fericiți. Aceasta se datorește însă unei erori a memoriei. Avem tendința de-a uita lucrurile neplăcute și de-a ne aminti numai bucuriile; aceasta face ca evenimentele din trecut să pară mai agreabile, decât au fost atunci când au avut loc.

O dovadă că, în fapt, copilăria nu este chiar atât de fericită cum ne-o zugrăvește memoria, ne-o oferă recentul studiu făcut de către dna dr. Ruth S. Cavan asupra unui grup de 9000 de copii. Ea a descoperit cu ocazia acestei anchete că 23 la sută din băieții dela oraș ar fi dorit să nuse fi născut iar încât privea fetele lucrurile stăteau și mai prost, întrucât treizeci la sută au făcut această pesimistă declarație.

În rândurile adulților, situația este din nefericire aceeași. Într'un grup de cinci sute de oameni, în aparență normali, cari nu aveau grija existenței, Profesorul Harry W. Hepner a găsit că 22% erau turburați de depresiuni sufletești, de spaime și melan-

colii. Iar la un același număr de femei, cari nu aveau a se plânge de soarta lor, a constatat că 30% aveau crize de descurajare.

Aceste descoperiri au determinat pe d-rul Raymond Dodge, distinsul psiholog, care acum se află la Universitatea Yale, să scrie următoarele: „Doresc să particip la soluționarea uneia dintre cele mai importante probleme ale psihologiei aplicate și care constă în prelungirea fericirii omenești. Indiferent de concordă sau nu cu filosofia vieții, e sigur însă că fericirea constituie obiectul de căpetenie al preocupărilor omenești”.

Ciudate sunt cauzele cari fac pe unii oameni nefericiți și mai ciudate sunt acelea cari-i fac pe alții extrem de fericiți. Astfel, zece la sută dintre fete sunt nefericite pentru că și dorit să se fi născut băieți, dar numai unul la două sute din băieți doresc să se fi născut fete.

Există apoi multe persoane cari și-au modelat viața interioară în așa fel, încât nu sunt fericite dacă nu au a se plânge de ceva. Fiecare dintre dv. are desigur câte o cunoștință căreia îi place să descrie în amănunt toate simptomele boalei sale: dacă aceste persoane s'ar însănătoși, ele s'ar simți cu siguranță extrem de nefericite.

Sunt apoi acei indivizi cari trebuie să se certe cu tovarășul de viață, sau cu altcineva din familie, măcar odată pe săptămână. Fricțiunea pare spectatorului foarte puțin plăcută și totuși soția și-ar scoate soful din închisoare, cu prețul celor mai mari sacrificii, numai ca să poată continua certurile și bătăile.

Isadora Duncan, nu putea afla fericirea în viața modernă, așa că încerca să se recreze în atmosfera vechei Elade. Ei i se mai părea deasemeni că nu-și va afla fericirea în căsnicie și-și luă mai mulți prieteni. Copiii săi muriră în împrejurări foarte tragice și tot așa sfârși și ea. Artista spunea adesea prietenilor săi că fericirea se destrăma imediat ce întindea mâna s'o atingă.

Georgette Leblanc, strălucita actriță franceză, crezu că va afla fericirea, sacrificându-și cariera și viața, poetului belgian Maurice Maeterlink. Ani de-a rândul a luptat cu greutățile și decepțiile vieții, pentru că în momentul când îmbătrânia, Maeterlink să se căsătorească cu o franțuzoaică, cu totul obscură, dar care nu împlinise încă douăzeci de ani.

A fost apoi Diamond Jim Brandy, maestrul extravaganței în generația trecută. Omul acesta era fericit când putea oferi semenilor săi cele mai ciudate spectacole, în cari el era protagonistul.

Dar există și astăzi persoane cărora, un vestmânt ce atrage atenția le produce mai multă mulțumire, decât o situație sigură, sau un patron cum se cade.

Ceeace face însă deliciul unuia, poate face nenorocirea altuia. Pământul are mii de oameni, cari s'ar simți extrem de prost dacă s'ar evidenția ca un Jim Diamond și ar vedea lumea întorcându-se după ei pe stradă. Aceștia sunt oamenii modești, liniștiți, cărora le place să trăiască în umbră.

Aceste deosebiri de structură sufletească fac ca fericirea să fie o problemă individuală. O îmbogățire subită nu aduce câștigătorului unei loterii fericirea, ci-i sporește neplăcerile. Săraci sau bogați, atingem fericirea mai curând printr-o echilibrare sufletească.

Interesante sunt cazurile unor persoane ce păreau vesele, dar cari în fond erau victimele unei profunde nefericiri. Abraham Lincoln avea o inepuizabilă sursă de anecdote humoristice și buna lui dispoziție făcea să fie invidiat de foarte mulți. Și totuși d-rul L. Pierce Clark a arătat că marele emancipator avea un fond extrem de melancolic. El încerca să fie vesel, pentru a-și uita tristețea. Asemeni băiețușului care flueră, când trece noaptea printr'un cimitir, Lincoln căuta să-și înecă în

humor durerea, lăsată mai întâi de moartea mamei sale și apoi de aceea a iubitei sale Ann Rutledge.

Foarte puține persoane au o ocupație care să le mulțumească pe deplin; ceeace înseamnă că vagabondul care refuză să muncească este fericit în vocația lui. Un individ a avut în decurs de cinci ani 123 de profesii, în încercarea de-a găsi o slujbă perfectă; boala se afla bineînțeles în om și nu în marele asortiment de profesii pe cari le-a încercat.

Mark Twain, omul care a descoperit atâtea frunzi, a fost totuși toată viața de-o profundă melancolie, datorită nefericitei sale copilării. Când citești poznele micilor săi eroi, Tom Sawyer sau Huckleberry Finn, ești ispitit să crezi că Mark Twain își descrie fericita sa copilărie. Ei bine, realitatea e cu totul alta. Copilăria descrisă de el este imaginea aceleia pe care și-ar fi dorit-o.

Cazuri ca acestea de pseudo-veselie — și sunt foarte multe — se aseamănă psihologiceste cu cea formă de desordine mintală cunoscută sub numele de „manie-depresivă”. Acești bolnavi au perioade de profundă melancolie, urmate de altele — mai scurte sau mai lungi — de extremă și explozivă fericire. Se crede că faza de exaltare a dezechilibrului lor este compensarea unei tristeți similare cu cea a lui Abraham Lincoln și Mark Twain.

Femeile înclină în special să desvolte această alternanță psihică, ceeace pare să indice că femeile au în genere un fond melancolic.

Fiecare om are o dispoziție sufletească oscilantă. Cu alte cuvinte, într-o mică măsură, fiecare dintre noi are perioade de manie depresivă, ce alternează, în mod normal, cu perioade de fericire.

Aceste oscilații formează cicluri bine definite. Unele persoane trec printr-o serie întreagă de profunde transformări sufletești, în decurs de numai opt zile, pe când la altele, metamorfoza se face în trei luni. Ce anume determină acest interesant fenomen de psihologie umană, nu se știe încă precis, dar se crede că el are la bază o periodică transformare fiziologică a sistemului nervos, în legătură cu sporirea și reducerea unor secrețiuni glandulare.

Dacă știm că fiecare individ are fluxuri periodice de fericire putem căuta să anticipăm perioada de depresiune, luând precauțiuni, spre a nu ne lăsa prea mult în voia ei.

Această descoperire ar trebui deasemeni să ne facă să înțelegem imposibilitatea unei fericiri vecinice. Concepția omului asupra fericirii se schimbă din zi în zi, nu pentru că s'a modificat ceva în jurul său, dar pentru că el însuși se transformă.

Psihologii știu că nu banii aduc fericirea și că retragerea pe o insulă izolată, departe de frământările lumii, nu soluționează pentru toată lumea această problemă. Nu mediul în care trăim, nici prietenii, nici ceeace facem și nici ceeace avem, nu ne dă fericirea.

Fericirea este o dispoziție, o stare de echilibru sufletesc. Ea depinde numai de aprecierile individului, de filosofia pe care el și-a creat-o asupra vieții. Fericirea e în noi și nimic din afară nu ne-o poate da.

Mai este oare de mirare că marii ambițioși ai lumii sunt de obicei foarte nefericiți? Nemulțumiți de situația pe care și-au creat-o, de puterea pe care au dobândit-o, ei sunt tot mai avizi, pentru că la un moment dat să descopere că fericirea se află în ei, cuibărită în bucurii modeste și naive. Deaceia oamenii cari isbutesc a se ridica foarte sus în viață, se simt foarte adesea nefericiți sub eșafodajul succesului lor.

Cu adevărat fericiți sunt acei oameni destul de rezonabili spre a nu cere prea mult vieții și cari se gândesc mai mult la puținele bucurii pe cari le-au avut, decât la nenorocirile ce le pot veni în anul următor.

E. A.

Pétrole Hahn



**Inlesnește
ondulațiile, făcând
părul mătăsos.**

**Curăță mătreața
Miros plăcut**

Feriti-vă de imitațiuni

Rouge
ritz

e incontestabil cel mai elegant
și bun Rouge de buze ce există.
Cele 4 nuanțe dau deplină sa-
tisfacțiune, însă numai dacă
întrebuințați veritabilul RITZ.
Observați pe fiecare baton mar-
ca gravată pe fund

ritz

Toate celelalte, oferite de per-
soane fără scrupule, sunt imita-
țiuni proaste, cari strică buzele
dv. Refuzați-le cu energie și
cereți întotdeauna numai

ritz

REPR. SAM. LÖBL & FIU
BUCUREȘTI, Bd. MARIA, 30

MENTHOMOL
EGGER
oprește
TUSEA RĂGUSEALA
re gât, la farmacia și drogueria

MĂTREAȚA, COȘURILE
dispar întrebuințând renumitul
SAPUN
DIN GĂLBENUȘ DE OUA
JAUNE D'OEU

De vânzare la
Drogueria Gușa Cionga
Str. Lipscani, 43

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

**Nu mai apa și peria
nu sunt suficiente...**

... pentru a distruge acțiunea vătămătoare
pe care o pot avea microbi și resturile de
măncăruri. — Pasta Nivea spală și curăță
cu ușurință ferimenții din cele mai ascunse
colțuri. Numai este o dificultate desinfecta-
rea gurei de două ori pe zi, de cand vă
stă la dispoziție pasta de dinți Nivea la un
preț atât de efin. Această pastă ferește
dinții de a se strica și îi în-
treține foarte frumoși albi.

**Nu mai
Lei 22-
tubul mare**

**PASTA DE DINȚI
NIVEA**

Plăcută, spumează ușor,
excelentă ca gust.

**A mânca, e bine!
A digera, e și mai bine!**

Tuturor cititorilor acestui ziar le
place să mănânce bine. Câți nu
sunt, însă, printre aceștia, cari
o oră sau două după masă, nu
încep să sufere? Mii de familii
au îndepărtat teama de digestie
proastă prin întrebuințarea zil-
nică a Magnesiei Bisurate, re-
mediul clasic și instantaneu im-
potrirea răurilor de stomac și a
tuturor neplăcerilor datorite u-
nui exces de mâncare. Stomacu-
rile devenite sensibile din pri-
cina unui exces de aciditate sto-
macală, ce dă naștere migrenei
și — cu vremea, gastralgiei și
dispepsiei, sunt imediat ușurate
cu o mică doză de Magnesia Bi-
surata, luată imediat după masă.
În două-trei minute, starea pro-
astă, — migrena, acele senzații
de greutate în trup, gazele, —
încetează ca prin farmec. Mag-
nesia Bisurata se află de vânzare
la farmacia și drogueria cu pre-
țul de lei 75, sau în formatul
mare economic cu lei 110.

Realitatea SPORTIVA

S'A supărat.
Dece, n'ar putea spune
nimeni.

Poate pentru că sportul — ingrat
și nerecunoscător — nu i-a adus
prinosul său și, la rigoare, jertfa
sa. Poate pentru că se învățase
lumea atât de mult cu blândețea
ei, încât nu i-o mai aprecia.
Poate, din simplu capriciu femi-
nin, din simplă dorință de varia-
țiune.

Încă odată, nimeni n'ar putea
spune.

Dealtfel — atât timp cât re-
mediul nu se găsește decât în
visele cu săruri și farfurii ale
d-nei Mărăcineanu — nici nu in-
teresează motivul.

Fapt e că s'a supărat.

Și când se supără zâna bună a
sportului, e cam cum a fost
Sâmbătă și Duminică.

Frig, vânt, ploaie, frig, vânt,
zăpadă.

E drept că prea ne învățasem
cu binele și cu soarele, încă în
iarnă abia gonită de sosirea
equinoxului care — spune astro-
nomii — ar fi venit „ideal” și,
de nu știu când, s'ar fi potrivit
calendarul cu cerul și termo-
metrul.

* * *

Cu toate acestea, cu tot frigul,
vântul, ploaia și zăpada, pe te-
renuri s'a jucat football, rugby,
s'au făcut concursuri de marș
și s'au ținut reuniuni modeste de
atletism.

Și ceea ce e mai ciudat — în
prezența unui număr de spec-
tatori care a întrecut și preve-
derile și antecedentele.

Au fost — pe arena Venus, din
București — la un simplu match
de Divizie Națională, în care
era angajată o echipă bucureș-
teană notorie pentru lipsa de
simpatie ce-o inspiră publicului,
au fost, spunem, peste 4000 de
persoane.

4000! Pe ploaie, vânt și frig!
Ce-ar fi fost pe o vreme căl-
dută, cu zefir și cer albastru?



O fază din matchul Unirea Tricolor-Juventus.
Melchior (Juv.) și Ghermelie (U.-Tric.) în luptă
pentru balon.



Fim (dr.) și Szilagy la sosire în cursa de
marș forțat pe 5 km.

8000, negreșit, cum au mai fost,
tot în frig, acum două săptămâ-
ni, la Crișana-Venus, sau
10.500, cum vor fi, de acum
înainte.

Căci popularitatea footballului
a fost dovedită definitiv și ire-
mediabil.

Și ne întrebăm: dacă la un
match de campionat național
tribunele sunt neîncăpătoare, ce
se va întâmpla mai încolo, la o
întâlnire internațională, la o fi-
nală, la un match interjări?
Unde vor intra spectatorii? Ce
recorduri de rețete se vor lua?
Paradoxe întrebări — veți re-
cunoaște, după o zi de ploaie!

* * *

Ca sport efectiv, nimic afară
din comun.

S'au jucat matchuri pentru Di-
vizia națională „B” — prea multe
și prea mărunte pentru a le în-
șira aci — și pentru Divizia Na-
țională „A”, în care, în linii ge-
nerale, lucrurile s'au petrecut
după program și prevederi.

A învins Ripensia pe Universita-
tea din Cluj — cam sever scor



O fază din matchul C. F. R. Chinezul.



Concurenții în crossul copiilor la plecare.



**Mi-a folosit
de minune**



Punctele negre și coșurile cari au fost
atât de supărătoare nu mai sunt decât
o neplăcută amintire. Faceți ca mine:
curățați obrazul dimineața și seara cu
lotaunea de față Scherk. • Flacoane à
Lui 62, 103, 164, 300, 475. • Cereți o
probă franco contra Lei 12 în mărci
poștale la Parfex, București I, Calea
Moșilor 78. • Căutați crema visată?
O veți găsi întrebându-vă crema
Scherk Trisena de zi și Scherk Cold
crema de noapte. Sunt neîntrecute.

(lotaunea de față Scherk)

**Lotion
Faciale
Scherk**



- 1 **SAREA VICHY-ETAT**
Sare naturală extrasă din ape
pentru a face o apă alcalină
- 2 **PASTILE VICHY-ETAT**
2 sau 3 după masă
ușurează digestia
- 3 **COMPRIMATE VICHY-ETAT**
Spre a prepara singur o apă
digestivă gazoasă

A SE FERI DE CONTRAFACERI ȘI SUBSTITUȚII

A ÎNCEPUT SEZONUL

ONDULAȚIUNILOR PERMANENTE

Coaforul I. BEER cu fiul

CALEA MOȘILOR, 53 — Telef. 3.00.11

Execută personal aceste lucrări deci și garanția calității

5—11—consolidându-și, direct și indirect, un loc de frunte în clasament, loc pe care dificil i-l va mui putea lua altă echipă. A învins C. A. O. pe A. M. E. F. A. cu 3—0, încercând să dea, totuși, o desmințire părții a doua a paragrafului precedent, prin luarea în posesie a locului al doilea din clasament.

A învins Unirea Tricolor pe Juventus cu 4—1, dovedind că și printre coaleși pot avea loc surprize.

A făcut match nul Venus cu Gloria, pierzând un punct extrem de prețios, pentru veleități de concurență la titlu.

Și, însfârșit, a pierdut Chinezul în fața C. F. R.-ului cu 3—2, același scor și aceeași surpriză din toamnă, dovedind că și în sport își au loc legendele, superstițiile și formulele cabalistice. Demn de remarcat că, numai cu trei minute înainte de sfârșitul partidei, Chinezul conducea cu 2—1.

Așa încât, contabilând aceste rezultate la tabloul general, vom avea următoarea înfățișare a frunței clasamentului Diviziei Naționale A:

Ripensia 22 puncte

C. A. O. 19 puncte

Chinezul 18 puncte

Toate trei echipele având câte 14 matchuri jucate.



Voevodul Mihai, asistând la serbarea cercetășească dela Liceul Matei Basarab.

O fază din matchul C. F. R. Chinezul. Bulgakoff (Chinezul) prinde o minge.



Peste hotare, nimic senzațional deasemenea.

Afară de o tristă confirmare, la Paris.

Unde reprezentativa Austriei — deși managerul ei veșnic, Hugo Meisl, îi schimbase înfățișarea mai radical decât primăvara unei salamandre — a cedat reprezentativei orașului Paris, cu 2-1. Inseamnă, oare, apusul fotbalului Europei Centrale?

Se pare că da.

În tot cazul, jocul latin, de câțiva ani încoace, e mereu învingător. Ceeace nu poate rămâne fără semnificație.

E cam tot ce-am putea să vă spunem, ținând seama numai de evenimentele cari să-și mai păstreze importanța până'n a treia zi dela scripturi, până Miercuri, de Duminică.

Cât despre mari surprize, v'am spus mai sus.

N'a fost decât una.

Și aceea, o farsă.

Farsa pe care ne-a făcut-o Sf. Petru, de 1 Aprilie, cu primăvara pe care începusem s'o împodobim cu ghiociei și s'o căutam de zmeură și fragi...

GHEORGHE TARI.

SERVICIUL RELIGIOS DE LA BISERICA DOMNIȚA BĂLAȘA

În memoria marilor dispăruți ai anului trecut, Regele Albert al Belgiei, Regele Alexandru al Jugoslaviei, Louis Barthou și Raymond Poincaré, a avut loc un serviciu religios la Biserica Domnița Bălașa la care a asistat și Regina Maria.

Fotografia noastră înfățișează pe Regina Maria și membrii Fidacului după serviciul religios.

(Foto Berman)



EAU DE COLOGNE

CORDON ROUGE

DE COTY

LEI 150

FLACONUL

PICĂTOR

MODEL MARE

DE 1/4 LITRU

Un izvor de răcorire!

Unica Apă de Colonia ce dăruiește plăcerea de viață.

Apa de Colonia Cordon Rouge de Coty înseamnă o veșnică primăvară.

UN PRODUS

COTY-PARIS

Cu „REALITATEA ILUSTRATA” de Paști la: PARIS prin Budapesta—Viena—Nisa—Veneția-Lido ■ ISTAMBUL—Prinkipo—Eyub ■ PALESTINA—EGIPT cu insulele Cipru și Rhodos ■ Informațiuni, prospecte și înscrieri la Oficiul de turism, al „Realității Ilustrate”, str. Const. Mille 5-7-9. București—Telefon 4.10.04.

REALITATEA ILUSTRATA

DIRECTOR: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 32 de pagini mari, cu un supliment gratuit de 24 de pagini. PREȚUL LEI 10. —

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	400 LEI
Pe șase luni	200 „
Pe trei luni	100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Telef. 3.84-30
Imprătată la foto-rotogravură în atelierul „ADEVERUL” S. A.



MATCHUL DE FOOT-BALL ITALIA-AUSTRIA

La Viena, în fața a 60.000 de spectatori s'a desfășurat matchul de foot-ball între echipele reprezentative ale Italiei și Austriei. Primii au învins cu 2-0. Fotografia noastră înfățișează portarul Austriei Platzer oprind cu dificultate o minge.

CU SANGELE LUI...

Gregorio Perfecto delegatul insulelor Filipine, a semnat noua constituție a ținutului său în prezența președintelui Statelor Unite. Pentru a da o mai mare autoritate actului, el a semnat chiar cu sânge din sângele lui.



Membrele Fidacului au depus o coroană la mormântul eroului necunoscut.



MITU GOGEA LA CROITOR

Fotografiile noastre au fost luate în atelierul de croitorie al d-lui Georgescu Ghidăncă furnizorului nostru compatriot Mitu Gogea. Pentru ca să-i ia măsura, croitorul trebuie să se urce pe un scaun destul de înalt. Iar sacoul, pe manechin, arată mai curând a palton.

(Foto Berman)



Un bărbat care a slăbit cu 28 Kgr. 575 gr.

istorisește cum i-a ajutat Kruschen să slăbească

Plimbări — nici un regim

Dacă purtați cu Dv. o povară sub formă de grăsime, nu ați vrea oare să vă scăpați de ea? Nu ați vrea ca după o lună să vă puteți urca pe cântar și să vedeți cum arăta- torul cântarului se apropie de greutatea Dv. normală? Dacă vă închipuiți că puteți slăbi numai prin exerciții oboseitoare sau prin regim sever, citiți această scrisoare:

"În 12 luni și ceva am slăbit dela 103 Kgr. la 74 Kgr. 38 gr., luând o doză de Sels Kruschen în fiecare zi timp de 6 luni și mergând mult. Acest rezultat este cu atât mai remarcabil, cu cât nu am urmat nici un regim." — G. L. B.

De ani de zile, oameni bogați și obezi vizitează acele minunate stațiuni din Europa ale căror ape minerale sunt renumite prin efectul lor de a slăbi. Acest obicei se numește a "face o cură". Astăzi, c multime de bărbați și femei corpolente fac această cură cu Sels Kruschen. Formula sărurilor Kruschen conține ingredientele

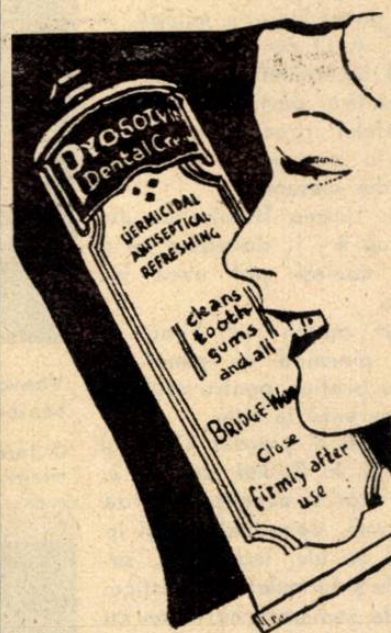
sărurilor minerale ale apelor renumite stațiuni. Aceste săruri combat cauza grăsimii, ajutând organele interne să-și îndeplinească funcțiunile în mod normal și să elimine materiile de prisoș și otrăvurile cari, dacă sunt lăsate să se acumuleze, se transformă în țesuturi grase. Kruschen nu are efect numai asupra unui singur organ, cum au celelalte preparate. Efectul sărurilor Kruschen este resimțit de fiecare organ, glandă, nerv și vână

Sels Kruschen se vând n peste 120 de țări și se pot obține acum în România la toate drogheriile și farmaciile cu prețuri de 95 lei 111- conul.



NU INTREBUNTATI

o pastă de dinți oarecare, căci riscați să vi se ia jos emailul!



PYOSOLVIN

PASTA DE DINȚI BIOLOGICĂ (preparat englezesc), este produsul celor mai noi cercetări

- 1) disolvă piatra de pe dinți atât de vătămătoare, și le dă biruința grație puterii oligodinamice ce conține.
- 2) face respirația plăcută.
- 3) vindecă iritarea gingiilor.

ORICE FATĂ TÂNĂRĂ TREBUIE SĂ CUNOASCĂ



Am spus fiicei mele: „Nu-ți face inimă rea. Se întâmplă multor fete tinere să aibă tenul mai defectuos decât al tău. Ele adeseori strică lucrurile mai rău făcând ceea ce nu trebuie să facă.” Ea știa că ghicisem secretul necazului ei, că porii dilatați, coșurile și un ten galben și pătat o nenoroceau.

„Ca să te scapi cu desăvârșire de defectele tenului, ca să-ți limpezești, să-ți albești și să-ți înfrumusețezi pielea, nu există decât un singur mijloc, care e totodată și simplu, ușor și puțin costisitor. Cumpără chiar astăzi un borcănaș sau un tub de Cremă Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebra Cremă de Paris. Aplică Crema Tokalon în fiecare dimineață înainte de a te pudra. Prețioasele sale ingrediente curățitoare, tonice și astringente lucrează ca prin farmec asupra pielii și a tenului celui mai urât. Vei fi încântată de noua drăgălășie ce vei obține în 3 zile numai.”

Această simplă rețetă a adus multor fete tinere mângâiere și fericire neașteptată, după cum știu mamele lor. Garantăm că veți obține succesul dorit în Crema Tokalon, culoarea albă, altfel se restituie banii.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.

Actul III din „Povestirile lui Hoff-
man”.

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

„Dridri” la Național. — Reluarea „Po-
vestirilor lui Hofmann” la Operă.

REPREZENTAREA piesei „Dridri” la Teatrul Național a prilejuit o situație poate unică, în istoria universală a teatrului: o mamă care joacă în piesa fiului. Într-adevăr, autorul recentei premiere a Teatrului Național, d. I. Cantacuzino, este fiul d-nei Maria Filotti. Vă închipuiți cu câtă devoțiune și-a servit mama actriță, fiul, autor! De altfel, nu numai din acest punct de vedere, d. I. Cantacuzino este cu adevărat un debutant norocos: să debutezi sub auspiciile faimei d-nei Maria Ventura este un lucru foarte rar pentru scriitorul român de teatru. Și marea noastră artistă, dotată cu o rară conștiință profesională, a pus

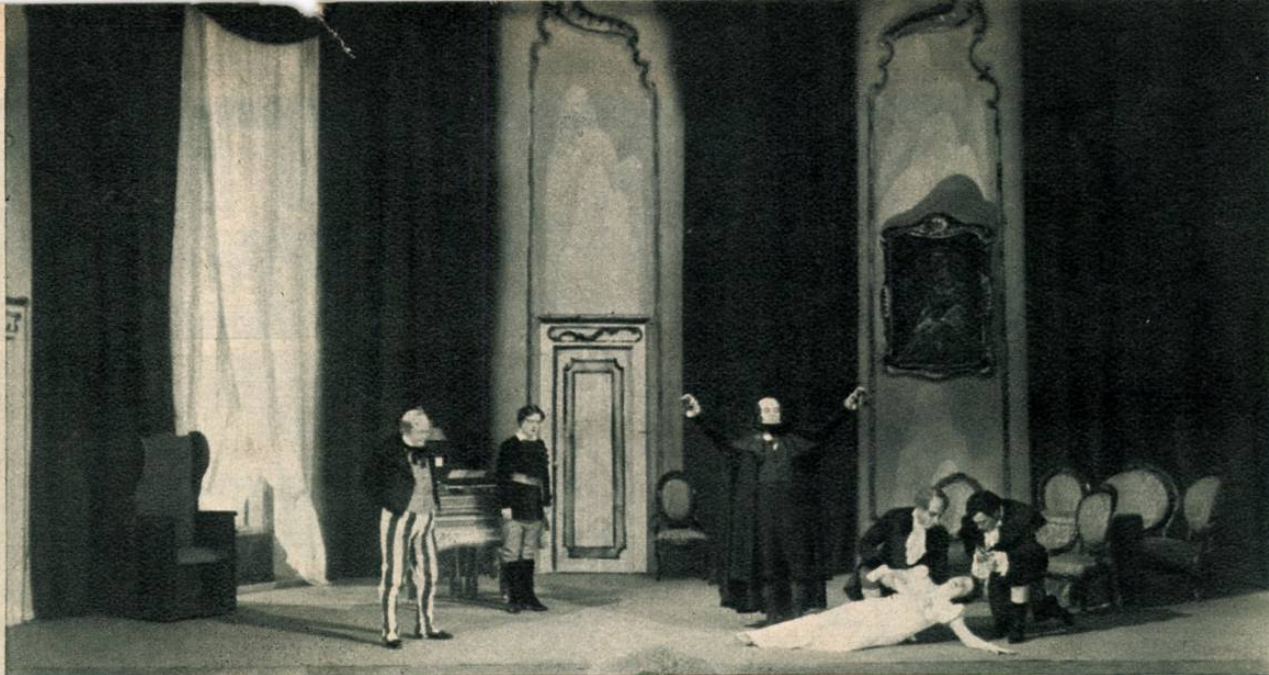
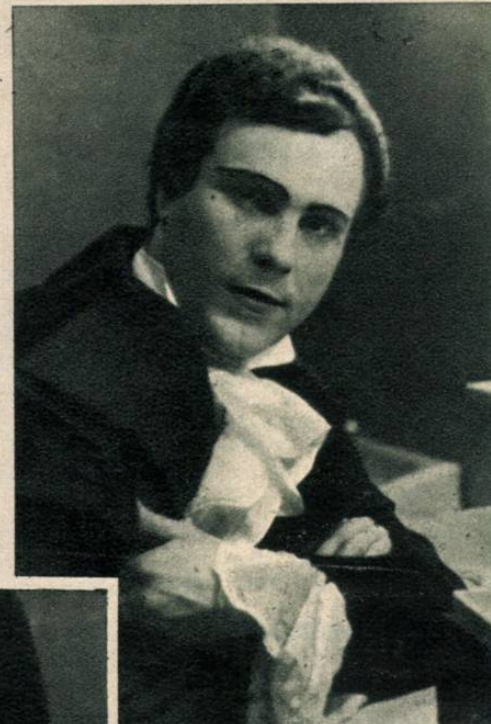


FOTO LONYAI

la contribuție resursele marelui său talent, în redarea vieții scenice eroinei. D. A. Pop Marțian, interpretul lui Vasile Alecsandri, personagiul central al piesei, i-a fost un demn partener, reușind să facă din acest rol, greu de jucat, — pentru că este scris pe o muche de cuțit, — o adevărată creație. D. Paul Prodan a arătat tot interesul piesei, încredințând montarea ei d-lui Soare Z. Soare, care cu prețiosul concurs al d-lui Traian Cornescu a făcut lucrării d-lui Cantacuzino un cadru fastuos.

Deși lipsită de ceea ce se înțelege prin dinamism dramatic, „Dridri” este o piesă care vădește realele însușiri de scriitor de teatru ale d-lui I. Cantacuzino.

Opera noastră începe să-și infiripe, un lucru necesar unei „academii de



D. Dinu Bădescu în „Povestirile lui Hoffman”.

muzică”, repertoriul permanent.

Reluarea „Povestirilor lui Hofmann” în condițiuni noi de montare și de interpretare, dovedește acest lucru. Și astfel reluarea vechei opere a lui Offenbach a constituit oarecum un eveniment al actualei stagiuni muzicale.

Monsieur dela Palisse

D. Niculescu-Basu în „Povestirile lui Hoffman”.



Actul II din „Povestirile lui Hoff-
man”

O scenă din „Dridri” la Teatrul
Național.

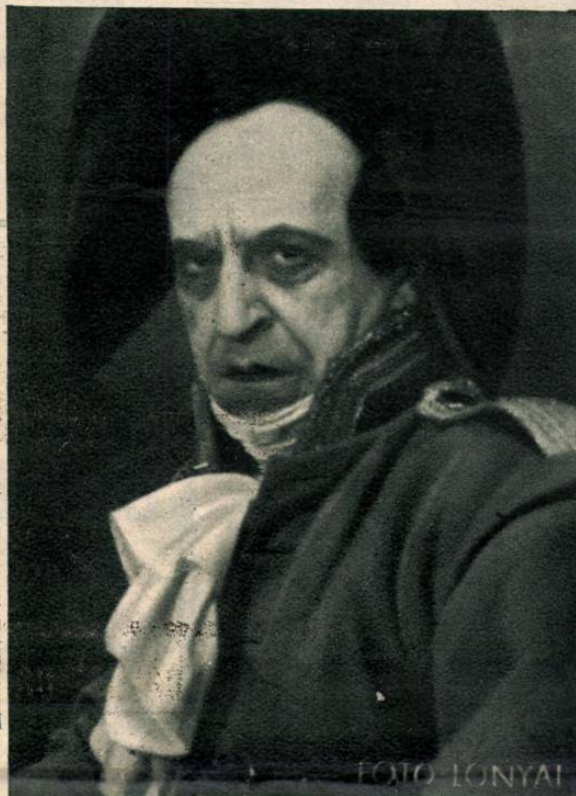
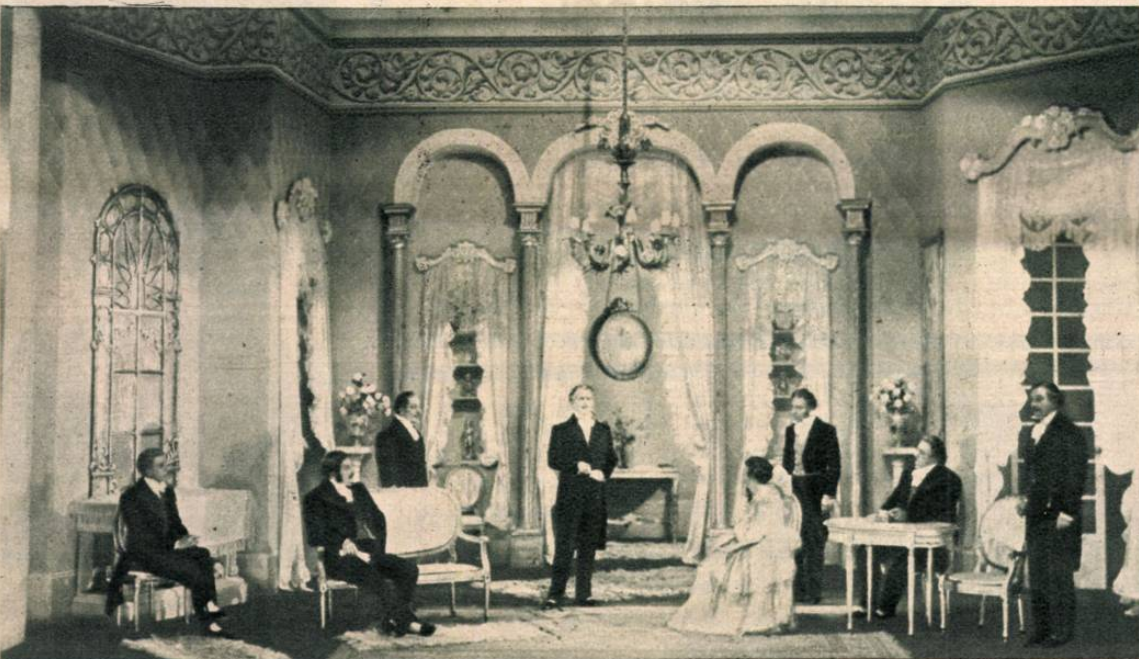


FOTO LONYAI

D-na Maria Ventura în „Dridri”



D-na Maria Filotti în „Dridri”.



„SIMUNUL“

LA TEATRUL „REGINA MARIA“



Doamna Margueritte Romanne în „Simunul“.

UN succes meritat obține la Teatrul Regina Maria piesa lui Leno năd „Simunul“. E într'adevăr ceea ce se numește un „spectacol“, adică rezultanta unor temperamente artistice în colaborare. Regisorul Victor Ion Popa și-a găsit lucrarea dramatică a cărei montare



O scenă din „Simunul“.



D. G. Storin în „Simunul“.

se încadrează viziunii sale plastice. „Simunul“ își desfășoară acțiunea într'un cadru pictural adecuat. Interpretarea, în frunte cu d. G. Storin, d. Al. Finți, d-nele Margueritte Romanne, Beatty Fredanow realizează unul dintre cele mai omogene ansambluri apărute pe o scenă românească.

Pentru primăvara 1935

au Sosit
**NOUTĂȚI
MINUNATE**
la

**VULTURUL DE MARE
CU PEȘTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21



BOLNAVI de PLĂMÂNI !

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea, noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebuintarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

SCRIEȚI IMEDIAT

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:
GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln, Ringbahnstr. 24. Abt. 596



Masaajul corpului
Masaajul obrazului
Curs de gimnastică
Băi de parafină

Manecură
Pedicură
Perfecționarea
elevator

INSTITUT DE INFRUMUSEȚARE „PETER“

sub supraveghere medicală
STR. ANASTASE SIMU No. 4, ETAJUL III
TELEFON 4-0615



D-RA ANA ROSSA
Solistă la Opera din Cluj.



ZĂMBET ENIGMATIC
D-ra Vicki Bădescu.

CALENDAR

1603. A murit regina Elisabeta a Angliei. (S'a născut la 1533).
1626. A murit filosoful englez Bacon. S'a născut la 1561. (Alăturat chipul).
1821. S'a născut Ion Axente Sever, unul din capii răscoalei dela 1848.
1860. S'a născut Toma Stelian fost ministru de Justiție.
1878. România protestează contra răpirei Basarabiei.

3



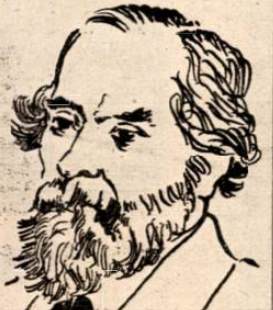
326 înainte de Chr. Alexandru cel Mare, regele Macedoniei trece fluviul Indus, spre a se întâlni cu regele Porus pe care îl învinge (alăturat chipul).
1653. Tronul Moldovei e ocupat de Gheorghe Ștefan Vodă.
1714. Constantin Brâncoveanu și fiii săi, sunt ridicați din București de către Turci și duși la Constantinopol spre a fi omorâți.

4



1588. S'a născut filosoful englez Thomas Hobbes la Malmesbury († 1679).
1590. Papa solicită ajutorul Polonilor și Ungurilor pentru Moldova, în speranță că o va atrage către biserica catolică.
1885. A murit Constantin A. Rosetti, ziarist și mare politician. Fost în mai multe rânduri ministru, e unul din principalii organizatori ai detronării lui Cuza (alăturat chipul).

5



1490. A murit Matei Corvin, regele Ungariei. S'a născut la 1433. (Alăturat chipul).
1520. A murit pictorul italian Rafael Santi la Roma. Născut la 1483.
1749. La Iași, Adunarea Țării Moldovei hotărăște desființarea robiei țăranilor.
1814. Prima abdicare a lui Napoleon, după care e trimis pe insula Elba.

6



1794. Georges Jacques Danton, unul din cei mai mari oameni ai revoluției franceze, a fost decapitat. El a fost promotorul creerii Tribunalului Revoluționar (alăturat chipul).
1836. A murit Vasile Fabian, fost profesor la Academia Mihăileană din Iași.
1877. România își mobilizează trupele.

7



1395. Mircea cel Mare, domnitorul Munteniei încheie o alianță cu Sigismund, regele Ungariei.
1654. Moare la Târgoviște domnitorul Munteniei Matei Basarab.
1848. A murit compozitorul italian Gaetano Donizetti la Bergamo. S'a născut la 1797. (Alăturat chipul).
1866. Alegerea prin plebiscit a domnitorului Carol I de Hohenzollern.

8



1421. Dan al III-lea, domnitorul Munteniei devastează a II-a oară Transilvania.
1657. Constantin I Basarab omoară pe Seimenii ce se răsculaseră.
1669. Antonie Voevod se urcă pe tronul Țării Românești.
1835. S'a născut Leopold II, regele Belgiei la Bruxelles. A murit la 1909. (Alăturat chipul).
1859. S'a născut Alexandru A. Bădăraș, fost ministru și profesor universitar.

9



Barbu Ștefănescu Delavrancea

de Al. Iordan

Z IUA de 5 Aprilie a anului 1858 a rămas însemnată în istoria literaturii românești, pentru că la acea dată s'a născut în București Barbu Ștefănescu Delavrancea.

Părinții lui fiind oameni nevoiași, el a înțeles că numai prin muncă va putea răzbi în viață. Și de aceea a luptat cu înverșunare, a luptat din greu, pentru a ajunge la o situație demnă de inteligența lui sclipitoare.

După ce a absolvit liceul Sft. Sava din Capitală a studiat dreptul în București și la Paris, unde se ocupă de asemenea și cu studiul istoriei și al literaturii. Întors în țară se consacră meseriei de gazetar colaborând la „România liberă”, „Epoca”, „Voința Națională”, „Drapelul”, „Revista Nouă” etc.

După ce practică câțva timp avocatura, intră în vârtejul vieții politice. În anul 1892 a fost ales deputat al orașului Ploiești, apoi primar al Capitalei și mai târziu ministru de Lucrări Publice.

Posedând un minunat dar al vorbirii, remarcabil nu numai prin accentele convingătoare ale glasului său, aci cald și înduioșător, aci puternic și vijelios, cât mai ales printr-o frazeologie captivantă prin culașă și inspirate-i imagini cu cari și-o alimenta, el a fost decretat de Titu Maiorescu, drept „cel mai mare orator al epocii”.

De asemenea profesorul Petrovici în discursul funebru ce i-a rostit a spus: „odată cu el nu s'a stins doar o lumină și-a amuțit un glas, cu el s'a stins un cer întreg de aștri, și o furtună de glasuri, un clocot de voci cari îndeamnă, cari mână, cari răscolesc”. În literatură Delavrancea a debutat între anii 1880—1885.

Suflet pasionat, vijelios, dotat cu o imaginație prodigioasă, primele sale nuvele reflectă adeseori frânturi din sufletul autorului lor. Eroii sunt plini de viață și de neastâmpăr, iubesc natura și dragostea și astfel Sentino strigă plin de entuziasm: „trăiască soarele”, iar Faută proclamă sentențios: „cine iubește nu mai moare”. Dar Delavrancea păstra în sufletul său și amintirea unei chinute copilării. „Sultănică” și „Trubadurul” le amintesc îndestul.

Apoi „Paraziții”, „Hagi Tudose”, „Iancu Moroi” îl arată pe înflăcăratul Delavrancea ca pe un minușos cunoscător al firilor slabe, fărîte de patimi și stilul său așa de adecuat pentru a înfățișa frumusețile naturii, știe să desvăluie și să redea cu precizie răcilele pe cari uneori le ascunde sufletul omenesc.

Fermecat de lumea imaginară a basmelor, Delavrancea a încercat să transpună și în literatură câteva, dintre care cel mai apropiat de perfecțiune e „Palatul de cleștar”.

După o întrerupere de aproape douăzeci de ani, Delavrancea se întoarce din nou la literatură, dar acum se îndreaptă spre alt gen, spre cel dramatic.

Astfel scrie inspirată sa trilogie: „Apus de Soare”, „Viforul” și „Luceafărul”, care nu e decât rezultatul unei atitudini de preamărire a trecutului nostru, spre care ochii acestui romantic se îndreptaseră, plini de entuziasm.

Cu vorbe de demult, culese din neșecatul izvor al cronicelor, Delavrancea a înfățișat mărețul sfârșit al viteazului voevod moldovean Ștefan cel Mare, lumina tristă revărsată în paginile istoriei de viața lui Petru Rareș și vijelioasă fire a lui Ștefăniță Vodă.

Și aceste drame ca și toate scrierile lui Delavrancea sunt caracterizate prin mulțimea de comparații cu totul originale cari dovedesc frumusețea cu care noțiunile i se resfrângeau în suflet și puterea sa de realizare artistică.

Dar patriotismul lui Barbu Delavrancea nu s'a manifestat numai prin cântarea trecutului. Acest sentiment al său, a luat o formă de categoric imperativ, în preajma marelui război mondial, când împreună cu marii naționaliști Nicolae Filipescu și Tache Ionescu, a desfășurat o prodigioasă activitate, cerând ca România să intre în acțiune. Prin întruniri publice glasul său răsunător arăta indetribila legătură dintre Regat și Ardeal spunând că: „niciodată nația românească nu va cântări jertfa desrobirii fraților”.

Nu i-a fost dat însă să apuce ziua cea mare, ziua Unirii. S'a stins din viață în anul de grea încercare, în 1918. În delirul veșniciei ce-i deschidea brațele, Barbu Delavrancea murmură, făcându-și semnul crucii: „Fă Doamne, ca visul meu mare să se îndeplinească...”



Este o plăcere...

Spălarea părului cu shampoo a fost până acum un adevărat supliciu. Preparative și clătiri fără sfârșit, pierdere de timp și răbdare.

S'a sfârșit cu toate aceste cicăleli. De acum încolo este o plăcere de a spăla capul cu noul shampoo Neo-Silvikrin lichid.

Câteva picături în palma mâinii, pe urmă pe părul udat cu apă caldă și iați ca prin farmec se formează o spumă atât de dulce, atât de albă și atât de plăcută că veți avea dorința de a reîncepe.

După o spălare cu shampoo Neo-Silvikrin lichid, vă veți da seama de ce strălucire și de ce frumusețe este capabil părul Dumneavoastră.

Shampoo-ul Neo-Silvikrin nu conține săpun sau sodă și are ca bază albuminoasele părului care sunt foarte folositoare pentru păr.

Neo-Silvikrin shampoo lichid se poate obține în 3 nuanțe și anume: blond pentru deschiderea, închis pentru închiderea culorii părului și natur. — Se obține la Drogerii, Farmacii și Parfumerii mai bune.

Shampoo lichid NEO-SILVIKRIN



Științele oculte

se pot învăța numai prin cărțile Profesorului C. Nicolau. Magnetismul și Sugestiunea 380 lei, Hipnotismul 295, Spiritismul 285, Tarotul 300. Semnătura Astrală 250, Astrologia Cabalistică 300, Misterele Telepatiei 292, Esoterismul-Francmasonerie 130, Bagheta Magică 150, Banul Misterios-spiridușul 150, Descoperirea Comorilor 200, Magia și Vraji-toria 200, Fakirism-yogism 100, Ghicitul în Cafea și Bobi 50, Bila Hipnotică simplă lei 125, Bila cu Fascinator 250, Planșeta spiritistă 500. Numărul cărților disponibile fiind foarte mic grăbiți-vă. Comenzile vor fi însoțite de cost. Nu se expediază ramburs. Adresați-vă: **PROFESOR C. NICOLAU**, Strada Caraiman, No. 8, (lângă Cimitirul Sfânta Vineri) BUCUREȘTI 2.

MĂTREAȚA, COȘURILE

dispar întrebunând renumitul **SAPUN DIN GĂLBENUȘ DE OUA JAUNE D'OEUF**

De vânzare la **Drogueria Gușa Cionga** Str. Lipscani, 43

DOAMNELORI

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil **Coaforul Français**, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

BIJUTERIA „ELITEI”

București I. Cal. Victoriei 14

Vis-a-vis de Sococ. — Telefon 4.10.49

ATELIER SPECIAL DE COMENZI ȘI REPARAȚIUNI

Bine asortat cu: Bijuterii, Ceasornice, Argintării, Optică, Marochinerie, Poșete, Port-feuilleuri coliere și imitațiuni fine. Cumpărăm și vindem: Brillante, Diamante, Perle, Platină, Aur și Argint oferind prețuri mari. Specialități în chilimbar veritabil

REALITATEA ILUSTRATA

Premiul anual de creație decernat de către Academia de artă cinematografică și știință din New-York, a fost acordat pentru anul 1934 vedetelor Claudette Colbert și Clark Gable pentru creațiile lor din „S'a întâmplat într-o noapte”.

Marea vedetă Greta Garbo a obținut o nouă biruință cu filmul ei „The pointed Veil”. Fotografia noastră o înfățișează într-o scenă din acest film îngrijind ca soră de caritate un copil chinez.



M.G.M.

REALITATEA

ILUSTRATA

ANUL IX No. 429
10 APRILIE 1935

Incepând cu numărul viitor jurnalul de bord al raidului Burnaia - Ivanovici

Aviatoarea Burnaia care a întreprins un mare raid în Orient, s'a înapoiat de curând în Capitală. Fotografia noastră o înfățișează pe d-ra Burnaia pe aerodromul din Cairo, fiind întâmpinată de oficialități.

ACTUALITĂȚI DIN STRĂINĂTATE

PACTUL RUSO-JAPONEZ

La ministerul de externe ruso-japoneze s'a semnat un pact comercial de o deosebită importanță. Cu acest prilej Rusia Sovietică a recunoscut pentru prima oară în mod indirect imperiul manciurian. Fotografia noastră întârșează pe miniștrii celor două state la semnarea pactului.

INTREVEDEREA LAVAL-TITULESCU

La Paris, la Quai d'Orsay a avut loc o importantă întrevedere între d-nii Laval (ministru de externe al Franței) și Titulescu (ministru de externe al României). Fotografia noastră a fost luată în timpul convorbirii celor doi bărbați de stat.



O AVALANȘĂ DE PRAF ASUPRA AMERICII

Un ciclon puternic s'a abătut asupra Americii. Nori grei de praf au fost ridicați. La Kansas City întreaga circulație pe străzi a fost întreruptă, iar cetățenii umblau cu batistele la nas.



AMIRALUL BYRD SE INTOARCE IN PATRIE

Renunțatul explorator american Richard Evelyn Byrd (fără pălărie, mijloc) în cercul amicilor săi, care l-au salutat în portul din Dunden la înapoarea sa din ultima expediție polară.

CONDAMNAȚI LA MOARTE IN ABISINIA

Doi criminali din Abisinia au fost condamnați la moarte prin spânzurătoare. Fotografia noastră a fost luată cinci minute după execuție.



Regina Maria viziteaza scoala de calarie a Reg. 4 Rosiori



Regina Maria a asistat săptămâna trecută la demonstrația hipică făcută de elevele școlii de călărie a regimentului 4 Roșiori.

Fotografiile noastre înfățișează :

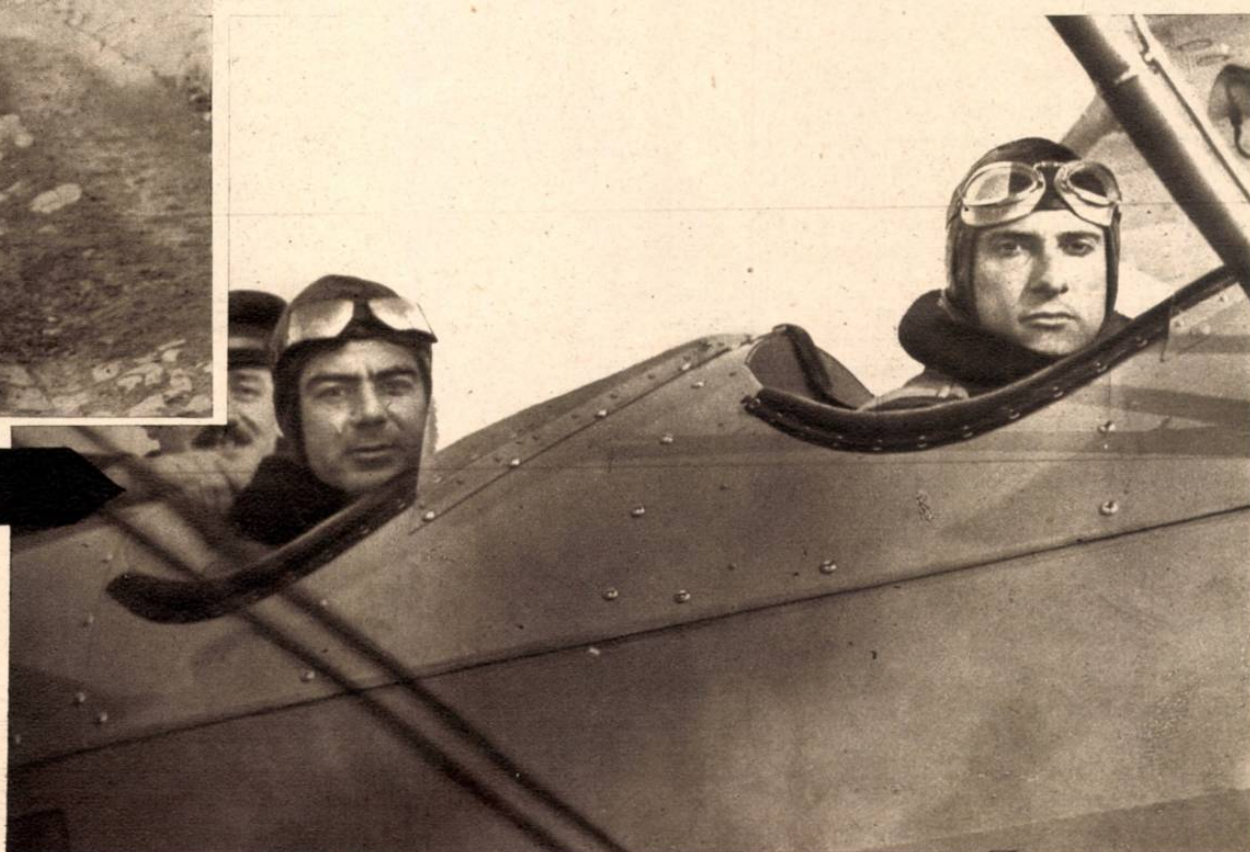
Sosirea Reginei Maria la regiment. D-na Maria Olga Lupu una din cele mai bune eleve ale școlii, Regina Maria dând mâna cu elevele școlii, Un grup de eleve „surazătoare”.

RAIDUL CANTACUZINO - PAPANĂ



Băzu Cantacuzino și Lt. Papană au decolat Miercuri dela Băneasa pornind spre Milano, Paris, Londra, Berlin și alte centre pentru a achiziționa un avion pentru acrobație cu care vor concura în Franța la un mare meeting aviatic. Fotografia noastră îi înfățișează înainte de decolare.

(Foto Berman)



(Foto Berman)



ROMANUL DE dragoste

al prințesei Ingrid a
Suediei cu prințul moșteni-
tor Frederic al Danemarcei

RAZA DE SOARE, iată numele care se dă în Scandinavia tinerei și blondei prințese Ingrid a Suediei, care va fi, într-o zi, prin căsătoria ei, regina țării lui Hamlet. „Raza de soare”, cu căpșorul ei împodobit de splendide și naturale bucle blonde. „Raza de soare”, cu ochii ei de un albastru strălucitor, clar și sincer. „Raza de soare”, când surâde și când își arată dantura de o splendoare de star. „Raza de soare”, prin expresia inteligentă și fermecătoare care radiază din întreaga ei făptură.

Prințesa Ingrid Victoria Sophie Louise Margareta a Suediei s'a născut la 28 Martie 1910, în castelul din Stockholm. Și-a sărbătorit acum câteva zile a douăzeci și cincea aniversare a nașterii sale. Fiică a prințului de coroană al Suediei, ea este nepoata Regelui Gustav celebrul Monsieur G., care deși aproape de 80 de ani, continuă să joace tenis pe Coasta de Azur a Franței. În 1920, mama ei a murit din cauza unei gripe. Semnul de tristețe care trece din când în când peste frumoasa frunte a prințesei, datează depe urma acelui eveniment.

să te pricepi la toate, dacă vrei să faci o partidă bună”, spune ea. Și prințul moștenitor al Danemarcei confirmă aceasta.

Fată tânără și modernă, ea nu neglijează sporturile. Este una din cele mai bune patineuse a timpurilor noastre. Joacă tenis aproape tot atât de bine ca și bunicul ei, Regele Gustav. Știe să călărească, face automobilism și este o aviatoare a cărei pricepere stârnește admirația celor mai mari profesioniști. Călătorește mult viitoarea regină a Danemarcei. În toți anii își petrece câteva săptămâni la bunicul ei de mamă, ducele Connaught, fiul Reginei Victoria a Angliei.

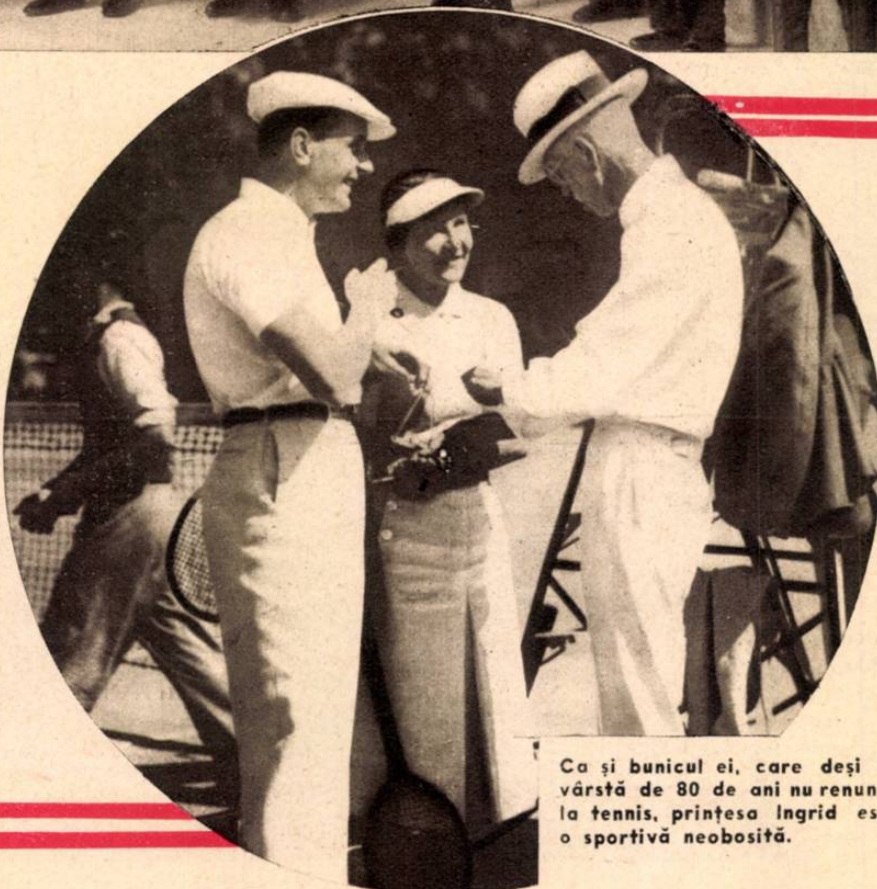
În cancelariile europene s'a șoptit mult despre

Prințesa Ingrid „Raza de Soare din Suedia” împreună cu logodnicul ei, prințul moștenitor Frederic al Danemarcei în palatul din Stockholm.

Prințesa Ingrid cu bunicul ei Regele Gustav la Vatican cu prilejul vizitei pe care au făcut-o Papei.



Prințesa Ingrid a fost educată după concepțiuni absolut burgheze. La castelul din Stockholm s'a instalat o veritabilă școală mică, unde împreună cu cinci sau șase alți copii, primia instrucțiuni dela o tânără fată de lume. Ea se interesa îndeosebi de limbile străine — vorbește curent engleza, franceza și germana, — de muzică, de broderie și de gimnastică. Când era întrebată: „Ce veți face când veți fi mare?” ea răspundea constant: „Mă voi căsători! Și voi fi poate regină”. Se povestește în Suedia că dela o vârstă fragedă se părea că este cucerită de fiul mai mare al Regelui Danemarcei — acest bărbat tânăr, atât de frumos, atât de sportiv, atât de înzestrat. Într-o zi, mama ei organizase o reprezentație gen „Grand Guignol” pentru prințesa Ingrid și prietenele ei. Tânăra prințesă spuse cu acel prilej: „Eu voi interpreta rolul prințesei. Va fi atât de curios să mă simt **cu adevărat** prințesă...” După școală, era silită să învețe datoriile unei bune gospodine. Tânăra prințesă devine o bucătăreasă perfectă, o cusătoreasă de talent, o infirmieră model. „Trebuie



Ca și bunicul ei, care deși în vârstă de 80 de ani nu renunță la tennis, prințesa Ingrid este o sportivă neobosită.

faptul că Regina Mary a Angliei are o considerație destul de marcată pentru tânără, prințesă și că ar fi vrut la un moment dat, ca fiul ei, prințul de Wales, să se căsătorească cu Raza de soare nordică.

De câte ori nu s'a vorbit și scris despre logodna dintre moștenitorul tronului Angliei și tânăra prințesă suedeză.

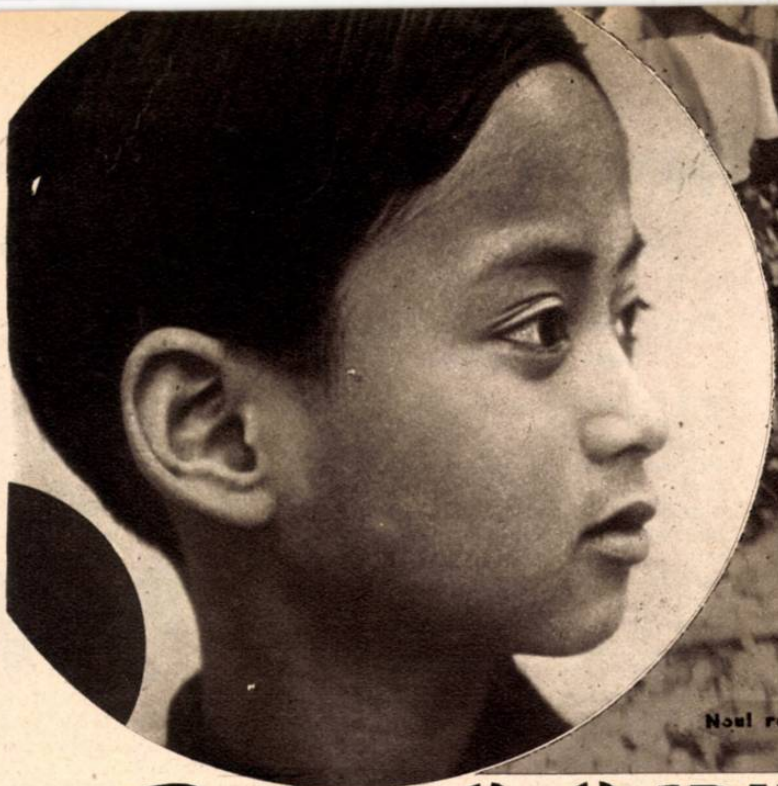
Și iată-o logodită cu un alt viitor rege, cu un alt prinț, care a rezistat, ca și confratele său englez, la numeroase tentative de căsătorie.

Prințul moștenitor al Danemarcei are 36 de ani. Sinceritatea și simplitatea lui legendară, l-au făcut extrem de popular în țara lui, acea Danemarcă în care nimic nu se ia în tragic.

După ce și-a trecut cu medie bună bacalaureatul, și-a făcut serviciul în marina daneză. Danemarca ce compune de fapt din 500 insule și vântul mării bate peste tot în această țară mică, care a fost fără întrerupere regat de mii de ani.

Prințul Frederic al Danemarcei este un soldat bun și mai ales un bun camarad. Pentru el prietenia este poate cea mai bună recompensă pe care ne-o dă această viață, în schimbul multiplelor ei neplăceri. Ofițer și prieten admirabil, el nu uită celelalte interese ale sale. Cântă magistral la vioară. Se întâmplă de multe ori ca prințul moștenitor al Danemarcei, să devie — în mijlocul tovarășilor săi veseli, — mut și visător. În aceste clipe, își lasă paharul, se ridică, ia vioara și evocă pe cele patru coarde, o altă lume, o lume pe care o simțim cu toții în sufletul nostru, dar căreia nu poate să-i dea ființă decât **the chosen few** (puținii aleși).

Când prințul moștenitor cântă, în privirile lui, se oglindește această lume, pe care cu



Noul rege al Siamului.



Ch COPIL PROCLAMAT REGE al SIAMULUI

SIAMUL exportă orez, fildeș, coarne de rinocer și rășină mirositoare. De când cu criza mondială, adică din 1930, nu mai exportă absolut nimic.

Devalorizarea a desorganizat finanțele publice, ruinând țara. Țăranii au împrumutat bani cu dobânzi de necrezut și nu au fost în stare să-i plătească. În cele din urmă nu și-au putut plăti nici impozitele, iar urmarea a fost venirea lui Luang Prodit.

Acum vreo cincisprezece ani, **Luang Prodit** urmărea, în sala Societăților savante și la Bullier, meetingurile grupărilor extremiste franceze.

Era un tânăr Siamez, care-și făcea dreptul la Paris. Vedea totul în mare. Avea vederi largi! Vedea roșu înaintea ochilor! Inapoiindu-se la Bangkok, puse bazele partidului popular, — un fel de Kuomintang Siamez. Era în epoca revoluției chineze. Tunul bubuia la Canton și ecoul său răsună în toate țările asiatice. Exemplul lui **Sun-Yat-Sen** și **Borodin** fu urmat de toate popoarele, sătule de feudalitate, foame și mizerie. Propaganda lui **Luang Prodit** găsi teren favorabil, iar cu venirea crizei, această propagandă dădu roadele dorite.

La 24 Iunie 1932, regele **Pradjadipok** fu silit să renunțe la absolutismul practicat în Siam, din 1782, de dinastia **Chakri**, al cărei fondator **Phra Budha Yot Fit** reușise să-l facă respectat în vechiul ținut **Khmers**, supunând pe toți ceilalți stăpânitori.

Pradjadipok acordă deci o constituție. Fu aleasă o adunare generală, de-o sută patruzeci membri, în care par-



tidul lui **Luang Prodit** jucă un rol preponderent. Colonelul **Phya Baho**, aliatul lui **Luang** deveni șeful puterii executive. Însă nu poți lupta contra vânzării scăzute a orezului, adoptând chiar cele mai perfecționate metode ale democrației parlamentare.

Japonia nu mai cumpăra orez siamez. Nici coarnele de rinocer nu se mai vindeau. Nici lemnul prețios. Incepu ruina. Mizeria țăranilor creștea neîncetat. Crezură că vor înlătura catastrofa... îndepărtând din slujbele oficiale prinții de sânge regal. Din această cauză fură „**asvârliti pe drumuri**” cincizeci de prinți. Era o măsură originală, însă ineficace.

Un văr al M. S. **Pradjadipok**, prințul **Bovaradet**, încercă să deslănțue o contra-revoluție. Curse sânge, se rostogoliră câteva zeci de capete, însă situația țării nu se îmbunătăți. După înfrângerea încercării lui **Bovaradet**, **Luang Prodit** deveni ministru de interne.

Ca să nu fie nevoit să vadă de aproape lucruri atât de înfiorătoare, **M. S. Pradjadipok** se îmbolnăvi subit de ochi și plecă în Europa să-și îngrijească vederea bolnavă. Actualitățile cinematografice ni l-au arătat jucând tenis, cu adorabila lui soție, dragălașe și gingașe ca una din acele prețioase păpuși exotice, cu ochii pieziși, aduse de marinarii englezi din Singapor fetețelor lor. **Regina Siamului lansează mode în saloanele Londrei**, scriau cronicarii mondieni. În vremea aceasta în țara lor vânzarea orezului scădea la zero, iar puterea lui **Luang Prodit** atingea apogeul.

Acum o lună, **M. S. Pradjadipok** a fost cinematografiat ultima oară, în grădina sa, în momentul când întindea secretarului său scrisoarea de abdicare... Abdica în favoarea nepotului său.

Acestea, drept introducere, la cele ce vor urma.

LA LAUSANNE...

...aproape de ora patru se deschid ca la o colivie porțile liceului din bulevardul Tissot. Sfârșitul cursurilor. Un roi de băieți internaționali, bronzăți, cafenii și trandafirii, se răspândesc pe străzile înconjurătoare. Spre Ouchy scobor în goana mare doi mici Siamezi, așteptați de mama și sora lor. Sunt cei doi băieți ai prințului **Songla**, frate vitreg al regelui **Pradjadipok**, mort acum doi ani. Coroana Siamului a moștenit-o **Amanda** cel mai mare dir băieți, care are numai zece ani.



Fotografie luată în timpul revoluției din Siam.

La Siam în timpul carnavalului.

Regele și Regina Siamului cari au abdicat recent, fotografiați la Hamburg.

Trăește în Elveția dela moartea tatălui lor cu fratele, mama și sora lui. Prințesa **Songla** a voit să-i dea educație europeană. N'a studiat ea însăși în universitățile americane? Tânără fată, de simpli burghezi, („simpli muritori”, spun Siamezii monarhiști), ea a făcut dreptul și economia politică la Harvard, înainte de-a trăi cel mai frumos roman de dragoste ce-și poate cineva închipui.

Pe vaporul care-o ducea spre Siam, un prinț al țării sale, **Songla**, înapoiindu-se și el din America, fu cucerit de strălucitoarea tinerețe, dezvoltată armonios în piscinele și terenurile de golf, unde studentele americane, tinere zeițe pe jumătate goale, duc o viață liberă și gălăgioasă.

Pasiunea puse stăpânire pe tânărul monarh. Mai întâi la Bangkok se opuseră la căsătoria prințului cu „o simplă muritoare”. În cele din urmă **Rahma VI** fu cucerit de farmecul tinerei fete și își dădu consimțământul. Făcu chiar ceva mai mult. La doi ani după căsătoria lui Songla, aranje chestiunea delicată a succesiunii la tron. Băiatul mai mare al bătrânului rege **Chulalongkorn**, nu avea copii de sex masculin. După legea Siameză, urma să hotărască care din numeroșii lui „côpii din flori” — **Chulalongkorn**, avusese din diferite căsătorii peste șeizeci de copii — va deveni moștenitor, în cazul când **Pradjadipok**, moștenitor imediat, „singurul său frate 100%” după spusele unui Siamez, n'ar avea urmași. Alese pe Songla, și din cauza culturii sale și deasemenea — argument sentimental de mare importanță — pentru admirația de care se bucura tânăra lui soție, în toate clasele societății. După moartea lui **Rahma**, survenită în 1926, **Songla** deveni deci moștenitor al tronului, fiindcă **Pradjadipok** nu avusese copii.

Și iată cum orfanul lui **Songla**, tânărul **Amanda** a devenit azi șeful dinastiei **Chakri**.

Un șef de dinastie, care pentru moment nu se gândește decât să se joace cu mingea. Se spune c'ar fi un copil admirabil. Se exprimă mai ușor în limba franceză, decât în limba țării sale. Adoră filmele cu Stan și Bran, maimuțele și bomboanele, ca și cărțile cu poze frumoase.

Vara înoată în Lemn, ca un peștișor. Când micul **Petru** al Jugoslaviei a devenit rege, el i-a trimis o scrisoare de felicitare. Să nu uităm un amănunt de mare importanță; dacă n'ar fi avut sânge regal în vine, tânărului Amanda i-ar fi plăcut să fie îmblânzitor de fiare, din cauza frumosului costum roșu, al acestora.

Când află că unchiul său **Pradjadipok** abdicase, în favoarea lui, bătu vesel din palme:

— Sic! Când voi intra în Bangkok, voi călări pe un elefant alb! Oare când va intra în Bangkok?

LA LEGAȚIA SIAMULUI

... Am aflat că **Luang Pradit** nu ține câtuși de puțin la monarhie. Se consideră de pe acum președinte al republicei

siameze, dictator de stânga, ceva între **Mustafa Kemal** și **Stalin**. În așteptare, la Bangkok s'a format un consiliu de regență. Din cine se compune oare acest consiliu? Se pregătește oare intrarea lui **Amanda** în capitala regatului său? Va părăsi micul rege malurile Lemanului?

Portarul legației Siameze mă introduce la tânărul ei atașat, foarte amabil și foarte melancolic.

— Sub ce regim se trăește în Siam, după abdicarea regelui? Se spune că **Amanda** va intra...

Mai mult ca sigur că tânărul diplomat e monarhist. Stăpânii Bangkokului sunt revoluționari. Oare din această cauză să se fi întrerupt orice legătură între legație și țara sa?

— Poate cu viitorul curier aerian... Înșă nici el nu crede în cele spuse.

Ghicesc mâhnirea și tristețea interlocutorului meu, așezat sub portretul bătrânului rege **Chulalongkorn**.

— Cum s'ar fi aranjat toate dacă orezul nostru s'ar fi vândut, cât de puțin.

Orezul însă nu se vinde, mizeria crește neîncetat, iar când revoluția sgudue din temelii tare, va admite oare **Luang Pradit** ca **Amanda** să-și aibă elefantul său alb?

Elementele românești în filmele americane



„The Juping Brothers” cunoscutul duet vocal în aranjamentele lor de muzică de Jazz americană, cari au obținut nenumărate succese atât la noi în țară, cât și în mai multe centre din Europa, au semnat recent un angajament, cu o casă americană de filme pentru care vor turna în toamnă câteva completări muzicale.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice.

Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Măini parfumate și îngrijite. Luând puțină cremă **Trisena Scherk** și fricționând pielea veți constata după câteva secunde o ameliorare nebănuită. Pielea devine fragedă, moale și parfumată.

Întrebuințând regulat crema **Trisena Scherk** nu veți avea niciodată pielea roșie sau aspră. Crema **Trisena Scherk** este totodată și fondul ideal pentru pudră.

Dacă însă fața Dvs. este uscată încercați neapărat **Coldcream Scherk**, o cremă de noapte, grasă, sompusă cu mare îngrijire din ceară pură și uleiuri alese. Produsele **Scherk** sunt experimentate de peste 20 de ani.

Pentru sănătatea D-v. este nevoie tocmai de cel mai bun preparat. Feriți-vă de a vă expune sănătatea D-v., prin experiențe cu medicamente inferioare și dubioase! Luați încă dela început numai medicamentul, care este recomandat de către medici și experimentat în clinice. Peste 6000 de medici au recunoscut și au lădat efectele binefăcătoare ale **Togal-ului**, iar cei mai mulți subliniază lipsa oricărui inconvenient. **Togal-ul** acționează prompt și alină durerile provocate de reumatism, gută, sciatică precum și durerile nervoase și cele provenite din răceală (gripă).

Adevărata curătenie a dinților

numai prin abundența spumei, caracteristica pastei de dinți **KALODONT**, singura pastă contra pietrei de pe dinți.

Întrebuințați deci regulat **KALODONT** dimineața și seara!



Regina Maria la biserica Domnița Bălașa cu prilejul serviciului religios pentru pomenirea Regelui Alexandru al Jugoslaviei.

PASTA DE DINȚI SPUMOASĂ



S TRĂJERIA cuprinde tot tineretul între 7-18 ani. E opera însăși a Suveranului dornic de a pregăti și educa viitoarele generații.

Secretarul O. E. T. R. d. g-l I. Manolescu și ajut. secret. maior T. Sidorovici Adjut. Regal, au organizat o serie de demonstrații strejerești la Câmpina, Bănești și Breaza unde d. colonel V. Panaitescu Comand. Centrului, a realizat adevărate minuni. Profesorimea din București a rămas adânc impresionată de realizările străjerilor noștri, urmând a introduce și aplica metoda nouă și la Școalele respective.



Profesorii școalelor secundare din Capitală vizitează centrele străjerești.

În această pagină:
Lucrările profesorilor străjeri la centrul de străjeri Breaza.

La școala de fete No. 2 Câmpina: solemnitatea ridicării drapelului. În primul plan d. maior Sidorovici și d. subsecretar de stat Eugen Titeanu.

La centrul de îndrumări Breaza, străjerii comandanți executând ruga în fața troiței. D. General Manolescu în mijlocul străjerilor.

Străjerii învață să se ajute. Raportul micilor străjeri pe cuiburi, păcuri și stoluri. (Foto M. Vesa).



La Breaza s'a executat un ansamblu de 600 străjeri, comandați de un elev din cl. I și II-a primară.

Tineretul înrolat în „Straja Țării” se va desvolta potrivit devizei: Credință și muncă pentru Țară și Rege!

C. ENESCU-BUGHEA
Secretariatul O. E. T. R.

4.IV.935.



Sus. Un locuitor depe Neptun, aterizând pe pământ, ar găsi chiar în regiunile polare că temperatura este prea ridicată și lumina prea orbitoare.



Un Martian, ar fi întâmpinat de aerul din atmosferă noastră, ar veni să se îndrepte de gâscă pe care să se poată respira iar un explorator depe Mercur ar tremura să se îndrepte în care l-a un fel.

CUM AR APAREA PĂMÂNTUL VĂZUT DIN ALTE LUMI!

AM văzut în cele două capitole precedente *) impresia pe care ar face-o Pământul locuitorilor de pe alte planete. Dacă acești oameni ar avea trupuri ca ale noastre, și o știință foarte avansată, n'ar fi nerezonabil să presupunem că suprema ambiție a astronomilor lor ar fi să-și părăsească planetele și să vie pe globul nostru.

Actualul stadiu al științei ne permite să prezicem posibilitatea unei călătorii interplanetare. Multe experiențe serioase s'au făcut în această direcție și, a crede că într-o zi urmașii noștri vor găsi mijlocul de-a părăsi Pământul, spre a explora lumi pe cari le vedem doar ca pe niște puncte luminoase în spațiu, nu înseamnă a avea o exagerată credință în viitorul științei. Dar, posibilitățile noastre le pot avea și Martienii și Venusienii și chiar locuitorii Lunii — bineînțeles dacă există. Ne e permis chiar să presupunem că știința lor e mai dezvoltată decât a noastră și că se află pe punctul de-a întreprinde „o mare călătorie de explorare”.

Să ne închipuim că exploratori din Lună, Marte, Venus, Mercur și alte planete, au pornit spre Pământ și că aterizează pe această planetă. Cari vor fi impresiile acestor îndrăzneți călători? Nu trebuie să uităm că și dacă am dat acestor creaturi formă omenască, ei trebuie să fie adaptați mediului în care au trăit până acum, că vin de pe planete diferite de a noastră, spre a respira un aer cu care nu sunt obișnuiți și a vedea o lumină solară mai slabă, sau mai puternică, decât aceea pe care o primesc ei; cu alte cuvinte, aceste ființe sunt născute, trăiesc și-și perpetuază specia, în con-

dițiuni cari nouă ne sunt străine și cari, în multe privințe ne-ar fi fatale. Astronomii noștri au studiat aceste condițiuni. Mulțumită observațiilor, calculelor și analizelor lor spectroscopice, ei au reușit să afle compoziția atmosferei ce învâluie celelalte planete, forța gravității și temperatura medie a fiecăreia.

Făcând uz de ultimele descoperiri în acest domeniu, vom căuta să vedem dificultățile pe cari le-ar întâmpina vizitatorii de pe alte planete, impresiile și surprizele ce-i așteaptă pe tărâmurile noastre.

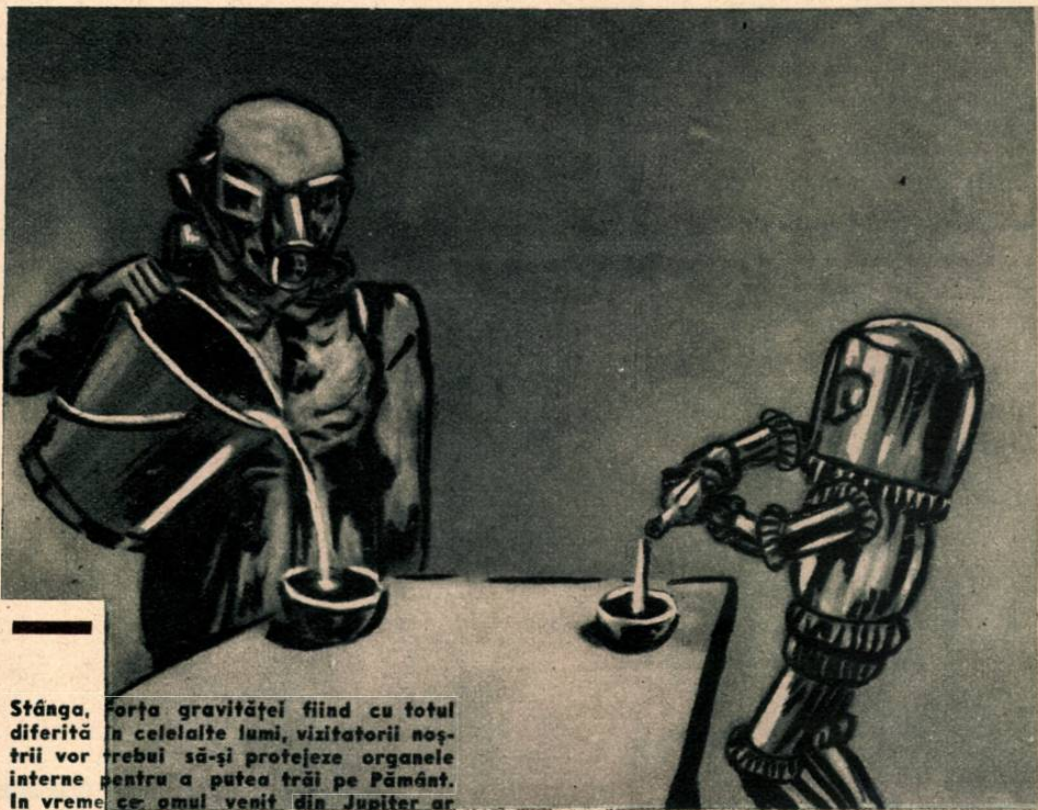
Nu vom intra în detalii asupra vehiculelor cari-ar putea aduce pe călători aci și nici asupra aventurilor pe cari le-ar avea în cursul călătoriei interplanetare. E destul să spunem că unii dintre ei își vor face traversarea într'un foarte scurt răstimp, în vreme ce alții, cum ar fi locuitorii lui Marte sau ai lui Venus, se vor pregăti pentru a petrece mai multe zile în mașina lor, oricât de mare ar fi viteza vehiculului, căci vor avea de străbătut mai multe milioane de kilometri. Cât despre exploratorii unor planete și mai îndepărtate, ca Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun, aceștia vor rămâne în mașinile lor atâta vreme, încât vor

trebui să-și ia o sumedenie de precauțiuni și o mare cantitate de provizii spre a se putea întreține în cursul călătoriei. Vom presupune în orice caz că exploratorii vor aterisa pe Pământ.

Să vedem acum ce li se va întâmpla în momentul când ies din cușca mașinei lor, ermetic închisă.

Din cunoștințele pe cari le-au căpătat prin cercetările lor telescopice asupra Pământului,

lui din care-au plecat, ajungând aci fără să aibe o idee exactă asupra celor ce le așteaptă, vor fi expuse pieirei, dacă nu vor fi luat din timp precauțiuni. E natural ca un sentiment de febrilă curiozitate să anime pe călătorul care a realizat extraordinara traversare și să fie ispitit a sări imediat din cușca sa, spre a face cât mai degrabă cunoștință cu Pământul.



Stânga, forța gravității fiind cu totul diferită în celelalte lumi, vizitatorii noștri vor trebui să-și protejeze organele interne pentru a putea trăi pe Pământ. În vreme ce omul venit din Jupiter ar putea ridica o găleată plină cu o singură mână și fără cel mai mic efort, locuitorul din Lună va trebui să se străduiască mult spre a ridica o sticlă.

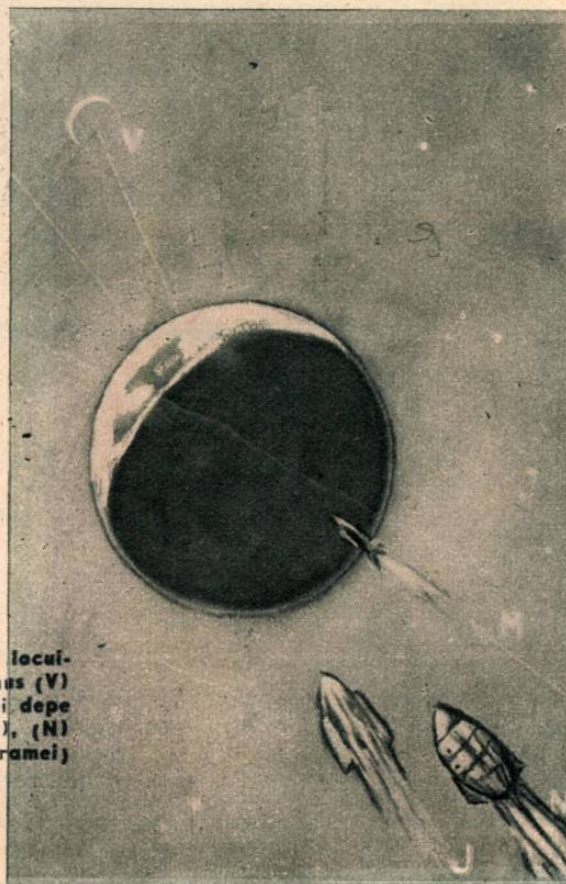
tului, vor bănuî că acesta diferă de planeta lor. Dar aceste cunoștințe, ca și acelea pe cari le avem noi asupra altor planete, nu sunt precise și nici detaliate. Astfel, se poate observa prezența anumitor gaze în compoziția atmosferei de pe alte planete, dar nu și proporțiile acestor gaze, nici densitatea exactă a atmosferei, din care s'ar putea deduce presiunea pe care o exercită asupra terenului de sub ea.

Și totuși, aceasta este o chestiune de vitală importanță, care ar putea avea urmări fatale pentru niște organisme ce s'au adaptat unui mediu deosebit. Situația ar fi în special critică pentru locuitorii Lunii, cari trebuie să se fi obișnuit a trăi dacă nu în vid, cel puțin într-o atmosferă atât de rarefiată, încât nu poate fi observată de către astronomii Pământului.

Ființe aduse pe Pământ, în mașini în al căror interior domnesc condițiunile mediu-

E logic să presupunem că locuitorii Lunii vor proceda astfel, în momentul când vor ateriza pe suprafața planetei noastre. Dar imediat ce vor încerca să deschidă ușa, aceasta va fi împinsă la loc, de presiunea atmosferică. Intocmai ca un torent de apă — care ar năvăli în pântecul unui submarin, ce se va fi deschis la câțiva zeci de metri adâncime — o tornadă de aer va năvăli în vehiculul venit din Lună, în care va fi aproape vid; și această năvălire a aerului ar ameți pe cei dinăuntru.

Dacă această violență vă uimește, trebuie să vă aduceți aminte că atmosfera Pământului exercită, prin densitatea ei, o presiune de peste 1 kg. pe fiecare centimetru pătrat, aceasta la nivelul mării. Un corp omenesc prezintă în medie o suprafață de vreo 6,250 cm. pătrați și suportă fără nici un inconvenient o greu-



Dacă ar ajunge pe pământ, locuitorii din Mercur (My) și depe Venus (V) s'ar depărta de soare, pe când cei depe Marte, Jupiter și Neptun (M), (J), (N) (care sunt situate în afara diagramei) s'ar apropia de soare.

*) Vezi „Realitatea Ilustrată” No. 425 și 426.

tate de 7000 kg. Apărute și evolute sub această grea atmosferă, organele noastre interne și tensiunea gazelor și a lichidelor pe cari le conțin, contrabalansează presiunea, care se exercită în mod egal pe toată suprafața trupului. Dar imediat ce intervine o modificare într-una din aceste condițiuni, echilibrul dispare. Câteva experiențe foarte cunoscute dovedesc acest fapt. Când naturalistii aduc la suprafață un pește de pe fundurile oceanului, vietate trăind într'un mediu unde presiunea apei este cu mult mai mare decât la suprafață, ei suferă o decompresiune, și organele interne tăsnesc afară din trup.

Se mai știe deasemeni că alpinistii, și în special aviatorii, suferă de pe urma rarefierii aerului, când ajung la mari altitudini; li se umflă picioarele și limba și le năvălește sângele pe nas, gură și urechi. Și iarăși, corpul obicinuit cu presiunea normală, dela suprafața Pământului, nu poate suporta o sporire a acestei presiuni fără să sufere. Aceasta este primejdia care limitează activitatea scafandrilor.

Un accident ca acesta, care s'a întâmplat multor scafandrieri, ar amenința pe locuitorii Lunei la sosirea lor pe Pământ. Organele lor fiind obicinuie cu o presiune extrem de slabă a unei atmosfere ultra-rarefiate, trupurile lor nu pot suporta atmosfera noastră. Spre a putea trăi și explora Pământul, ei vor trebui să-și ia multe precauțiuni. Vor trebui să îmbrace niște armuri hermetice închise, pentru a păstra mediul cu care sunt obicinuieți. Apoi, printr'o mică deschizătură, vor putea lăsa aerul să pătrundă în vehiculul lor, încet, spre a evita primejdia năvală despre care am vorbit mai sus. Presupunând că s'au adaptat astfel, se vor simți încă foarte prost, pentru că cu greu se vor putea mișca. Trebuie să ne amintim că în Lună care este foarte mică, forța gravitației este de șase ori mai redusă decât pe Pământ. Astfel locuitorii Lunei, pe cari e rezonabil să-i imaginăm de o statură mică și de o putere musculară redusă — exact atât cât e nevoie pentru înfrângerea acestei reduse gravitații — s'ar simți de șase ori mai grei. Ar fi întocmai ca un om care cântărește 80 de kg. și care s'ar pomeni la un moment dat că are o greutate de 480 kg. Luptând din răputeri spre a-și mișca trupurile, devenite dintr'odată excesiv de grele, cari mai sunt și încărcate de armurile metalice ce-i protegesc, locuitorii Lunei ar găsi excursia, epuizată. Fiecare obiect cu care ar vrea să umble, le-ar cere un mare efort iar trebui să se servească de ambele mâini spre a lua o cutiuță și a-i goli conținutul.

Vizitatorii de pe Mercur, Marte sau Venus nu s'ar găsi într'o situație cu mult mai bună, deoarece condițiunile de pe Pământ le-ar fi și lor în multe privinți nefavorabile.

În primul rând, trebuie să avem în vedere compoziția aerului în care vor intra. Un martian ar reuși poate să se adapteze pe Pământ, fiindcă atmosfera acestei planete prezintă oarecari asemănări cu aceea a Pământului, în ceea ce privește compoziția calitativă, dar pare a fi extrem de săracă în oxigen. Deci și dacă aerul de pe Pământ ar părea respirabil pentru un martian, el ar fi totuși prea dens și prea oxigenat, așa c'ar provoca în organismul acestuia serioase turburări. După o ciudată stare de iritație, degenerând într'un fel de beție, el ar cădea în cele din urmă copleșit de turburări congestive. Multe precauțiuni ar trebui deci să ia martienii și anume, să inhaleze mici cantități de aer și să se adapteze unei neobicinuite presiuni atmosferice.

Dar chiar când își va fi luat aceste măsuri, martianul va vedea că mai are încă multe dificultăți de întâmpinat. El se va simți îngreuiat, dar într'o mai mică măsură decât omul din Lună, deoarece greutatea sa se va multiplica doar cu trei. Însfârșit, va găsi că Pământul este prea cald și prea luminos, dată fiind apropierea sa de soare.

Dar în ce privește situația noastră față de acest astru, locuitorii lui Mercur și ai lui Venus vor avea o părere diametral opusă, pentru că aceste planete se află mai aproape de Soare decât noi. Un locuitor din Mercur, obicinuit cu o căldură mai mult decât tropicală pe planeta sa, va dădăi de frig chiar în ținuturile noastre ecuatoriale. Aceasta, presupunând că se poate adapta celorlalte condițiuni de pe Pământ, căci atmosfera noastră este mult mai densă decât aceea a planetei sale și-ar avea asupra lui aceleași dezastruoase efecte pe cari le are asupra omului din Lună.

Din punctul de vedere al echilibrului, venusianul s'ar afla în cea mai bună situație. Pe planeta aceasta, care este soră gemenă cu Pământul în dimensiuni, gravitatea este aceeași ca și la noi, și densitatea atmosferei la fel. Dar aerul nostru ar rămânea totuși irespirabil pentru el, pentru că gazele ce intră în compoziția sa sunt cu totul deosebite de acelea cari asigură viața unui venusian. Domnul de pe Venus, dacă s'a încrezut în aparențe și nu și-a luat măsuri, va fi sufocat imediat ce va ieși din vehiculul său. S'ar găsi

într'o situație similară cu a omului care ar intra într'o încăpere plină cu acid carbonic.

Mari dificultăți ar întâmpina deasemeni și călătorii veniți de pe planetele mai periferice ale sistemului nostru solar. În afară de faptul că atmosfera Pământului ar fi cu totul improprie plămânilor lor, ei ar găsi lumina și căldura ce domină aci, excesive, intolerabile. Pentru un locuitor de pe Jupiter senzațiile acestea ar fi cu neputință de suportat. Dacă ochii săi ar avea o sensibilitate ca a noastră, va trebui să-i protejeze împotriva luminei solare, care pe Pământ este de douăzecișicinci de ori mai puternică decât pe Jupiter. Dar odată ce-și va fi protejat ochii și respirația prin mijloace artificiale, va observa că mișcările sale au pe Pământ o extraordinară agilitate. Făcut spre a rezista unei gravitații de 2.64 de ori mai mare decât pe Pământ, el se va mișca cu mare ușurință și va ridica, fără nici un efort, obiecte pe cari un pământean abia de va reuși să le clinească. La fel s'ar întâmpla cu locuitorii de pe Saturn, cari ar găsi că lumea noastră este de 100 de ori mai caldă și mai luminoasă decât planeta lor.

Dar cele mai extreme senzații ar fi încercate de către o ființă din Neptun. În primul rând, ar fi uimit descoperind lumea noastră, a cărei existență o ignora și care nu i-ar apărea decât dacă ar întreprinde o călătorie, spre a vedea ce se întâmplă în jurul Soarelui. Ajungând pe Pământ, el nu va simți nici o diferență în ceea ce privește greutatea sa, deoarece, gravitatea este aci egală cu a planetei de pe care a plecat. Dar presupunând că se aseamănă pământeanului și că poate respira în voe aci, ar găsi că temperatura ambiantă este înăbușitor de ridicată, chiar dac'ar ateriza în ținuturile eschimoșilor, și că lumina este orbitoare, chiar dacă cerul ar fi acoperit cu nouri negri, încărcăți cu zăpadă. Aceasta pentru că locuitorii de pe Neptun se află la colosala distanță de 2.800.000.000 mile de Soare, pe care-l văd numai ca pe o stea. Dela acest punct luminos ei primesc a 900-a parte din radiațiile pe cari le primim noi.

Din aceste detalii și considerând doar lumile cele mai apropiate și mai asemănătoare Pământului, se poate vedea ce dificultăți imense se ridică în calea călătoriilor interplanetare. Fie că noi am încerca să explorăm tărâmurile vecinilor noștri cerești, fie că ei ar voi să ne viziteze, obstacolele sunt aceleași, atât pentru unii cât și pentru ceilalți.



UN ȘARPE ÎN INIMA BERLINULUI
Iată un minunat studiu fotografic făcut de corespondentul nostru din Berlin. Șarpele aparține unei statui (a lui Neptun). În fund se vede clădirea primăriei din Berlin.



Fotografia de mai sus a fost luată la cununia civilă a d-lui Sergiu Dimitriu secretar general la Ministerul de Interne, cu d-ra Micaela Niculescu. Nași au fost d-nii Inuleț și Mereuță.



A MURIT UN MAESTRU DE SAH

Renumitul maestru de șah Niemzowitsch a murit subit în vârstă de 48 de ani. Fotografia noastră îl înfățișează pe Niemzowitsch la masa de șah.

Incet, pe nesimțite, primăvara se insinuiază firii...
 În păduri, pomii hrăniți la rădăcină de apele care au desghețat, încep să-și coloreze crăcile în verde...
 Muguri albi, la început timizi, dar apoi din ce în ce mai îndrăzneți, răsar.
 E primăvară!



Primăvara



Bărbații sunt pretențioși...

Dar cari bărbați ar putea să reziste unei guri surzătoare, cu dinți albi și frumoși? Și dinții d-vs. le-ar putea fi pe plac, iar Chlorodont-ul vă va ajuta în acest scop. E o plăcere mereu reînnoită să-ți speli dinții cu Chlorodont, așa efect extraordinar de curățire are această pastă, așa de agreabil e gustul său răcoritor. Chiar și copiii întrebuințează bucuroși pasta de dinți Chlorodont. Tuburi a câte Lei 16 — și Lei 26. —

Chlorodont
 pasta de dinți efina de primă calitate

BIJUTERIA „ELITEI“

București I. Cal. Victoriei 14
 Vis-a-vis de Sococ. — Telefon 4.10.49



ATELIER SPECIAL DE
 COMENZI ȘI REPARAȚIUNI

Bine asortat cu: Bijuterii, Ceasornice, Argintării, Optică, Marochinerie, Poșete, Port-feuilleuri coliere și imitațiuni fine. *Cumpărăm și vindem:* Brillante, Diamante, Perle, Platină, Aur și Argint oferind prețuri mari. Specialități în chilimbar veritabil

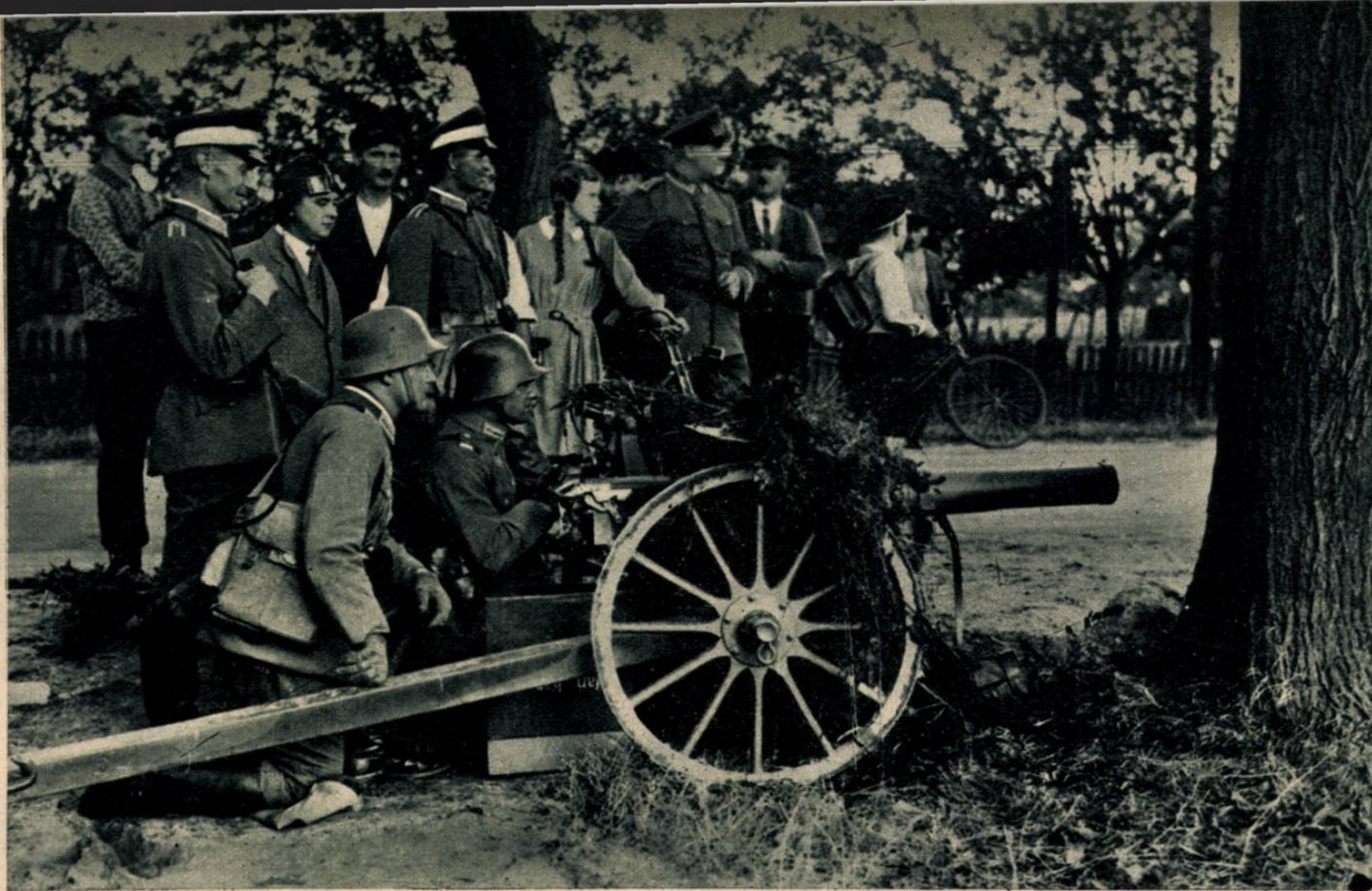
REALITATEA ILUSTRATA

DIRECTOR: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 32 de pagini mari, cu un supliment gratuit de 24 de pagini. PREȚUL LEI 10. —

PREȚUL ABONAMENTULUI:	
Pe un an	400 LEI
Pe șase luni	200 „
Pe trei luni	100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Telef. 3.84-30
 Imprimată la foto-rotogravură în atelierele „ADEVERUL” S. A.



GERMANIA

S'A spus adesea că nimic nu se 'ntâmplă nou sub soare, că ce este a mai fost, că ce-a fost va mai fi. Străvechea înțelepciune se adevărește mai cu seamă în ultimele mari frământări ale continentului nostru — continent atât de mic față de celelalte, dar atât de neliniștit și sbuciumat.

Cine ar deschide ziarele de-acum douăzeci de ani, din 1914, ar băga de seamă că cele mai multe din evenimentele, de cari se ocupă ziarele noastre, sunt aidoma și dacă am schimba doar câteva mici amănunte și numele personagiilor, ni s'ar părea că re trăim acea epocă pe care o socoteam apusă.

Atunci ca și acum Franța este aliată cu Anglia; atunci ca și acum Rusia este sprijinită de Franța; atunci ca și acum Italia e când de-o parte când de cealaltă a grupelor mari europene; atunci ca și acum nu se vorbește de-

cât de militarismul german, de pacea permanent amenințată de această mare putere; atunci ca și acum diplomații tuturor popoarelor nu se ocupă decât de „salvagardarea” păcii; atunci ca și acum popoarele se înarmează vertiginos, într'o cursă care nu se va putea încheia decât cu o nouă catastrofă sau... un miracol: Căci așezarea definitivă a păcii ar fi, în împrejurările de azi ca și cele din 1914, o adevărată minune!

Și iată cum drumul lumii e un cerc, care ajunge de unde a pornit într'un răstimp atât de scurt — abia în douăzeci de ani! — Și deși credem că ne aflăm în 1935 de fapt suntem tot în 1914...

Totuși s'a schimbat ceva, și ceva foarte esențial: Direcția politicii externe germane, eveniment care se datorește desigur experiențelor din ultimul război. Multora le pare foarte ciudată purtarea de azi a Germanilor, care se pre-

Hitler supraveghind personal înarmările Germaniei.



gătesc de război cu fel fac Franței alarmate cel de simpatie și de două asigurări formale de p rele și desbaterile parla înarmarea Germaniei co zațional și atât de îngri execută imnul național 1 șefii politici ai Germani propaga stima și admira



SE INDREAPTĂ SPRE RĂSARIT



Cu tunuri, cu avioane,
Germanii se înarmează pe ca-
pete...

... și în vreme ce în
Rusia, țărănul își vede
liniștit de câmp.

... în vreme ce mini-
strilor englezi (jos) li
se face o primire cor-
dială la Berlin...

Atunci ?...

Adevărul este că Germanii care au făcut în Apus o definitivă experiență în războiul din 1914-1918, când s'au lovit de linia de apărare de la Verdun și de sistemul și mai complicat de rezistență de la Verdun, nu doresc să atace actuala frontieră franceză. „Frontiera Angliei e pe Rin”, a declarat d-l Baldwin ca să arate că'n cazul unui atac german, Englezii vor fi alături de Francezi.

Francezii și Englezii, întrucât e vorba de frontierele lor, pot fi liniștiți; Germanii nu vor ataca. Asupra acestui punct Germanii sunt atât de hotărâți, încât toți șefii răspunzători de la Berlin au putut declara că Alsacia-Lorena nu va mai turbura niciodată pacea dintre cele două popoare. — Și așa va fi. Căci Germanii și-au schimbat tactica. Ei năzuiesc la un front de luptă în Răsărit — adică în vecinătatea României — unde au și avut, în 1914-1918, cele mai răsunătoare succese militare. Actualul șef



brilitate și în același timp
e mai cordiale declarații
trei ori pe săptămână
ace. În vreme ce în zi-
mentare din Franța, re-
stitue evenimentul sen-
sător, la radio Berlin se
ancez „Marseilleza” iar
ei nu încetează de a
fia pentru „marele popor

francez”. După plebiscitul din Sarre semnele de
amiciție pentru Franța luaseră forme atât de
surprinzătoare, încât s'ar fi putut crede în even-
tualitatea unei alianțe !...
Să socoată oare Germanii pe Francezi atât de
naivi încât, măguliți de complimentele vecinilor
de peste Rin, Francezii să nu mai vadă pericolul
care-i amenință ?... Atât de naivi nu sunt nici
Germanii ca să creadă într-o asemenea grosolană
orbire a Francezilor !

al Statului german a declarat încă de-acum zece ani într-o scriere rămasă celebră „Lupta mea”, că politica externă a Germaniei greșit fusese îndreptată împotriva Franței și mai cu seamă a Angliei. Germania n'avea nevoie să concureze produsele industriale franco-engleze în celelalte continente, nici nu trebuia să-și creeze un imperiu colonial, căci rostul adevărat al Germanilor nu e în Africa ci în inima continentului nostru unde vor găsi teren și încă foarte mănos dacă vor ști să înfrângă popoarele cari-l dețin.

Iată textele autentice care luminează și explică tendințele de cuceriri în Răsăritul Europei a actualei Germanii:

„O națiune care vrea să fie mare are drept la toate teritoriile cari-i sunt necesare și acest drept se transformă în datorie când creșterea teritorială devine o condiție de existență.

„Cine dorește ca Germania să redobândească doar frontierele de dinainte de război, hrănește un non-sens politic și făptuește o adevărată crimă, dacă ținem seama de urmările posibile ale unei asemenea naive dorinți.

„Noi punem capăt politicii externe de dinainte de război. Ne luăm avântul din chiar punctul unde se opriseră strămoșii noștri, acum șase sute de ani. Renunțăm definitiv la calea invaziunilor urmată mereu de Germani de la sud spre apus, și ne îndreptăm privirile spre răsărit. Noi părăsim de-asemena politica colonială și comercială de dinainte de război, în favoarea unei politici a pământului, care e politica viitorului.”

Ținta actuală a Germaniei o alcătuiesc deci statele limitrofe ale Rusiei — Estonia, Lituania, Letonia — și apoi marele stat rus, care deține în Ucraina cele mai fertile terenuri ale Europei. Dar până la atingerea acestei ținte, Germania mai are câteva scopuri imediate de împlinit: cucerirea teritoriilor din Europa răsăriteană locuite de Germani (Austria, o parte din Cehoslovacia, o parte din Polonia, o parte din România, etc.) — și cari apar mai des în discuțiile marilor-puteri din Apus.

Textele citate mai sus dau cheea Europei contemporane și arată drumul lumii, în desfășurarea veacului nostru.

După ce a fost înfrântă în 1914 în Apus, Germania vrea să-și încerce norocul în 1935, în Răsărit.

Ca și în 1914, în 1935 arbitru Situației e Anglia. Ca și în 1914, în 1935 Anglia nu spune răspicat că va interveni în caz că Germanii ar strica pacea Europei atacând țările Europei răsăritene. Ca și în 1914, în 1935 Germanii cred că vor putea la timpul potrivit interesa Anglia în planurile lor de cuceriri.

Ce va mai fi — vom vedea...

Ea se luptă pentru a-și păstra iubirea bărbatului ei

„Nici un bărbat nu merită să te lupti pentru a-l ține,” zice o celebră stea de cinema. Dar mii de femei sunt de altă părere. Ele văd cu spaimă primele semne ale atenției pe care bărbații lor o dau unei alte femei. Dacă s'ar uita în oglindă, ar găsi poate că în parte vina e a lor.

E lucru natural ca bărbatul să admire o piele limpede și catifelată, un ten proaspăt și juvenil. Dacă o femeie vede că se formează sbârcituri în obrazul ei și îi pierd frumusețea, ea poate ușor recăpăta farmecul de față tânără care atrase odată privirile bărbatului ei. N'aveți decât să aplicați în fiecare seară, înainte de culcare, puțină Crema Tokalon, culoarea roză. Ea lucrează asupra țesuturilor în timpul somnului dvs., strângând mușchii moleși ai obrazului, înlăturând sbârciturile și întinerind pielea. Uitați-vă dimineața în oglindă și observați schimbarea. Pentru ziua aplicați Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă). Albina, tonică și astringentă, ea suprimă și dilatăți, coșurile și toate defectele tenului. Acest tratament „combinat” de întinerire a recăstigat iubirea bărbatului în multe cazuri, când orice alt lucru a rămas fără efect. Garantăm rezultatul dorit, altfel se restituie banii.



De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.



Cea mai perfectă
vopsea de păr
IMEDIA L'ORÉAL
PARIS



DIN STRAINATATE

STUDENTELE JAPONIEI SE ROAGA PENTRU EROUL LOR NECUNOSCU

Studentele din Tokio au fost la cimitirul eroilor pentru a preamări memoria și a se ruga pentru odihna sufletească a celor care au căzut în războiul ruso-japonez. Fotografia noastră a fost luată în timpul rugăciunii.



FOCA ȘI BIBERONUL

O mică focă s'a rătăcit pe plaja dela Santa Barbara (California). O delicioasă americană a hotărât să aibă grijă de micul animal pe care-l hrănește cu... biberonul.

ULTIMUL REGE

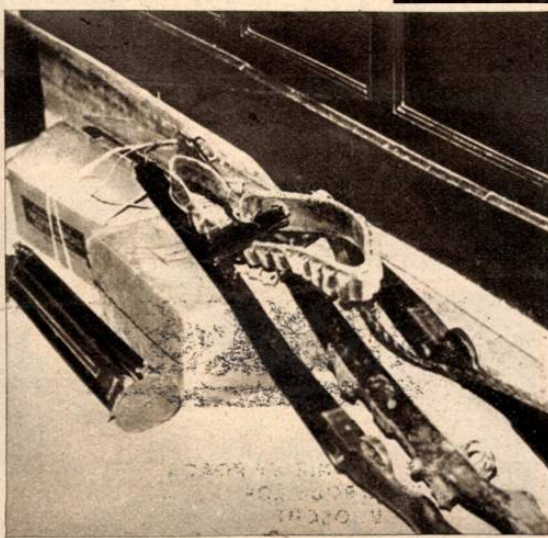
al răsbunării de sânge

IN Corsica, la Punta, în proprietatea sa, fără arme, cu mânecile cămășii suflecate, un om, cu o mistrie în mână, repară un zid. Lângă el, un bătrân, tatăl său, îi întinde tencuiala. Ai crede un țăran avut, cum sunt mulți prin partea locului. Ei bine, acest om, care poate fi văzut oricând cu un binoclu dela postul de jandarmi, este faimosul bandit corsican, Spada. E urmărit de jandarmi pentru numeroase crime, și totuși nu s'ascunde. Trăește o viață liniștită în casa sa, reparându-și zidul sau ulucile. Pe capul său s'a pus un premiu de 100.000 franci. Cine-l aduce, viu sau mort, capătă această sumă formidabilă, care însă nu tentează câtuși de puțin pe nici unul din locuitorii insulei. Pare de necrezut. Și totuși faptele sunt absolut autentice. Ziariștii se duc să-l vadă, îl interviewează, cinematografiștii îl pozează în toate chipurile, cum stă la masă în sânul familiei, cum se plimbă nesupărat de nimeni, cum se întâlnește cu țăranii și nimeni nu-l denunță. Spada s'a bucurat de o îndelungă impunitate,

datorită tradițiilor din insulă. Se știe că în regiunile muntoase ale Corsicei s'au adăpostit totdeauna bandiți faimoși, dar nu de rând. Un fel de haideci de-ai noștri, cari erau animați fie de un ideal social, fie de un ideal religios. E adevărat că asasinău și prădau, dar nu pe oricine. Ei se luptau cu autoritățile constituite, dar erau prietenii și sprijinul nevoiașilor. Au fost mulți bandiți de aceștia.

Pe Spada, ca și pe ceilalți, populația insulei îl simpatizează. Ani de zile l-au ascuns și l-au ajutat să scape de jandarmi. Țărani, ciobani, comercianți și chiar rentieri, toți sunt complicii banditului.

Tânăr de familie bună, era chiar candidat pentru a intra în corpul vama. Intr-o zi însă, Andrei Spada a ciocnit cu prietenii un pahar mai mult, și a urmat o încăerare. La interogatoriul jandarmilor el răspunde dârz. A doua zi, un jandarm e găsit mort în munți. Spada a dispărut. E prima lui crimă. Cu pușca și cartușele jandarmului ucis, Spada de-



În această pagină: Spada legat în lanțuri între polițiști. Tot timpul procesului, Spada n-a încetat o clipă de a surâde. Mulțimea așteptând verdictul. Corpurile delictive în proces (armele lui Spada). Jurații procesului Spada.

vine bandit. E primit însă cu voie bună de toți concetățenii săi. Nimeni nu-l consideră asasin. Pentru corsicani, ceea ce s'a întâmplat lui Spada e o simplă nenorocire. Oamenii aceștia cu caractere violente, cari-și ies din fire pentru orice nimic, știu că oricare din ei poate săvârși o crimă, aproape fără să-și dea seama. Spada se ascunde în pădure. Toată populația îl aprobă. Pentru corsicani, a se preda justiției înseamnă o desonoare. Așa e tradiția. Cu tot premiul pus pe capul său, nimeni nu-l denunță. Toți îl văd, vorbesc cu el, dar nimeni nu dă niciun indiciu jandarmilor. Spada se echipează cu tot ce-i trebuie pentru viața de munte, și săvârșește o serie întreagă de crime noi. Hărțuit, urmărit pas cu pas de jandarmi, ascunzându-se prin văgăunile munților, dormind ascuns în frunziș, Spada duce o existență de mare aventură.

Tensiunea nervoasă, provocată de această viață infernală, sau poate efectul sângelui vărsat, l-a



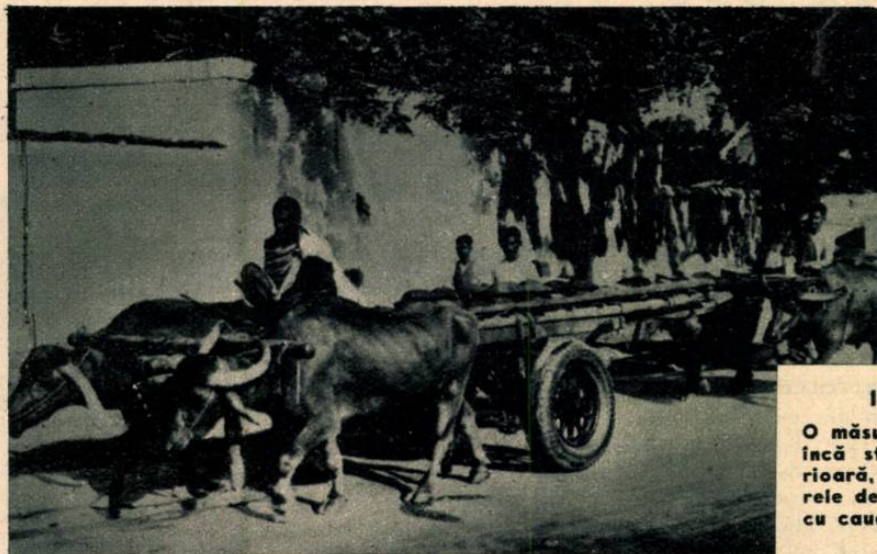
duș treptat pe Spada la un fel de nebunie mistică. Numai astfel, dement, jandarmii au putut să pună mâna pe el la 28 Mai 1933, în zorii zilei.

Acest om, care și-a apărut cu atâta îndârjire viața, care a ucis cu atâta ușurință, acum în momentul când a fost prins, nu numai că nu s'a apărut, dar își aruncase armele la câteva sute de metri, și armele lui zăceau acolo desigur de multă vreme, deoarece erau complet ruginite. Mister al sufletului omenesc; o evoluție de necrezut. El se credea acum trimisul lui Dumnezeu pe pământ. Poate că aceasta era o compensație a conștiinței, fără de care el nu ar fi putut suporta gândul că a săvârșit atâtea crime. Ii trebuia o justificare, pe care nu i-a dat-o decât nebunia.

Misterul Spada se complică prin aceea că unii ziariști cari l-au vizitat în ultimul timp, declară că Spada, de multă vreme, voia să se predea, dar că jandarmii au evitat aceasta, ca să nu piardă succesul de a-l prinde.

Spada a fost judecat și condamnat. De zece ani însă el nu mai săvârșise nici o crimă, iar în ultimul timp, el își petrecea viața ca un burghez și se credea în adevăr în dreptul său să exploateze unele parcele de pădure, gonind pe adjudecatarii oficiali, prin teama ce toată lumea avea de el. Soția sa **morganatică**, Antonietta Lecca, primea o subvenție anuală pentru serviciul poștal. Spada înlătura orice concurență în această privință, iar aceasta nu e un fapt pentru care un dement poate fi condamnat la moarte. Se pune însă o chestiune de ordin juridic, foarte interesantă: un om a săvârșit o serie de crime fiind în toate mințile; după aceasta înnebunește. Trebuie condamnat sau nu?

În adevăr, în ultimul timp Spada își pierduse mințile din cauza muștrărilor de conștiință. Deatunci n'a mai asasinat. Ades, prin apropiere de el treceau jandarmi, în cari el n'a tras. Când vedea un jandarm acum, el își frământa inelul pe care era gravat un Christos pe cruce. Ridica ochii spre cer, și implora pe Dumnezeu să-i dea forța să nu mai ucidă niciodată.



INDIA PE... CAUCIUC

O măsură pe care nu au luat-o încă statele de civilizație superioară, a fost luată în India. Carere de boi sunt așezate pe roți cu cauciucuri ca la automobile.



IN AMERICA MAI ESTE IARNĂ

Președintele Roosevelt a fost surprins de corespondentul nostru fotograf în timp ce făcea o plimbare cu sania în parcul castelului său din New-York. El este întovărit de fiica și de ginerele său.



MILIOANE PE CAP

Ministrul Nepalului la Londra, a purtat cu prilejul unei recepții dată de prințul de Wales în prezența Regelui Angliei, un coif din perle și rubine, de o valoare inimaginabilă. Fotografia noastră îl înfățișează pe ministru în drum spre palat.



Clișeu de mai sus reprezintă un grup de esperantiști americani cu ocazia sărbătoririi a 75 ani dela nașterea lui Ludovic Lazare Zamenhof, creatorul limbii esperanto.

Foto: Festo
nia, U.S.A.
to. 1934

CUMPĂRAȚI
de la SINGURUL MAGAZIN care
satisfacă toate gusturile



**LA VULTURUL DE MARE
CU PEȘTELE ÎN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

dela O SĂPTĂMÂNĂ la TAATA

E o veselie generală. Toată lumea râde, acum, deodată, când râsul a ajuns să fie atât de rar...

E, cel puțin, o mică consolare; aş propune ca rața, care ajunge cea din urmă la țintă să fie premiată. Căci e o pasăre cuminte: nu se grăbește să-și termine cariera sportivă — în oală...

Miercuri

D EȘI cerul nostru ne face încă oarecari dificultăți și nu se poate hotărî să se însenineze definitiv, — cred că putem totuși, fără să ris-căm prea mult, să purcedem la deschiderea sezonului de primăvară...

Tradiția cea veche și cea bună, ne cere — la ocazii atât de solemne — să mai dăm și dela noi câteva floricele de stil. Firește, primăvara e parfumată — și fără de intervenția noastră; totuși e de rigoare să subliniem acest lucru, cu câteva picături de poezie. Preferăm, în loc de cuvinte, această reproducere mi-nunată a unui câmp cu brândușe-de-primăvară (cro-cus) din care respiră, cu exuberanță, inaugurarea poe-tică a primăverii...

Joi

N EGREȘIT, fotografia de alături este menită să ne consoleze și să ne împace într-o câțva cu spiritul american.

Însfârșit, li s'a urât și americanilor, cu excesele de sport și de recorduri inutile.

Ei au răspuns la concursurile de viteză — cu înscena-rea unei curse de rațe. E'un record de bun simț — împotriva recordurilor de nebunie, în care viața se ia la întrecere cu moartea.

Alergările de rațe, organizate de către populația din Maynard, statul Massachusetts din America de Nord, sunt o datină sănătoasă, împotriva exagerărilor sportive...

Vineri

E drept, întrecerea rațelor nu provoacă palpații, ca alergările de cai, de automobile, de pie-toni, de bicicliști, de chelneri...

În schimb, provoacă multă voie bună și ilaritate. Spec-tatorii nu sbiară, figurile lor nu sunt crispate.

Această parodie a sportului, în care predomină ele-mentul grotescului, nu contribuie la încordarea inutilă a nervilor, dimpotrivă: produce o destindere foarte necesară.





capriciu de femei frumoasă
E totuși un sport simpatic, deș
cam... bărbătesc.
D-na înarmată cu o secure și un
ferestrău este fiica unui tăietor
de lemne din pădurile Califor-
niei. La un concurs — iar con-
curs! — a reușit să doboare un
copac, mai repede și cu mai
multă iscusință decât ceilalți mun-
citori de meserie.
Breasla tăietorilor de lemne a pro-
clamat-o, firește — regină.

Luni

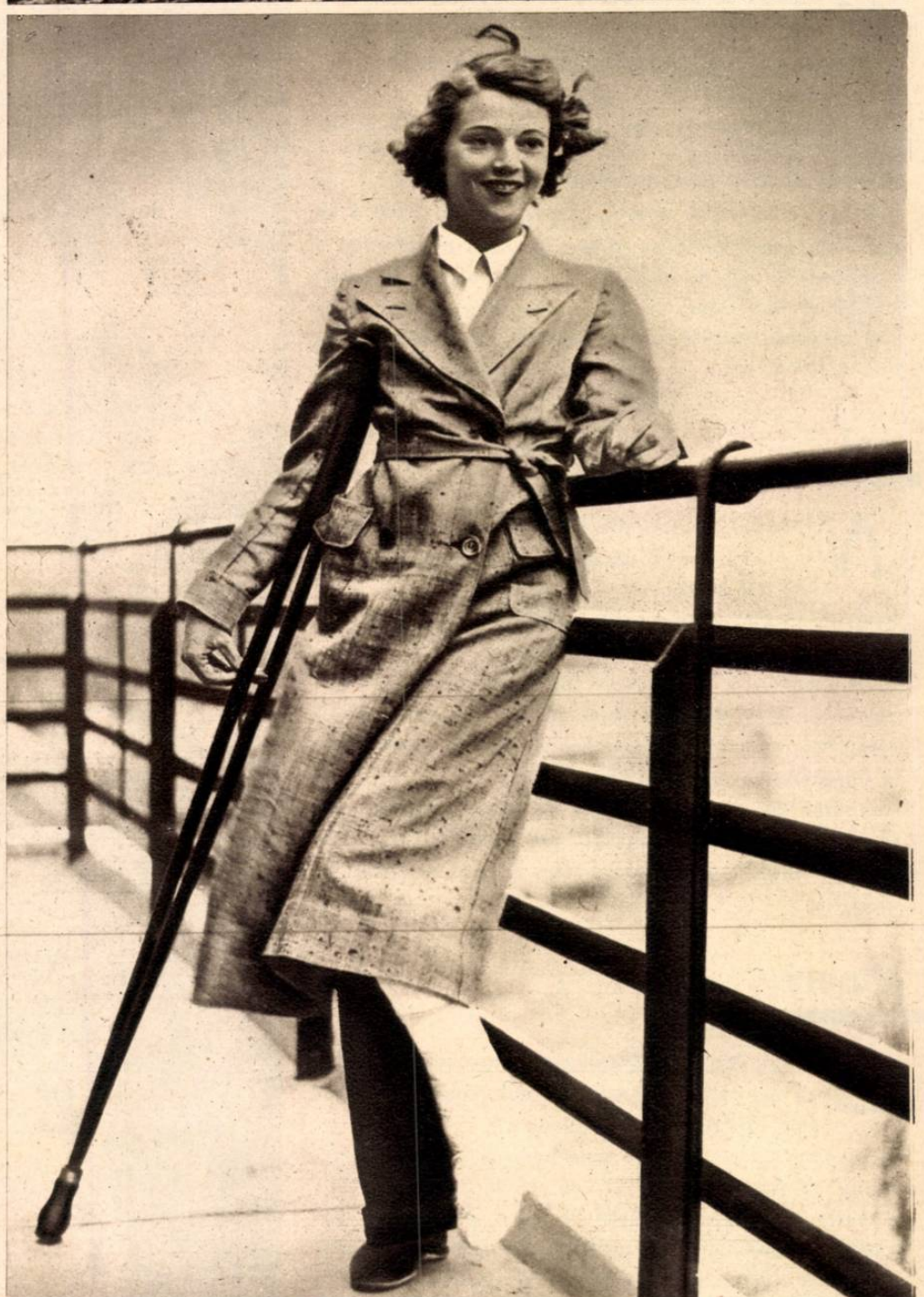
LIPSA de lucru a creat
mijloace noi de lucru.
Mai exact: lipsa de câștig
a inventat posibilități inedite de
câștig.

Femeia unui șomer din Paris a avut o
idee ingenioasă. A lipit un afiș pe un
copac, prin care anunță că pentru 2 franci
pe oră se angajează să plimbe câinii
proprietarilor din cartier.
Femeia aceasta a inventat o profesie
nouă: guvernanta de câini.
A reușit. Întreprinderea merge bine. Și
ea e mulțumită — și câinii sunt mulțumiți...

Marti

FRUOMOASA artistă de cinemato-
graf, Annabella, a fost rănită, după
cum se știe, de către un urs.
Animalul a dat dovadă de o lipsă de ca-
valerism, revoltătoare. Annabella a co-
laborat la alcătuirea unui film de circ.
În momentul în care a încercat să fie
gentilă cu ursul din arenă, animalul a
atacat-o și a rănit-o la picior.
Dar și frumoasa Annabella a dat o do-
vadă că nu se pricepe la — animale săl-
batece. Dacă ar fi citit din operele foarte
interesante, ale exploratorilor și naturaliști-
lor englezi, ar fi aflat că cei mai buni cu-
noscători de animale au o părere foarte
rea despre urși. Mai multă încredere poți
să ai într'un leu sau un tigr, fiindcă sunt
animale nobile și cu caracter. Pe când
ursul este un mitocan, fără caracter, un
animal perfid, care nu merită nici o în-
credere...

F. Dima

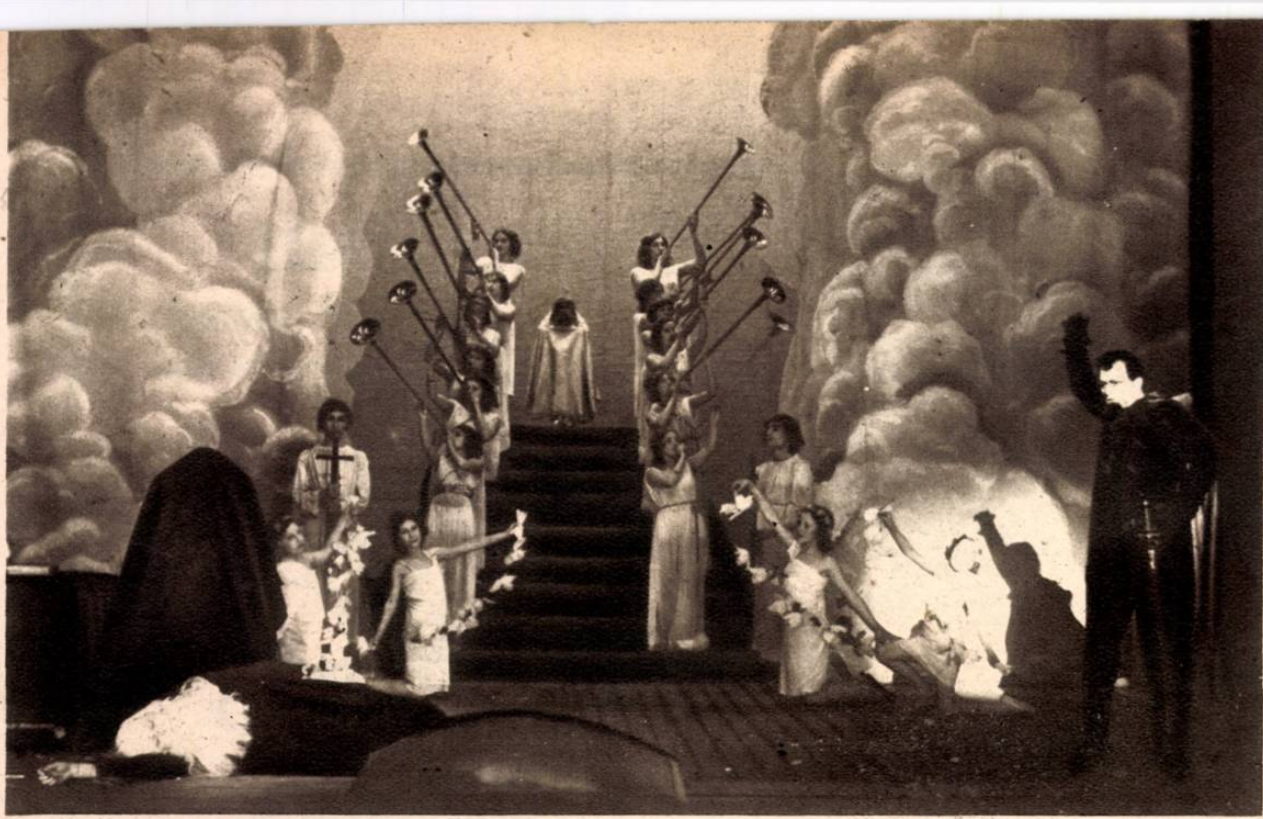


Sâmbătă

MAI puțin atrăgător și mai puțin
amuzant de cât cursele de rațe,
ni se par concursurile de ora-
torie pe cari englezii le organizează prin-
tre elevii din școalele primare.
Mărturisim — cu riscul de a fi tratați ca
retrograzi — că nu ne putem entuziasma
pentru această flecăreală organizată.
Arta de a tăcea este un meșteșug mult
mai prețios decât arta de-a vorbi.
Când Mahatma Gandhi, bunăoară, se
hotărăște să nu vorbească trei săptămâni,
tăcerea lui este mult mai elocventă, decât
toate discursurile sale.
De ce să-i mai învățăm pe copii arta de-a
spune minciuni. — Fără artă, minciunile lor
sunt inofensive; cu artă, devin advocați...
Părinții riscă să fie așezați mereu pe —
banca acuzării...

Duminică

NU îndrăznesc să afirm că a tăia
lemn e mai bine decât a face
oratorie. Dar nu se poate să nu
recunosc că este o activitate mai folosi-
toare, mai cinstită și mai sănătoasă.
Truda grea de-a obține titlul „regina
tăietorilor de lemne”, este desigur un



Teatrul românesc la Cluj

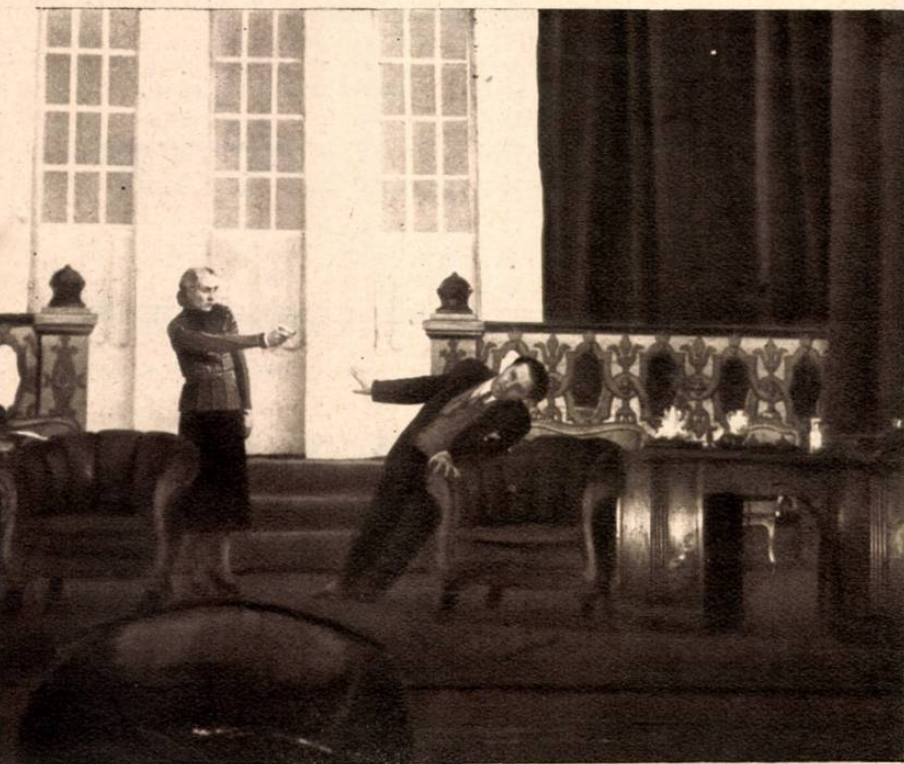
La Opera Română și la Teatrul din Cluj s'au prezentat de curând cu mare succes „Faust” de Arrigo Boito și piesa originală a d-lui I. Tâlván „Lațul”.

Ambele spectacole au fost foarte bine primite de public. Vedem în această pagină :

O scenă patetică din piesa d-lui Tâlván „Lațul”.

Trei scene din opera „Faust” care a fost admirabil interpretată de d. V. Siomin (Mefisto), T. Spătaru (Faust), F. Dobrankskaia (Margareta), Elena P. Capellaro (Marta), Ionel Pulea (Wagner).

În piesa d-lui Tâlván rolurile principale au fost deținute de d-nele Jeana Popovici Voinea, Viorica Dimitriu, Adelina Vulcu, Nunutza Hodoș, Virginia Drăgoi, Elvira Barbu, Viorica Gabor, Virg. Romanovski și d-nii Ion Tâlván, N. Dimitriu, I. S. Văleanu.



STIMATA DOAMNA

Pentru ca o pudră de față să fie într'adevăr demnă de atenția Dv., ea trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

- 1) Să fie compusă din produse de prima calitate și de o puritate desăvârșită, iar prepararea ei să se facă pe cale științifică și ținând seama de toate condițiunile de igienă;
- 2) Aderența ei să fie obținută prin finețea pulberii și nu prin produse chimice, cari venind în contact cu epiderma transpirată, o irită. Aderența trebuie să fie perfectă, adică pudră să prindă bine de piele și să nu plece la cel mai ușor curent de aer;
- 3) Pudra trebuie să mențină tenul mat și să îndepărteze luciul pielii atât de desăgreabil. Ea trebuie să se potrivească atât pentru un ten gras cât și pentru unul uscat;
- 4) Să fie bine și discret parfumată.

Toate aceste calități le găsiți întrunite în pudra „EXTASE”

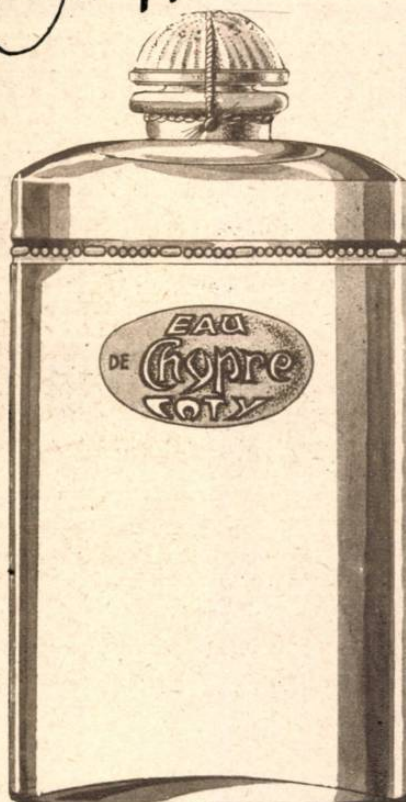
produs al Parfumeriei Nortier, ce se găsește de vânzare la Drogerii, Parfumerii și Farmacii în următoarele nuanțe: alb, roz, naturel și ocre.

cutia mică Lei 20.—
cutia mijlocie Lei 35.—
cutia mare Lei 65.—

Plătind oricât de scump nu poți găsi ceva mai bun!

Încercați o cutie mică și veți avea o surpriză, căci această pudră este preparată după cele mai noi rețete ale artei cosmetice. Acolo unde furnizorul Dv. nu v'o poate livra, trimiteți valoarea în mărci poștale la Depozitul Parfumeriei Nortier, str. Isvor. 78a, București, și o veți primi franco prin poștă.

O minune!...



LEI
180
flaconul mare
de 1/4 litru

EAU DE COLOGNE

„Chypre”

C O T Y



Minunată, — noua Apă de Colonia parfumată cu Chypre de Coty creația 1935 — fină, discretă, pătrunzătoare, e prin excelență Apa de Colonia a doamnei distinse, care înțelege să păstreze, în orice împrejurare farmecul ei personal. Senzația de prospețime, răcorire și de plăcută dispoziție.

SAPTAMANA TEATRALA

„Ploaie” de Somerset Maugham la Teatrul Comedia



George Vracca în „Ploaie”

G. Timică în „Ploaie”.
(Foto Lonyai)

scenă de ansamblu din „Ploaie”



„Ploaie” este o satiră, pe alocuri destul de usturătoare, contra ipocriziei nu religioase, ci a multor din așa zișii slujitori ai bisericii.

Spectacolul dela Teatrul „Comedia” este, cum am spus, interesant. „Ploaie” este cunoscut publicului și din cinematograf. Să dea Dumnezeu să nu aibă soarta lui „Miss Ba”, „Dineu la ora opt”, „Grand-Hotel” și altele cari deși meritau să fie văzute pe scenă au fost ocolite de numerosul public care le văzuse la cinematograf.

Ar fi păcat, mai ales că d. G. Vracca și d-na Mania Antonov au jucat frumos,

Monsieur de la Palisse

SUNTEM se pare în zodia pieselor... tropicale. După „Simunul”, iată „Ploaie” de Somerset Maugham la Teatrul Comedia. Și în profida acestor asemănări izbitoare de climă cele două recente premiere se clasează printre spectacolele interesante ale stagiunii, pe sfârșite.

Maugham este desigur unul din cei mai abili scriitori de teatru contemporani. Dintre scriitorii moderni englezi este poate cel mai gustat, în afara „Insulei” poate pentru că nu face atâta caz de acel spirit anglo-saxon, care sperie atât de mult pe „continentali”.

REALIZĂRI MARI IN DOMENIUL CULINAR

Dacă un cetățean oarecare al acestei țări, care a fost nevoit să-și părăsească patria, se întoarce în mijlocul nostru, va fi cuprins la tot pasul de o nestăpânită și neconținută mirare în privința progresului și a enormelor schimbări săvârșite în toate domeniile. Urbea noastră s'a transformat în metropolă, casele s'au înălțat, stilul lor s'a rafinat, instituțiuni noi au răsărit pretutindeni cu ultimul cuvânt al cerințelor omului civilizat.

S'a vorbit mult despre stomacul Capitalei, de avalanșele de alimente ce se consumă zilnic; mai presus de toate rămâne însă simbolic chintesenta hranei umane: pâinea. Ce drum parcurs dela fabricarea ei rudimentară din negura istoriei până în zilele noastre! Dela grâul măcinat cu bolovani, până la întreprinderile miraculoase de azi, vaste, igienice și complicate asemenea unor laboratorii de minuțioase experiențe.

Noua moară care alimentează fabrica de pâine Gagel, este una din minunile tehnice realizate la noi în țară. — Cele zece vagoane de făină ce macină zilnic moara automată Gagel, se transformă în bună parte

în cea mai fină patiserie, și cei mai delicioși cozonaci ies din mâinile gospodinei, care știe că reușita unei prăjituri este condiționată numai de calitatea făinei. Aceste mari întreprinderi ar

Grâul este depus spre măcinare, după ce mai înainte a fost bine spălat cu ajutorul mașinelor speciale și este lăsat pur, fără adaosuri chimice.

Atunci când gospodina îl cum-



trebui să organizeze zile de vizită pentru marele public.

Fazele diverse prin cari trece grâul până să ajungă făină, sunt extrem de interesante.

pără gata ambalat, nici nu-și închipue prin câte transformări a trecut, nici ce muncă uriașă au factorii răspunzători ai unei asemenea întreprinderi. S.

De Reumatism

vă vindecați
sigur numai
cu



Faceți o cură serioasă cu Togal!

Eliminați astfel toxinele din organism prin dizolvarea acidului uric!
La fel au efect sigur tabletele Togal, chiar și în cazuri învechite, la:

Gută • Sciatică • Gripă • Nevralgii
Dureri de cap (chiar rebele)

Sănătate numai prin Togal! La Farmacii și Drogerii. Produs elvețian



Masaajul corpului
Masaajul obrazului
Curs de gimnastică
Băi de parafină

Manecură
Pedicură
Perfecționarea
elevelor

INSTITUT DE INFRUMUȘETARE „PETER”

sub supraveghere medicală

STR. ANASTASE SIMU No. 4, ETAJUL III
TELEFON 4-0615

A INCEPUT SEZONUL

ONDULAȚIUNILOR PERMANENTE

Coaforul I. BEER cu fiul

CALEA MOȘILOR, 53 — Telef. 3.00.11

Execută personal aceste lucrări deci și garanția calității



IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ

VICHY-CELESTINS
RINICH-BĂSICA
GUTA - DIABET
ARTRITISM

VICHY-GRANDE-GRILLE
BOLILE FICATULUI
ȘI ALE APARATULUI
BILIAR

VICHY-HOPITAL
AFECȚIUNILE
STOMACULUI
ȘI ALE INTESTINULUI



VICHY
CÉCESTINS

Doamnelor!

Părul este podoaba D-voastră.

Deci nu lăsați pe oricine să vă facă Ondulațiuni Permanente sau Vopsitul Părului. — Renumita casă de încredere „DORTHEIMER” vă stă la dispoziție. Lucrări artistice de păr. — Fragmente pentru noile coafuri moderne.



Aranjamente de mirese modele parisiene. — Prețuri convenabile.

Institutul de înfrumusețare „DORTHEIMER” Tel. 3.01.75
BUCUREȘTI, Calea Victoriei, 50 — PLOEȘTI, Pasagiul Cooperativa

Realitatea SPORTIVA

O fază din matchul Ilse — Unirea-Tricolor. Cârjan (Un.-Tric.) se pregătește să tragă la goal.



Cupa I.
Cupa României!

Din nou, aceste două cuvinte au fluturat pe toate buzele, au răsunat pe toate terenurile, au fulgerat pe toate firele, au congestionat toate fețele, au obsedat toți secretarii de redacție și paginatorii edițiilor „de Luni”, au infestat toate paginile „sportive”.

Din nou s'a jucat pentru cupa României.

A mai trecut, așadar, încă un pătrar din descreșterea ei. Încă o foaie — din calendarul cu foi puține — a fost ruptă. Optimile de finală, cum se spune în termeni specializați, s'au jucat.

Cari sunt concluziile?

În primul rând, cele tehnice. Din opt partide, șapte și-au atins scopul. Șapte învinși au fost eliminați, șapte învingători au pășit, obosiți și mândri, în turul „sferturilor de finală”.

Una singură — cu două prelungiri pe atât de palpitate, pe cât de sterile — s'a terminat nedecisă.

Căci Unirea-Tricolor, după ce a condus cu 2-0, mai mult de 60 de minute, a cedat insistențelor tot mai asidue ale Ilsei din Timișoara, primind un punct care a deslănțuit și mai mult o partidă care numai de „tempo” n'avea nevoie și văzându-și speranțele spulberate în ultimul minut al celor 90 de minute, când, printr'un „shoot” magistral în colțul plasei, dela 20 de metri, Rudi-Wetzer a egalat.

Rudi Wetzer!

Câte amintiri nu năvălesc puhoi la pronunțarea acestui nume! Unirea din Timișoara, cu tricourile-i albe și linia de înaintare care marca de câte opt ori într'un match, Chinezul „gloria Banatului”, campion național ani de zile în șir, Juventus-ul de altădată, România-Grecia 8-1, Montevideo... câte clipe de emoție și vitejie ale footballului românesc! Și toate, toate, legate de-un singur om, ridicate, din nimic, de un singur jucător!... De Rudi Wetzer!

Cea mai autentică vedetă — singura de calibru european, alături de Vogl și Auer — a jucat cu balonul rotund în România. Uriaș dealungul anilor, uriaș și acum două zile, când la sfârșitul matchului, 1000 de oameni, în picioare, i-au oferit aceleași aplauze pe cari le înăbușea, în 1930, O. N. E. F.-ul și gazonul lui.

Și căruia Ilse îi datorește matchul nul de Duminică iar publicul bucureștean, cea mai frumoasă partidă a actualului sezon...

Lipsite de o asemenea atracțiune, celelalte întâlniri s'au mulțumit să furnizeze câte un câștigător.

Așa, acesta este singurul merit al aceleia dintre Juventus și România din Cluj, în care, dacă footballul nu a fost de calitate, surpriza a fost dintre cele mai autentice: 2-0 pentru Juventus. Tot o surpriză era să se producă și la Timișoara, unde Ripensia — după ce dispusese de Universitatea din Cluj cu 5-1, cu o săptămână mai înainte — a trebuit să muncească din răsputeri pentru a obține „2-1-ul” necesar menținerii în cursă.

Și tot o surpriză s'a produs — dar numai în parte, în ce privește scorul — la Oradia, unde C. A. O. a învins Chinezul din Timișoara cu 4-1.

Din restul rezultatelor — după ce vom desprinde victoria echipei Phoenix, din Baia Mare, asupra C. A. T.-ului, cu 1-0 nimic nu mai pretează la extaziări. Nici 6-2, obținut de Venus contra Prahovei, nici 4-1 realizat de A. S. C. A. M. contra Tricolorului din Baia Mare, nici alt 4-1, reușit de C. F. R. — București, în fața și în dauna lui S. G. S. din Sibiu.



O fază din matchul Juventus - România. Bărlea (Juv.) în luptă cu doi „româniști”.

O fază din matchul Juventus - România. Melchior (Juv.) a tras goal, dar portarul României a prins.



Acestea au fost concluzii tehnice.

Celelalte ne vor permite să constatăm succesul particular de care se bucură competițiunea aceasta — Cupa României — succes negreșit posibil numai prin înglobarea în acela mai general al spectacolului de foot-ball anul acesta, să aplaudăm rămânerea a patru echipe bucureștene printre cele calificate, cu posibilitatea de a deveni cinci, să apreciem, în sfârșit, toată savoare a unei competițiuni în care hazardul dă mâna cu valoarea, pentru binele sportului...

Și iată!

Gheorghe Țari



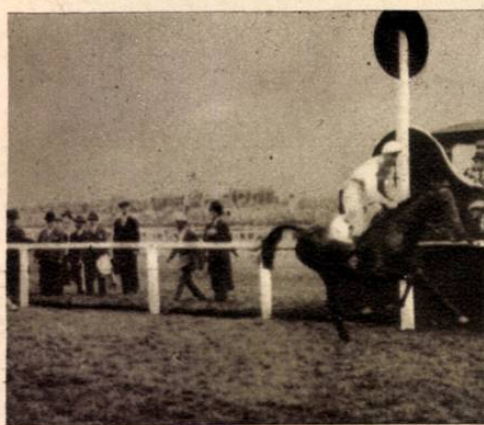
Primul „goal” marcat de Cârjan în poarta Ilsei.



Echipa timișoreană Ilse care a făcut Duminică match nul cu Unirea-Tricolor.



„MARELE PREMIU NATIONAL“ LA LIEVERPOOL



In fața a 30.000 de spectatori s'a alergat la Liverpool „Marele premiu național" care s'a transformat și în acest an într'o veritabilă sărbătoare populară. Fotografiile noastre luate în ziua cursei înfățișează:

SUS: Prințul de Wales, uitând că e prinț și urmărind cu pasiune (respectiv mușcându-și unghiiile) cursa; cai și călăreți trecând peste unul din cele mai periculoase obstacole.

STANGA DE SUS IN JOS: La un obstacol—un cal care și-a pierdut călărețul și altul care s'a rostogolit cu jockeyul. „Reynoldstown" având în șea pe F. Furlong, trecând în câștigător linia de sosire.

Agentii „Salvării" se îndreaptă cu targa spre locurile accidentelor survenite în timpul cursei.

DREAPTA: Un cal se împiedică și cade. Triumfală intrare a câștigătorului, — un „outsider" la cântar.



CALENDAR

1828. S'a născut Hypolite Taine, istoric și critic francez. A murit la 1893 (alături chipul).
1839. S'a născut în București Nicolae Grig. Racovitză, fost ministru de Justiție.
1843. S'a născut Gh. Roșu, fost profesor la Iași.
1864. S'a născut compozitorul Eugen d'Albert în Glasgow. A murit la 1932.
1889. G. Gr. Cantacuzino își formează cabinetul.

10



1713. S'a încheiat pacea dela Utrecht, prin care s'a pus capăt războiului pentru succesiunea Spaniei.
1830. S'a născut fizicianul Emanoil Bacaloglu, profesor universitar și membru al Academiei Române. A murit la 1891. (Alături chipul).
1848. Apare legea maghiară pentru unirea Transilvaniei cu Ungaria.

11



1457. Ștefan cel Mare se urcă pe tronul Moldovei, după ce a învins la Goldești pe Petru Aron, omorându-l tatălui său.
1796. Bătălia dela Montenotte, prima luptă și prima victorie a lui Napoleon.
1804. A murit filosoful Immanuel Kant la Königsberg. Născut la 1724. (Alături chipul).
1829. Apare primul ziar românesc „Curierul românesc” al lui I. Heliade Rădulescu.

12



1598. Henric IV acordă prin edictul din Nantes libertate religioasă protestanților.
1711. Petru cel Mare, țarul Rusiei, promite Moldovenilor vechile fruntării, în schimbul protectoratului rusesc.
1711. A murit Nicolas Boileau, mare poet și critic francez.
1695. A murit Jean de la Fontaine, ilustrul publicist francez. Născut la 1621 (alături chipul).
1813. S'a născut artistul dramatic Costache Caragiale.

13



1759. A murit compozitorul Georg Friedrich Handel (născut la 1685).
1848. Ioan Corvin de Huniade, încheie un tratat cu Turcii, prin care se aduc unele îmbunătățiri pentru Români.
1865. Abraham Lincoln, președintele Statelor Unite a fost asasinat. Născut la 1809. (Alături chipul).
1885. S'a născut artistul dramatic Cazimir Belcot.

14



1632. A murit Gustav Adolf II rege al Suediei. Născut la 1594. (Alături chipul).
1647. Doamna Elena a lui Matei Basarab tipărește traducerea cărții „Imitații lui Hristos”, lucrată de ea și fratele său Udriște Năsturel.
1717. Ioan Mavrocordat domnul Munteniei încheie tratatul dela Passarowitz, prin care Austria ne răpește Oltenia.

15



1788. A murit marele scriitor și naturalist francez Georges Louis Leclerc de Buffon. (Alături chipul).
1822. S'a născut Mitropolitul Primat Miculescu Celinic.
1828. A murit pictorul și gravorul spaniol Francisco José de Goza la Bordeaux. (Născut la 1746).
1852. S'a născut pictorul Gh. D. Mirea, profesor la Academia de Arte frumoase.
1890. A murit naționalistul ardelen, protopopul Simion Balint.

16



I. Heliade Rădulescu

de Al. Iordan

LITERATURA românească a cărei ivire s'a făcut atât de sfios și atât de târziu, a fost favorizată prin apariția, în cursul vremurilor a unor însușești luptători pe tărâmul cultural, cari prin prodigioasa lor activitate i-au ajutat să facă adeseori salturi uriașe, izbutind ca astăzi să fie la nivelul literaturilor din occident.

Dintre acești neobosiți slujitori ai culturii românești face parte și I. Heliade Rădulescu.

Născut la Târgoviște în anul 1802, fiu al lui Ilie Rădulescu și al Frusinei, a fost trimis de mic să învețe carte cu un dascăl grec. Se vede însă că lecțiile asupra limbii grecești i se păreau copilului atât de anevoioase, pe cât i se părea de ușor să învețe citirea în limba românească. Căci românește învață el singur să citească din cartea „Alexandria” care i-a căzut întâmplător în mână și ale cărei slove le-a sorbit, pe furie, ascuns într'un pod. Deaceia, când Gheorghe Lazăr, apostolul învățaturii românești și-a deschis școala în București, Heliade Rădulescu e printre cei dintâi și cei mai sârguincioși elevi ai acestuia, iar când profesorul se reîntoarce în Ardeal, rămâne el în locu-i.

Redăm acum mărturisirea lui Heliade asupra greutăților pe cari a trebuit să le îndure numai pentru a se vedea cât de neînfrântă i-a fost dorința de a răspândi cultura românească: „am început lecțiile mele de gramatică, până când am sfârșit cu dânsii un curs de matematică și de filosofie în limba națională în vreme de șase ani, fără să mă întrebe cineva ce fac, fără să vină cineva să încurajeze pe școlari. Venia iarna, lemne nicăiri; fiecare școlar aducea câte un lemn de pe unde găsea, care abia era în stare să încălzească preajma unei sobe sparte și să topească fulgii de zăpadă ce vijelia îi repezia pe ferestrele cele sparte. Tremurând cu mâna pe compas și pe cretă ne făceam lecția și Dumnezeu a binecuvântat ostenele noastre ce erau niște minuni ale dragostei și ale hotărârii”.

Dar Heliade și-a dat seama că lupta contra întunericii trebuie dusă pe mai multe fronturi și deci nu numai pe cel al școlii. Deaceia în anul 1829, începe să publice — în urma autorizației căpătate dela ocârmuirea rusească, prin intervenția lui Dinicu Golescu — ziarul „Curierul Românesc”, care e cel dintâi ziar al nostru. În 1832, deschide o tipografie, iar peste un an, împreună cu o mână de tineri inimoși ca I. Câmpăneanu, Gr. Băleanu, G. Bibescu, C. Cantacuzino, P. Poenaru, C. Aristia, Voinescu al II-lea, C. Făca etc. întemeiază Soc. „Filarmonica”, al cărei scop era cultivarea muzicii și a teatrului românesc.

Un an mai târziu, înființează în casele pitarului Dincă Boerescu o „școală de muzică vocală, de declamație și de literatură” ultimul obiect fiind predat viitorilor artiști tot de Heliade.

După îndemnul lui de a se clădi un teatru în București, mai mulți boeri cu stare cumpără, în 1836, un loc al dragomanului Serafim pe care se înalță astăzi Teatrul Național.

Atmosfera politică tulbure din acea vreme nu putea să-l lase nepăsător pe entuziasmul Heliade Rădulescu. El ia parte activă la revoluția din 1848, redactând apoi proclamația dela Islaz. Membru în guvernul provizoriu e nevoit în urmă să se exileze, pribegind prin Londra, Paris, Constantinopole etc.

În străinătate el n'a încetat de a face mereu propagandă în favoarea Românilor.

Reîntors în țară în anul 1859, e ales în 1866 președinte al Societății Academice Române care tocmai se înființase.

În literatură Heliade a cucerit un loc de frunte atât prin traduceri sale din marii scriitori ai Apusului ca Lord Byron, Lamartine, V. Hugo, Molière, Rousseau, Chateaubriand etc., cât și prin creațiile-i proprii, cari dacă n'au atins perfecțiunea, au deschis totuși drum larg generațiilor ce-au venit după dânsul. Din producțiile sale poetice, cele mai reușite sunt: „Sburătorul” și elegia „O noapte pe ruinele Târgoviștei”. Heliade a scris de altfel mult și în genuri diferite. Era și o necesitate a timpului în aceasta și o satisfacere a energiei uimitoare pe care o poseda acest om. Cu toate că scrierile sale se resimt puternic de influența romanticilor francezi, Heliade le strecoară o notă personală prin humorul său, adeseori îmbinat cu sarcasmul.

Nemulțumit de haosul în care se sbătea gramatica românească, la început el îi dă directive foarte sănătoase, cerând să se scrie așa cum se vorbește. Mai târziu păreriile sale în această direcție se încălesc, deoarece pretinde o italianizare a limbii, care ca orice lucru forțat nu a putut prinde.

Tot Heliade e acela care prin grai sau prin coloanele ziarelor sale a dat un puternic îndemn tinerilor scriitori din acea epocă, printre cari și lui Iancu Văcărescu, Momuleanu, Bălcescu, Grig. Alexandrescu, Boliac, Cârlova, Bolintineanu etc.

Viața i s'a sfârșit în al 70-lea an de existență, adică în 1872, la 15 Aprilie. Totuși șirul de ani pe cari i-a trăit și se par prea puțini, în raport cu uriașa-i activitate prin care a acoperit atâtea imperioase goluri din viața culturală a epocii sale.

Cititi „MAGAZINUL”

Publicație tipărită în culori la heliogravură

160 PAGINI

20 LEI

PLECAND de PAȘTI



cu excursiunea
Societății
Principele - Mircea

Petreceți o vacanță
instructivă, distractivă și de odihnă

Inapoierea pe Dunăre

V I E N A 7 zile

Budapesta 3 zile

(22 Aprilie - 3 Mai)

Locuri strict limitate

Inscrieți-vă de urgență la:

Soc. Principele - Mircea, Str. Aurel Vlaicu Nr. 19, sau Biroul de Voiaj „EUROPA”, Banca Cornea, Calea Victoriei 28 — Telefon: 4-1479.

Rouge
RITZ

e incontestabil cel mai elegant
și bun Rouge de buze ce există.
Cele 4 nuanțe dau deplină sa-
tisfacțiune, însă numai dacă
întrebuințați veritabilul RITZ.
Observați pe fiecare baton mar-
ca gravată pe fund

ritz

Toate celelalte, oferite de per-
soane fără scrupule, sunt imita-
țiuni proaste, cari strică buzele
dv. Refuzați-le cu energie și
cereți întotdeauna numai

ritz

REPR. SAM. LÖBL & FIU
BUCUREȘTI, Bd. MARIA, 30

DOAMNELORI

Vopsitul părului, în cele mai fru-
moase culori naturale precum și on-
dulațiuni permanente, execută ire-
proșabil Coaforul François, Strada
Edgard Quinet, 7.

HIPNOTISMUL

și Telepatia se pot învăța ușor,
după metodă practică... **Gratis**
primiti o carte despre hipnotism
și telepatie cerând-o dela „Edu-
tura Astra” casuța poștală 3005,
sectorul III, București.

CE „ZICE” STOMACUL DV.?

Dacă stomacul dv. „zice” ceva,
înseamnă că este mai mult sau
mai puțin deranjat, căci nu tre-
buie să vă „simțiți” stomacul!
Dacă simțiți că acest organ
există, prin unul din simptomele
următoare, este că aveți nevoie
de MAGNESIA BISURATA. Gaze,
acrii, răgâieli, bila care se urcă,
o respirație „indiscretă” migrene
insomnie, toate aceste simptome
ușoare, cari dispar în puțin timp,
pot, dacă sunt neglijate, deveni
cronice și să necesite lungi în-
grijiri. O jumătate linguriță de
Magnesia Bisurata în puțină apă
vă va ușura imediat și vă va
permite de a mânca după cum
doriți fără teamă de dureri di-
gestive.
De vânzare la toate farmaciile
și drogueriile cu preț de lei
75 flaconul mic sau format mare
economic lei 110.

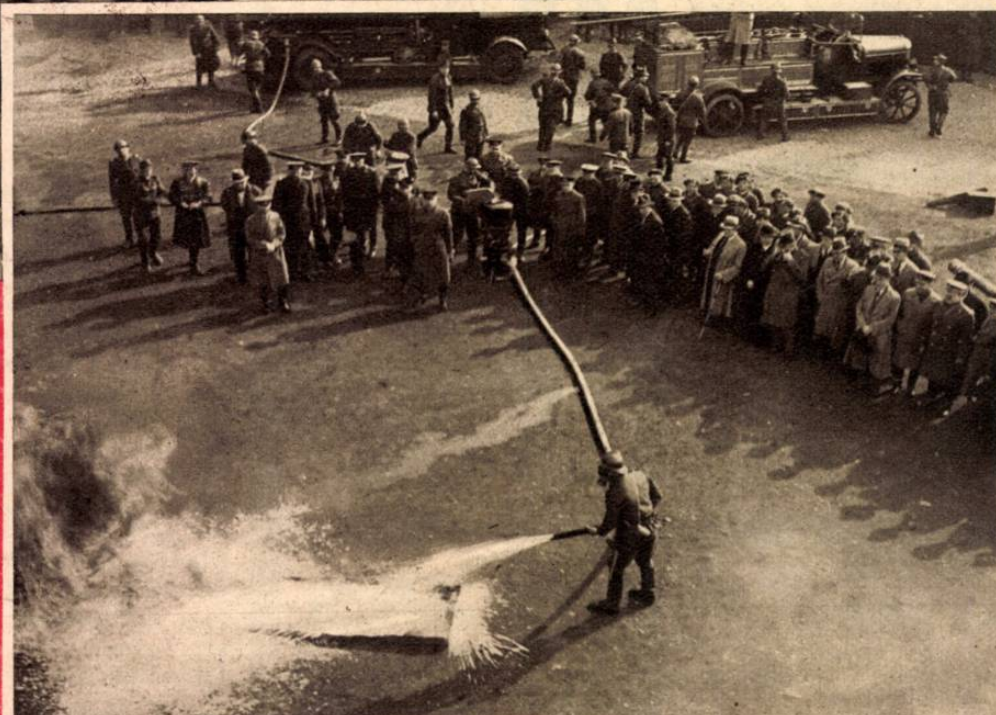


Ele reprezintă:
Cum se pot salva cu ajutorul pompierilor locatarii unei case incendiate. Pompierii cu masca de gaze traversând un teren periculos.
Un soldat se salvează aruncându-se de la o mare înălțime.
S'a dat alarma! Avioane au fost semnalate.
Diferite operații de stingere.
Toată lumea ascultă atentă la explicații. Un singur funcționar a adormit. Vi-sează desigur pentru pace.

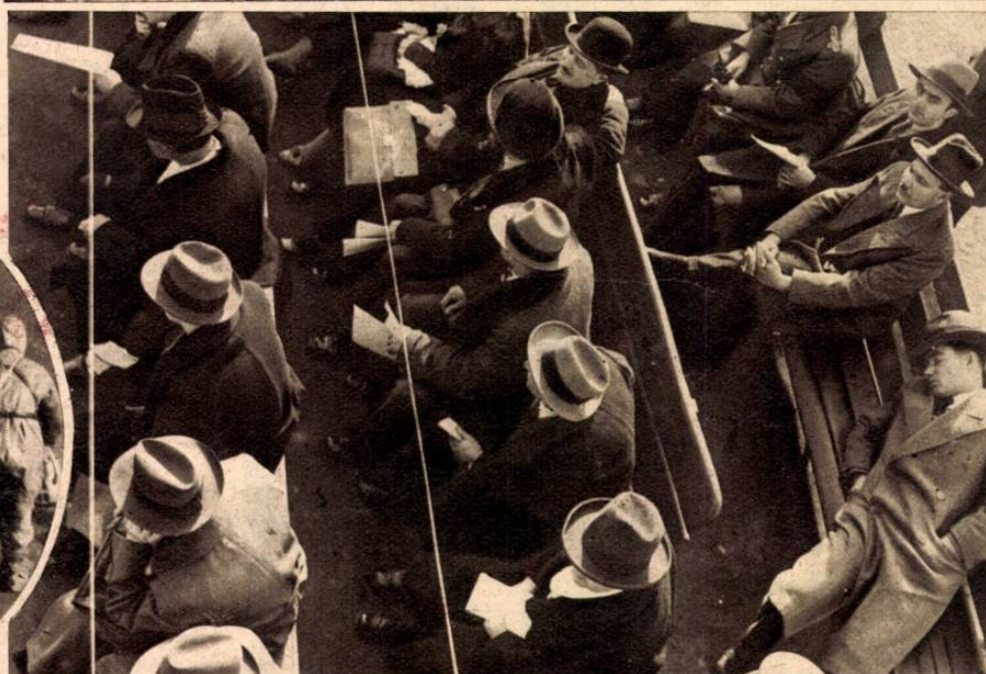
(Foto Berman).



APARAREA PASIVA IMPOTRIVA ATACURILOR AERIENE



Funcționarii administrativi, ca și cei din poliție urmează în Capitală cursuri pentru a ști cum trebuie să se apere în cazul unui atac aerian.
Săptămâna trecută s'au făcut la postul central de pompieri demonstrații interesante pentru funcționarii administrativi.
Fotografiile noastre au fost luate în timpul interesantelor demonstrații ale pompierilor.



REALITATEA ILUSTRATĂ în colaborare cu revista LUMEA TURISTICĂ și CURIERUL BĂILOR, organizează de sărbătorile de Paști, o excursie la

BAILE HERCULANE 27 APRILIE I MAIU

4 zile complete la BĂILE HERCULANE în cele mai bune hoteluri ale statului. O plimbare pe Dunăre până la Cazane. — Vizitarea insulei

ADA-KALEH

COSTUL 1350 LEI DE PERSOANĂ cuprinzând trenul, dus și întors, 4 zile de pensiune completă, plimbare pe Dunăre și vizitarea insulei Ada-Kaleh, băcișuri, trăsuri, bărci, etc. etc. — Informațiuni și înscrieri la Oficiul de turism al „Realității Ilustrate” în hallul palatului „Adeverul” și „Dimineața”, str. Const. Mille 7 — 11. Telef. 4.10.04.

Numai apa și peria
nu sunt suficiente...

... pentru a distruge acțiunea vătămătoare pe care o pot avea microbii și resturile de mâncăruri. — Pasta Nivea spală și curăță cu ușurință ferimenții din cele mai ascunse colțuri. Numai este o dificultate desinfec-tarea gurei de două ori pe zi, de cand vă stă la dispoziție pasta de dinți Nivea la un preț atât de efin. Această pastă ferește dinții de a se strica și îi în-treține foarte frumoși albi.

Plăcută, spumează ușor.
excelentă ca gust.

713

PASTA DE DINȚI
NIVEA

Numai
Lei 22.-
tubul mare

REALITATEA

ILUSTRATA



ANUL IX No. 430
17 APRILIE 1935

Surásul primăverii în zilele de Paști



ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

SLUJBA RELIGIOASĂ PENTRU POMENIREA REGELUI ALEXANDRU

La biserica Domnița Bălașa din Capitală a avut loc săptămâna trecută o slujbă religioasă cu prilejul împlinirii a șase luni dela moartea Regelui Alexandru al Jugoslaviei.

În fotografiile noastre vedem pe Regele Carol II și Regina Maria după serviciul religios și compania de onoare a reg. 2 Vânători de Gardă Regele Alexandru în timpul slujbei religioase.



17 ANI DELA ALIPIREA BASARABIEI

La Teatrul Național a avut loc un festival pentru sărbătorirea a 17 ani dela alipirea Basarabiei.

În fotografia noastră, d. ministru înculeț rostindu-și discursul. În lojă d-na și d. Tătărescu și d. Săveanu.

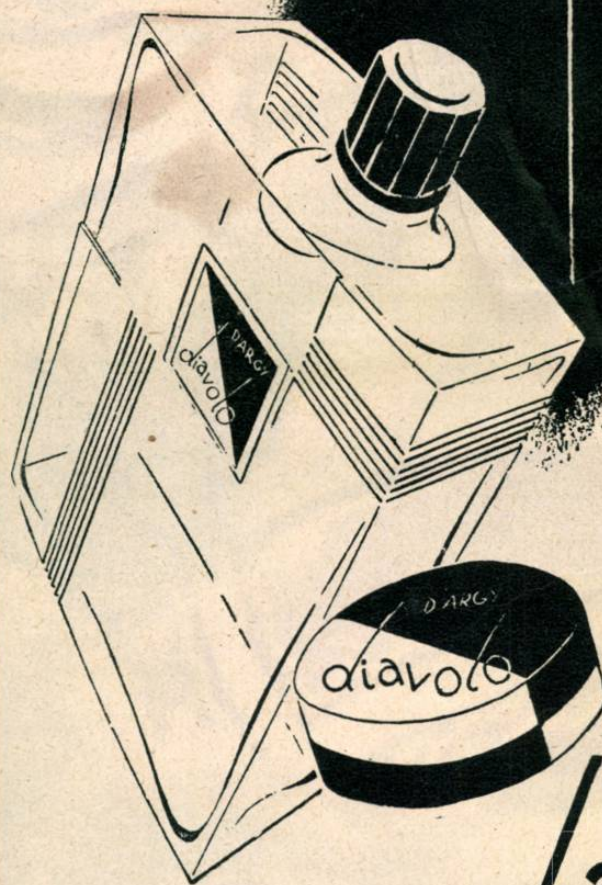
ORA ADMINISTRATIVĂ

Săptămâna trecută s'a inaugurat la radio „ora administrativă”. Fotografia noastră înfățișează pe primari și pretori ascultând comunicările făcute în prima ora administrativă.

(Fotografii Berman).



Pudra
și Colonia
DIAVOLO
D'argy



În parfumul DIAVOLO D'ARGY dorm ascunse miresme necunoscute, forțe de ispită ce nu așteaptă decât un gest al mâinii Dvs., frumoasă Doamnă, pentru a țâșni din închisoarea lor de cristal și a vă învălui într'o atmosferă de farmec, de seducție de eleganță

D'ARGY **diavolo**





INDIENII DIN AMERICA SĂRBĂTORIND PAȘTILE

La Cuzo Valley în Statele Unite Indienii au sărbătorit după obiceiul lor, cu o deosebită religiozitate Paștele. Fotografia noastră înfățișează pe Indieni în costumele multicolore prăslăvind o Madonă.



COBORĂREA ÎN MORMÂNT

În „Biblia în Imagini” de Iulius Schnorr din Carlsfeld găsim imaginea coborării în mormânt a lui Iisus, pe care o reproducem mai jos.

ÎNVIEREA

În josul acestei pagini vedem „Învierea lui Iisus” după „Biblia în ilustrații” de Iulius Schnorr.

DATINI ȘI OBICEIURI DE PAȘTI

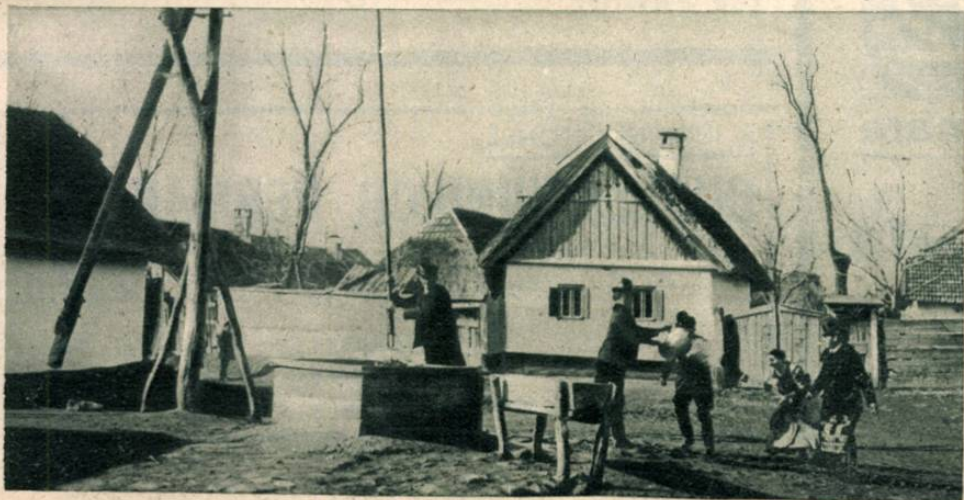


CIOCNIREA OUĂLOR ÎN- CONDEIATE

La Bautzen, toți tinerii ies în zilele de Paști în livadă și fiecare își încearcă dibăcia la ciocnitul ouălor încondeiate. Fotografia noastră de mai sus a fost luată în timpul unei asemenea tradiționale petreceri.

UN OBICEI CURIOS

Țăranii din pusta Ungariei întrebuițează în zilele de Paști un obicei curios. Amicilor le dăruiesc ouă încondeiate, iubitelor trandafiri, dar atunci când au necaz pe cineva, au dreptul să-i toarne în cap o găleată de apă proaspătă de la fântână.





ORIGINA Sf. Gheorghe ȘI A BALAURULUI

Mil de soldați englezi s'au avântat în lupte strigând „Sfântul Gheorghe și Anglia”. Și o imagine a acestui sfânt care este patronul Albionului, apare pe monetele britanice într-o emblemă ce-l reprezintă străpungând balaurul.

S'a crezut multă vreme că Sfântul Gheorghe a fost un soldat creștin care a trăit la începutul acestei ere în Capadocia, dar recentele săpături arheologice dela Olynthus, o veche cetate greacă, dovedesc că el a existat în antichitatea pre-creștină.

Sfântul Gheorghe a fost la început miticul erou grec Bellerophon. El a ucis chimera, un monstru fabulos care vărsa foc pe nări, care avea trupul jumătate de capră și jumătate de leu iar coada-i era terminată printr'un cap de șarpe. Acesta deveni balaurul de mai târziu al Sfântului Gheorghe. Bellerophon călăria pe spinarea lui Pegas, calul înaripat care deveni mai apoi armăsarul Sfântului Gheorghe.

În Olynthus unde săpăturile se fac sub conducerea arheologului David M. Robinson dela Universitatea Johns Hopkins din Baltimore, s'au descoperit superbe mozaicuri reprezentând pe Bellerophon străpungând chimera. Culoarele au rămas neatinsse de cei 2282 de ani, cari au trecut peste ele — de când Philip Macedonul, tatăl lui Alexandru cel Mare, a distrus cetatea, la 348 a. Chr.

Aventura lui Bellerophon a fost un mit favorit în antichitate. Din Grecia, legenda a trecut în alte țări, fiecare popor rebotzând, naturalizând eroul și modificând povestea luptei sale după monștrii și condițiunile locale. Dar concepția originală era atât de impresionantă încât nu s'a schimbat mult. Ei i-au dat lui Bellerophon alte vestimente, alte arme și alt fond, dar părțile esențiale ale legendei au rămas intacte. O comparație între legendarul sfânt englez așa cum apare pe monetele britanice și eroul grec din mozaicurile descoperite acum la Olynthus relevă o mare asemănare.

Philip s'a răsbunat crunt pe această cetate pentru că săgeata unuia dintre apărătorii ei i-a scos un ochi și când înfărgit cetatea căzu, el dădu ordin ca toate clădirile sale să fie rase la pământ. Cetatea fu ținta unui bombardament de mii de bolovani de plumb și săgeți de bronz, gravate cu numele lui Philip, dintre cari s'au găsit astăzi un mare număr.

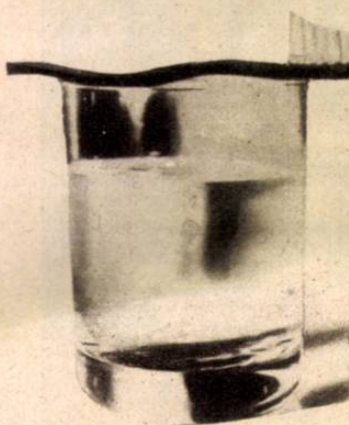


Fragment dintr-o vază olynthiană reprezentând nașterea Afroditei din valurile mării. Neptun și Mercur privesc pe când Cupidon o salută.

Bellerophon pe calul său înaripat.

Schema făcută pentru monetele engleze din 1817, ce reprezintă pe Sf-tul Gheorghe aproape în aceeași atitudine ca și Bellerophonul din mozaicurile Olynthusului.

Olynthusul nu s'a mai ridicat niciodată din ruinele sale și deaceia rămășițele descoperite sunt toate din perioada clasică. Multe bogății s'au descoperit cu ocazia acestor săpături — giuvaeruri, monete, figurine și vase de lut ars și bronzuri rare. Mozaicurile sunt toate admirabile ca execuție și reflectă starea de avansată cultură a cetății pe vremea când a fost distrusă.



*Numai apa și peria
nu sunt suficiente...*

... pentru a distruge acțiunea vătămătoare pe care o pot avea microbii și resturile de mâncăruri. — Pasta Nivea spală și curăță cu ușurință fermentii din cele mai ascunse colțuri. Numai este o dificultate desinfec-tarea gurei de două ori pe zi, de când vă stă la dispoziție pasta de dinți Nivea la un preț atât de efin. Această pastă ferește dinții de a se strica și îi în-treține foarte frumoși albi.

Numai
Lei 22.
tubul mare



Plăcută, spumează ușor.
excellentă ca gust.

Cititi „MAGAZINUL”

Publicație tipărită în culori la heliogravură
160 PAGINI 20 LEI

A INCEPUT SEZONUL

ONDULAȚIUNILOR PERMANENTE

Coaforul I. BEER cu fiul

CALEA MOȘILOR, 53 — Telef. 3.00.11

Execută personal aceste lucrări deci și garanția calității

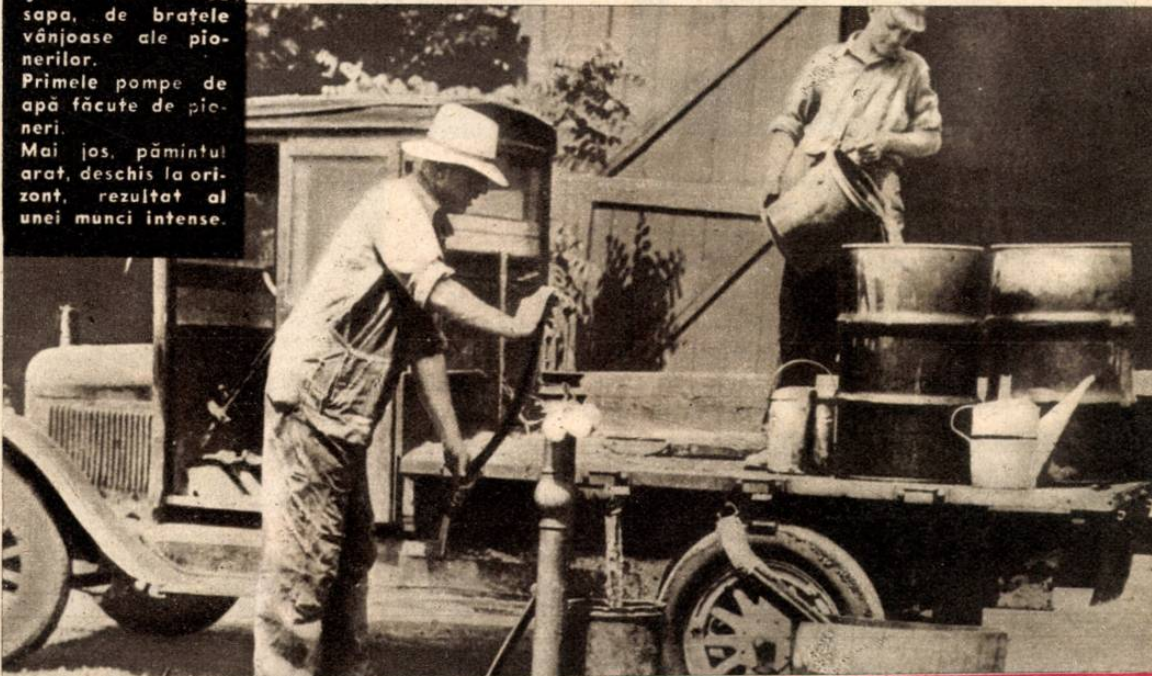
SPIRITUL DE PIONER

SE observă, cu fiecare deceniu, o scădere tot mai pronunțată a numărului emigranților spre teritorii virgine, pentru întemeierea unor noi societăți, așa cum au fost marile migrații din veacul al 17-lea, cari-au creat America și cele dela începutul veacului al 18-lea, cari au creat Australia — continente tot atât de civilizate azi ca și micul continent al Europei.

Pricinile migrațiilor de-atunci nu se mai repetă, nu se vor mai repeta niciodată. Întâii coloniști ai Americii fugiseră din Europa din pricina persecuțiilor religioase, și azi omenirea a câștigat cel puțin această moralitate, a respectului conștiinței și credinței. Întâii locuitori englezi mutați în Australia au fost bărbați acuzați de diferite păcate și pedepsiți de legi, expulzați, surghiuniți într'un continent pe care europenii îl socoteau un infern.

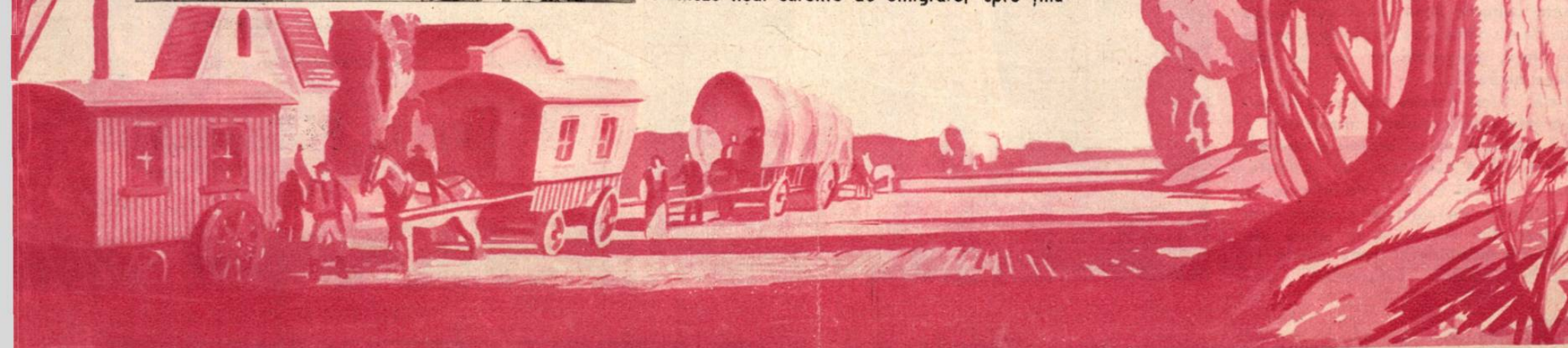
„Nelegiuții” protestanți precum și „criminalii” londonezi, au dovedit însă că energia lor putea fi creatoare, iar metropolele

Munca pionerilor este minunat redată în fotografiile din această pagină. La început, pământ virgin, muncit din greu, răscolit cu sapa, de brațele vânjoase ale pionerilor. Primele pompe de apă făcute de pioneri. Mai jos, pământul arat, deschis la orizont, rezultat al unei munci intense.



din America, din Australia de azi rivalizează și în multe privințe întrec pe cele din vechiul continent.

Criza economică, închiderea fabricilor și a numeroase întreprinderi comerciale, înmulțirea și perfecționarea mașinilor cari lasă pe drumuri sute de mii de lucrători, restrângerea comerțului internațional, toate aceste cumplite împrejurări — cel puțin tot atât de cumplite ca persecuțiile politice și religioase de acum două veacuri — să nu fie ele în stare să formeze noi curente de emigrare, spre ținu-

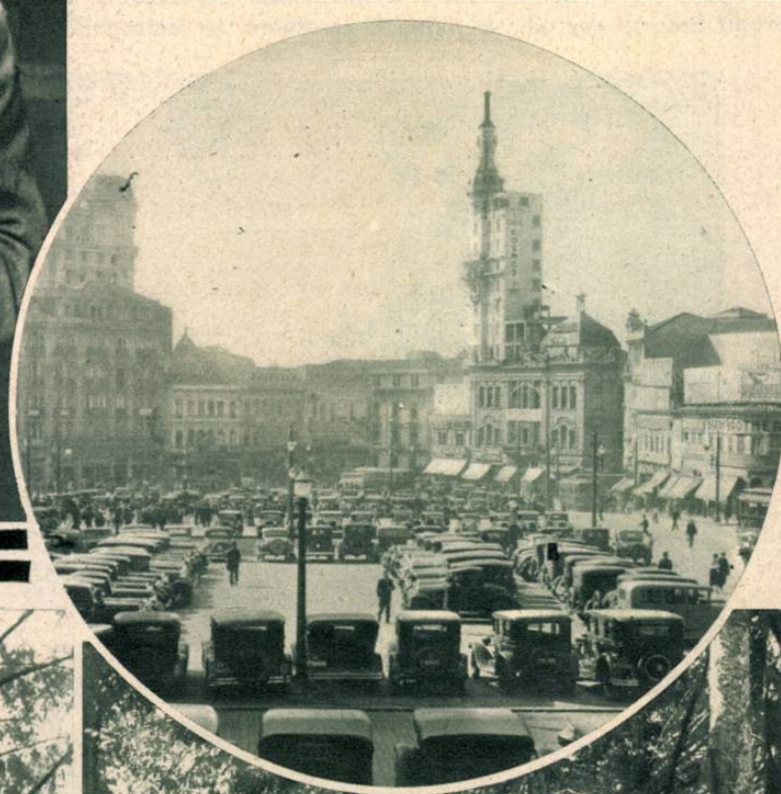




turile încă virgine ale pământului? De ce preferă mii și mii de familii mizeria băstinașă, unui viitor plin de speranțe, pe alte locuri, uitând marea pildă a înaintașilor?.. S'au dat numeroase explicații, dar ele sunt parțiale. Astfel s'a afirmat că autoritățile pun piedici grele acelor care vor să se expatrieze. E drept că'n toate țările se ridică un mare svon național, ori de câteori o categorie mai numeroasă de cetățeni vor să părăsească patria și să-și caute de lucru aiurea. Statele ar dori să păstreze pe toți contribuabilii și copiii lor — viitori



insă preferă să muzezească în mizeria metropolelor asfaltate. Brazilia, mare cât Europa fără Rusia, e locuită abia de 30 milioane de suflete — și ar putea cuprinde cel puțin 300 de milioane, dacă șomerii din centrele industriale s'ar încumeta să părăsească mansardele de lemn și subsolurile umede, unde și-au adăpostit familiile flămânde. Se alcătuesc totuși pe alocuri mici colonii de europeni în ținuturile nelocuite ale celorlalte continente, dar ele n'au la bază un impuls economic, ci unul ideologic. Locuitorii acelor



Această pagină ne înfățișează câteva sugestive aspecte din lupta dusă de pioneri, pentru realizarea progresului.

Au suferit mult: iată-i șomeri bătăndu-se pentru o bucată de pâine.

Au muncit enorm: iată-i explorând pădurile virgine.

Dar au izbândit: iată minunata priveliște a orașului San Paulo, cu zgârie nori și piețe moderne.

soldati — dar nu au și grija vieții acestor contribuabili, ajunși la sapă de lemn, astfel că — de nevoie — în taină tot îi lasă să plece. Unele State — precum cele din America de Nord — au pus un dig de oprire a emigranților cari năvăleau încă, din toate colțurile lumii — și cum nu se mai poate pleca spre bogățiile Americii de Nord, emigranții nu vor să mai plece nicăieri!...

Există, totuși imense teritorii cari pot cuprinde încă populații importante și cari așteaptă numai brațele și energia sufletească a oamenilor de calitate, spre a deveni tot atât de înfloritoare și civilizate ca vechile așezări. Trei sferturi din Africa — în afară de ținuturile nisipoase și prea calde — stau la dispoziția europenilor... cari



„insule sociale”, urmăresc realizarea unor programe ideologice sau morale, toate utopice, de oarece nu se întemeiază pe experiența multimilenară a vechilor obștii omenesti. Astfel de ciudate colonii vor să realizeze „familia colectivă” sau „societatea comună” sau „avuția comună” (inclusiv „soțiile comune”) sau vor „suprima autoritatea”, „egalitatea în fața naturii”—și la cel dintâi conflict mai serios colonia se destramă, uneori printr-o explozie tragică. Niciuna din aceste iluzioniste încercări sociale n'a avut o durată mai mare de câțiva ani, și foștii coloniști dacă scăpau cu viață—se'ntorceau în vechile orașe, cu vechile mizerii și atât de necesarele „prejudecăți”.

Nu se poate spune că atmosfera publică și legiurile draconice instituite în ultimul timp pentru stăvilirea curentelor de emigrare sau imigrare nu împiedică foarte mult deplasarea familiilor doritoare de-a schimba o viață penibilă cu o speranță de belsug. Dar în fața unui puternic curent migratoriu, care ar ridica milioanele de șomeri ale Europei, Americii și Asiei, nici o lege n'ar avea posibilitatea de-a rezista valului omenesc în mișcare.

Ceeace lipsește bărbatului, femeii, adolescentului din veacul nostru, e **spiritul de pionier**. Acum două veacuri persecuțiile politice și religioase au contribuit desigur în măsură hotărâtoare la deplasarea primelor voințe și primelor brațe spre America și Australia, dar ceeace păraseau nuse deosibe prea mult de ceeace îi aștepta. Viața pe străzile Londrei, Berlinului, Parisului era tot atât de nesigură atunci, ca și în pădurile locuite de Piei Roșii sau în ținuturile de Negri. Technica nu creia încă, în asemenea măsură, confortul, ca viața în orașe să facă un basm feeric—ca acum în epoca electricității. În Anglia ca și pe Arizona, în Franța ca și în Canada, în Spania ca și în Mexic, omul trebuia să-și facă drum cu toporul, să-și aprindă focul la cărbunii din ajun, să-și țese pânza în casă, iar casa să-și ridice cu mâinile lui.

Azi umblăm pe trotore de bazalt; ne folosim de tramvae, trenuri, ascensoare; apa vine în casă până la nasul nostru, pe țevi cu robinete miraculoase; gunoaiile și lăturile dispar misterios, prin canale subterane, pe cari nici nu le bănuim. Noaptea e luminoasă ca ziua și la toate colțurile de stradă ne întâmpină muzica transmisă prin văzduh pe valuri de electricitate cuceritoare. Cine se mai poate hotări să plece în pădurile virgine ale Americii de Sud?

Precum am pierdut, în decursul veacurilor, maxilarul de bestie carnivora, coada de maimuță din copaci, părul de pe trup—ca să ne împodobim azi cu vestimente din lâna oilor de Merinos și cu blănurile mățasoase a tot felul de vietăți din apă și păduri—am pierdut și spiritul de pionier, căruia îi datorăm extinderea omenirii pe întreg globul.

Dacă însă numai putem spera într-o înviere a acelui spirit, avem datoria să organizăm o forță, care să-l înlocuiască: Să înlesnim, prin lucrări întreprinse de State, emigrarea tuturor tinerilor de energie spre ținuturile cari așteaptă încă, în celelalte continente, să devie oaze de civilizație.

F. A.

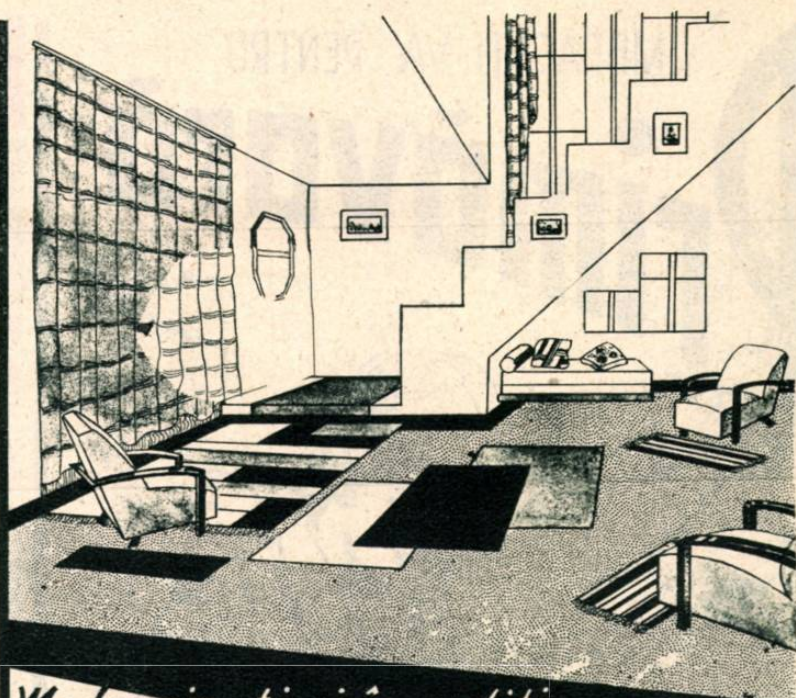
Japonezii colonizează Brazilia

DELA război emigrația europeană spre Brazilia, s'a oprit. Profitând de această situație, ministrul de finanțe al Japoniei, a creat încă dela 1917 o societate centrală de emigrație—„Kai-gai Kagyo Kaisha”—al cărei capital e actualmente de 9 milioane de yeni. Această societate colonizează în Brazilia centrală. O altă companie, „Corporația Nambei”, formată la Tokio în 1928, cu capital de 30 milioane de yeni, având sprijinul Băncii Japoniei și al diferitelor mari întreprinderi industriale și financiare nipone, a stabilit colonii japoneze în Brazilia de Nord, în vreme ce trustul Myatsuka caută să întrebuițeze pionieri japonezi, mai ales în pădurile brasiliene, pe cari le taie, creând pământ arabil.

Această emigrație japoneză nu e o fugă risipită a oamenilor, cari nu mai pot suporta mizeria din țara lor, cum a fost cazul cu emigranții europeni. E o organizație centralizată și condusă de guvernul japonez. Emigranții nu vin singuri. Sunt ajutați de capitalul japonez și procedeul reamintește stabilirea contoarelor europene în China și în India, în secolele al 17-lea și al 18-lea.

Băncile japoneze și în special banca Taiwan din Bermas și Yokohama Specie Bank, care are o sucursală la Rio de Janeiro, finanțează munca coloniștilor niponi.

(REVIEW OF REVIEWS, LONDRA)



*Modernizați și înveseliți
interiorul căminului Dvs.
pădosindu-l cu LINOLEUM...*

Nu trebuie uitat că LINOLEUM-ul are, pe lângă alte calități de valoare, și proprietatea de a fi un element decorativ.

În aranjarea interioarelor moderne nu trebuie să lipsească LINOLEUM-ul, deoarece numai acest material de pardosire de utilitate practică, oferă în același timp necesarul și agreabilul.

În permanență bogat asortiment cu prețuri foarte convenabile începând dela 75 lei m. p.

COVOARE. COCOS. MUȘAMALE

LINOLEUM
ADOLF STECKL
STR. LIPSCANI 29



**Mi-a folosit
de minune**



Punctele negre și coșurile cari au fost atât de supărătoare nu mai sunt decât o neplăcută amintire. Faceți ca mine: curățați obrazul dimineața și seara cu lotiunea de față Scherk • Flacoane de Lei 62, 103, 164, 300, 475 • Cereti o probă franco contra Lei 12 în mărci poștale la Parfex, București I, Calea Moșilor 78 • Căutați crema visată? O veți găsi întrebuițând crema Scherk Trisena de zi și Scherk Cold crema de noapte. Sunt neîntrecute.

**Lotion
Faciale
Scherk**
(Lotiunea de față Scherk)



IMBRĂCAȚI-VĂ PENTRU Primăvară



**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21



STOMAC ȘI CREER,
ambii fără putere.

„Imi vine greu să mă gândesc la cea... de câteori nu s-a auzit această frază după o masă îmbelsugată sau chiar după mai multe ore de masă în timpul unei digestiuni grele. În adevăr, un creer greu, „impăianjenit“ dureri de cap mai mult sau mai puțin acute, acele răgăleli acide sau arsurii, nu au de loc alta cauză decât un exces de aciditate. Aceste simptome dispar aproape instantaneu de îndată ce luăm o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă. Nu numai că Magnesia Bisurata ușurează

instantaneu, dar mai poate evita complicațiuni grave, căci un exces de aciditate persistent inflamează puțin câte puțin pereții sensibili ai stomacului. Aceste indispoziții fără însemnătate, la început, pot deveni cronice. Nu numai că Magnesia Bisurata previne turburările digestive, dar ea vă permite de a mânca fără frică orice lucruri bune, cari vă plac. Veți avea deci tot interesul de a vă trata cu Magnesia Bisurata de îndată ce simțiți cea mai mică indispoziție.

MAGNESIA BISURATA

La toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 75.— flaconul mic, sau format mare economic Lei 110.—

DIN TOATA LUMEA



PROPAGANDA PENTRU ALEGERI IN JAPONIA

În Japonia s'a organizat o propagandă intensă pentru viitoarele alegeri ale șefului sectei budhiste. Fotografia noastră înfățișează pe reprezentanții sectei budhiste citind afișele de propagandă.



PATRU NAȚIUNI LA MICROFON

Studenți reprezentanți ai tuturor națiunilor au vorbit recent la postul de radio al orașului New-York. În fotografia noastră vedem un indian, un mexican, un chinez și un arab.